

๖๖๘.๑๕๖

๑๕๕๖๔

๘.๖

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

๒๘ ต.ค. ๒๕๓๙

ปริญญานิพนธ์

ของ

อัมพร ณ สงขลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒. ๕๑๖๕

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....*สมสุข ชีระพิจิตร*.....ประธาน
(ดร.สมสุข ชีระพิจิตร)

.....*สุภาพร ตั้งสมวรพงษ์*.....กรรมการ
(ดร.สุภาพร ตั้งสมวรพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....*สมสุข ชีระพิจิตร*.....ประธาน
(ดร.สมสุข ชีระพิจิตร)

.....*สุภาพร ตั้งสมวรพงษ์*.....กรรมการ
(ดร.สุภาพร ตั้งสมวรพงษ์)

.....*ชวลิต หมั่นนุช*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.ชวลิต หมั่นนุช)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*ศิริยุภา พุดสุวรรณ*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พุดสุวรรณ)

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงของ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร และ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ ผู้เป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาเป็นอย่างมากในการให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับคำแนะนำและความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.ชวลิต หมั่นนุช รองอธิการบดีฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากทั้งสามท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ภราดา ดร.ประทีป ม. โกมลมาศ ที่ได้กรุณาให้ทุนการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ศึกษาอย่างเต็มที่

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.กรรชิต มาลัยวงศ์ ผศ.ดร.วิจิตร สีนสิริ และ
อาจารย์อนงค์ สีนสิริ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง
มาตลอด

ขอขอบคุณอาจารย์ดวง ดวงทอง รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการเขียนบทคัดย่อ และคุณสมพล ณ สงขลา
ผู้อำนวยการสำนักผู้ช่วยฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ช่วยเหลือในเรื่องการ
ใช้ภาษาและให้กำลังใจด้วยดีตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะสำเร็จลงไม่ได้ หากไม่ได้รับความกรุณา ความ
ร่วมมืออย่างดียิ่งจาก คุณยุพา ปานะจำนงค์ คุณกัลยา คำลั้งเสื่อ คุณจุม หาญสกุล
คุณแสงนภา ชัมศิริ คุณอรวรรณ ฐาปนะพงศ์ คุณทิพย์รัตน์ ไทยยานันท์ และเพื่อน
ร่วมงานที่ได้อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้
สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบบูชาพระคุณของบิดา-มารดา และบูรพาจารย์ที่ได้
มีส่วนในการประสิทธิ์ประสาทแสงสว่างแห่งชีวิต และแสงสว่างแห่งปัญญาแก่ผู้วิจัย
และขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญโทสาขาการอุดมศึกษาที่ให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

อัมพร ณ สงขลา
กุมภาพันธ์ 2539

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
๔ ภูมิหลัง	1
๕ ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
๖ ความสำคัญของการวิจัย	6
๗ ขอบเขตของการวิจัย	6
๘ นิยามศัพท์เฉพาะ	8
๙ สมมติฐานการวิจัย	9
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ประวัติมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	11
ปรัชญาและนโยบายของมหาวิทยาลัย	14
แนวคิดและการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย	16
การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	21
ความหมายของเหตุฉุกเฉิน	23
ทฤษฎีเกี่ยวกับเหตุฉุกเฉิน	24
แนวคิดเกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินในการศึกษาต่อ.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3. วิธีดำเนินการวิจัย	41
๙ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
๙ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
๙ การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การจัดกระทำข้อมูล	47
๙ การวิเคราะห์ข้อมูล	47
๙ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
ความมุ่งหมายของการวิจัย	75
วิธีดำเนินการวิจัย	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สรุปผลการวิจัย	76
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบแบบสอบถาม	98
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม เรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับ บัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.....	100
ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ	109
ภาคผนวก ง การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ	140
ภาคผนวก จ หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ	147
ประวัติย่อของผู้วิจัย	164

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา	42
2	จำนวนแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	45
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน.....	52
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉิน ด้านลักษณะสถาบัน...	53
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉิน ด้านบริบทของสังคม.....	54
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉิน ด้านการ.....	55
	ประกอบอาชีพ	
7	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉิน ด้านการทำตาม ความต้องการของผู้อื่น	56
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามเพศ.....	57
9	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามอายุ	58
10	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	59
11	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	60
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท	61
13	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน	62
14	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนก ตามรายได้ของนักศึกษา	63
15	เปรียบเทียบเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	64

16	เปรียบเทียบเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ	65
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามสถาบันที่สำเร็จ การศึกษาในระดับปริญญาตรี.....	66
18	เปรียบเทียบเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรี.....	67
19	ผลการทดสอบความแตกต่างของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ บัณฑิตศึกษา ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น จำแนกตามสาขาวิชา ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี.....	68
20	เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท.....	69
21	ผลการทดสอบความแตกต่างของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิต ศึกษาโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท	70
22	ผลการทดสอบความแตกต่างของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิต ศึกษา ด้านลักษณะสถาบัน ของนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน.....	71
23	เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน	72
24	เปรียบเทียบเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้ของนักศึกษา	73

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญแก่การศึกษาโดยมีแนวคิดที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่า ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับที่สูงที่สุด คือ ระดับอุดมศึกษา จนมีคำกล่าวว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา (เจดีย์ว บุรีภักดี. 2527 : 29)

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ. ในระยะแรกการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐแต่ผู้เดียว จนถึงช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) รัฐเริ่มให้ออกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดนโยบายให้ออกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างชัดเจนเมื่อ พ.ศ. 2512 ด้วยการตราพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและในขณะเดียวกันจะควบคุมการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ด้วย พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ถึงปี พ.ศ. 2522 จึงได้ถูกยกเลิกไป และได้ตราพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ขึ้นแทนโดยรัฐบาลได้ให้เหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า “โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการดำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและเอื้อต่อการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ”

(ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ. 2522 : 39) พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ใช้มาจนถึง พ.ศ. 2535 จึงมีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ซึ่งให้เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมว่า เพื่อให้เกิดความเหมาะสมตลอดจนเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและเพื่อคุ้มครองสาธารณะจากการโฆษณาชวนเชื่อหรือกระทำการอย่างอื่นที่ไม่เหมาะสม (ราชกิจจานุเบกษา. 2535 : 16) จากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้เอกชนเข้ามาจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วยการประกาศพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นเป็นการเฉพาะ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสถานภาพแตกต่างกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบางประเภทที่ไม่มีพระราชบัญญัติเป็นของตัวเองโดยเฉพาะ เช่น วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยในสังกัดกรมพลศึกษา เป็นต้น

เหตุผลสำคัญที่รัฐบาลต้องมีนโยบายให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาตินั้นมีหลายประการ ประการแรก สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะสถาบันในระบบจำกัดรับ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสงค์จะศึกษาต่อ เพราะมหาวิทยาลัยของรัฐในระบบจำกัดรับสามารถรับนักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 20 - 25 ของผู้สมัครเท่านั้น เช่น ในปีการศึกษา 2535 มีผู้สมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในระบบจำกัดรับจำนวน 126,631 คน แต่สามารถรับนักศึกษาได้เพียง 29,059 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.94 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2535 : 43) และในปีการศึกษา 2536 มีผู้สมัครเข้าศึกษาในสถาบันระบบจำกัดรับ 132,562 คน แต่รับได้เพียง 34,886 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.31 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2536 : 49) ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนหนึ่งจะต้องไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งที่จัดสอบร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประการที่สอง มหาวิทยาลัยของรัฐในระบบจำกัดรับไม่สามารถผลิตบุคลากรในสาขาวิชาการต่าง ๆ ได้เพียงพอต่อความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน อันเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประการที่สาม รัฐบาลมีทรัพยากรจำกัด และมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรเพื่อเร่งรัดพัฒนาด้านอื่น ๆ อีกหลายด้าน ฉะนั้นการให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงเท่ากับช่วยประหยัดงบประมาณของประเทศ (Athorn Chonhenchob. 1985 : 6 ; Athorn

Chonhenchob. 1984 : 4) ประการสุดท้าย เป็นการขอด้วยยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศที่มุ่งส่งเสริมให้ทุกฝ่ายของชาติทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย ที่ใช้ระบบเศรษฐกิจเสรีซึ่งเน้นการลดบทบาทของภาครัฐให้น้อยลงและส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการเร่งรัดพัฒนาประเทศให้มากขึ้น (ชวลิต หมีนุช. 2535 : 1)

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสถาบันหนึ่งซึ่งเปิดดำเนินการโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยรัฐจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2512 โดยอยู่ในความดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย มีมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าของ จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีจนถึงปี พ.ศ. 2527 จึงได้เปิดดำเนินการระดับบัณฑิตศึกษา เปิดสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นหลักสูตรแรก โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา แสวงหาความจริงทางวิชาการ เพื่อผู้เรียนจะได้มีความเป็นนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง อันเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม การจัดการศึกษาใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 ได้เปิดดำเนินการในสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ และเปิดดำเนินการในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับคือ พ.ศ. 2533 ได้เปิดดำเนินการ สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรม และใน พ.ศ. 2535 ได้เปิดสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา และสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2537)

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจะรับสมัครนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโดยประกาศ รับบุคคลที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรี โดยไม่จำกัดสาขาวิชา ผู้ที่จะเข้าศึกษาต้องผ่านการสอบคัดเลือกวิชาคณิตศาสตร์ทั่วไปและภาษาอังกฤษ หรือถ้ามีผลสอบ TOEFL 550 คะแนน และ GMAT 500 คะแนน จะมีสิทธิลงทะเบียนเข้าสอบสัมภาษณ์ได้โดยไม่ต้องสอบข้อเขียน จากสถิติที่ผ่านมา มีผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเริ่มปี พ.ศ. 2532 จนถึง พ.ศ. 2536 เพิ่มขึ้นทุกปี เรียงลำดับดังนี้ สาขาบริหารธุรกิจ 128 คน 580 คน 860 คน 890 คน และ 985 คน สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ 108 คน 225 คน 225 คน 325 คน และ 465 คน สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม (เริ่มเปิดดำเนินการปี พ.ศ. 2533) จำนวนผู้มาสมัคร

ดังนี้ 275 คน 340 คน และ 461 คน สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา (เริ่มเปิดดำเนินการปี พ.ศ. 2535) มีจำนวน 38 คน และ 39 คน สำหรับสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษามีจำนวน 28 คน (บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2537) จากสถิติดังกล่าวจะเห็นว่า บางสาขาวิชา มีผู้สนใจมาสมัครเข้าศึกษาต่อจนต้องแข่งขันกันเพื่อเข้าศึกษาและอัตราการแข่งขันค่อนข้างสูงเพราะแต่ละสาขาวิชาสามารถรับนักศึกษาได้ 60 คน เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีพื้นฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว เมื่อเรียนจบถึงแม้ได้วุฒิเพิ่ม ก็ไม่มีผลต่อการปรับเงินเดือนซึ่งบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่ล้วนมีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันและมีรายได้ต่างกัน

จากข้อมูลและองค์ประกอบต่าง ๆ ดังที่ได้นำเสนอมา กอปรกับยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิเคราะห์เหตุปัจจัยในการศึกษาต่อและได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ ดังนี้ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 35) ให้ความเห็นว่าแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับ จะแตกต่างกันตาม วัย ฐานะ โอกาสและปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน เฉลียว นูร์ภักดี (2527 : 29) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหา และความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศวรรษหน้าพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาของคนในสังคมไทยส่วนใหญ่คือค่านิยมในปริญญา เพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2525 : 3) ให้ความเห็นว่า คนจำนวนมากต้องการเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อการยอมรับของสังคม ซึ่งความต้องการทางสังคมนี้มีอิทธิพลต่อการอุดมศึกษาและอนาคตของการอุดมศึกษาอย่างมาก และนับวันความต้องการทางสังคมก็ไม่เคยลดลง โดยเฉพาะสภาพสังคมในปัจจุบันซึ่งเป็นพลวัต มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สังคมในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นสังคมที่มีเครือข่ายติดต่อกันทั่วโลก มีการเคลื่อนย้ายถ่ายเทเทคโนโลยีตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ การพัฒนาประเทศซึ่งแต่เดิมใช้เศรษฐกิจเป็นตัวตั้ง ในอนาคตจะต้องเอาคนเป็นตัวตั้งหรือกระทำไปพร้อม ๆ กัน (จำเนียร จวงตระกูล. 2537) ซึ่งหมายความว่าคนหรือประชาชนในประเทศจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เมื่อการพัฒนาประเทศเอาคนเป็นตัวตั้ง ดังนั้นคุณภาพของคนจึงเป็นปัจจัยสำคัญ และจะไม่มุ่งเน้น

พัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักแต่จะหันมามุ่งเน้นพัฒนาคน หรือพัฒนาประชาชนในประเทศ เมื่อคนได้รับการพัฒนาให้เป็นคนที่มีคุณภาพแล้ว พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ก็จะตามมา และในการพัฒนาคุณภาพของคนจะต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไป กระแสของโลกาภิวัตน์จะทำให้โลกแคบเข้า ซึ่งจะเป็นผลกระทบ ต่อ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม เนื่องมาจากระบบการสื่อสารและข้อมูลซึ่งสามารถติดต่อกันได้ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ดังนั้นคุณภาพการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องนำไปสู่มาตรฐานนานาชาติ จะเป็นคุณภาพแบบไทยไม่ได้แล้ว (สมชาย ภคภาสวณิช. 2537) แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจิตร ศรีสอาน (2537 : 16) ที่ว่า “การอุดมศึกษาไทยต้องเน้นการเป็นสากล ต้องสร้างคนให้มีโลกทัศน์กว้างไกล รู้เฉพาะบ้านเมืองตนเองไม่พอ จะต้องรู้ต่างประเทศด้วย จะต้องมีความรู้ภาษาสากล มีความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการองค์กร สำคัญที่สุดคือการเป็นผู้รู้ด้วยตนเอง โดยต้องไปหาฐานข้อมูล ซึ่งสามารถศึกษาด้วยตนเองได้มากที่สุด”

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้คาดหมายว่า ความต้องการของประเทศหรือความต้องการของสังคมในปัจจุบัน ต้องการคนที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึงการเป็นผู้ที่เท่าทันต่อกระแสของความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสถาบันหนึ่งซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ หลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดดำเนินการมีวัตถุประสงค์ที่จะตอบสนองต่อความต้องการของสังคม นักศึกษาที่มาสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ อาจมาสมัครเข้าศึกษาต่อด้วยเหตุผลใจที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาและวิเคราะห์ถึงเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อ ว่ามีเหตุผลใจใดบ้างที่มีอิทธิพลให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นเหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ

นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน

2. เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผลของการวิจัยทำให้ทราบถึงเหตุจูงใจและความคาดหวังในการศึกษาต่อ ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่จะใช้เป็นข้อมูลในวางแผนการบริหารหลักสูตร วางแผนการรับนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา การเปิดสาขาวิชาใหม่ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป นอกจากความสำคัญดังกล่าวแล้วยังเกิดประโยชน์ต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เกี่ยวกับการวางแผนงานในอนาคตให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสังคมปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ 189 คน สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ 156 คน สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์

และวิศวกรรวม 142 คน สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา 18 คน สาขาวิชาปรัชญาและ
ศาสนศึกษา 15 คน รวมจำนวน 520 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่สถานภาพของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

✓ 2.1.1 เพศ

1. ชาย
2. หญิง

2.1.2 อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี
2. 26 - 35 ปี
3. 36 ปีขึ้นไป

2.1.3 สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแบ่งเป็น

1. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

✓ 2.1.4 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

1. มนุษยศาสตร์
2. บริหารธุรกิจและพาณิชยการ
3. วิทยาศาสตร์
4. วิศวกรรมศาสตร์
5. อื่น ๆ

2.1.5 สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท

1. บริหารธุรกิจ
2. ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์
3. การจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม
4. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา
5. ปรัชญาและศาสนศึกษา

2.1.6 ประสบการณ์ในการทำงาน

1. น้อยกว่า 3 ปี
2. ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป

2.1.7 รายได้ปัจจุบัน

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท
2. 10,000 - 19,999 บาท

3. 20,000 - 29,999 บาท

4. 30,000 บาทขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้านคือ

2.2.1 เหตุจูงใจในด้านลักษณะสถาบัน

2.2.2 เหตุจูงใจในด้านบริบทของสังคม

2.2.3 เหตุจูงใจในการประกอบอาชีพ

2.2.4 เหตุจูงใจในการทำตามความต้องการของผู้อื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ดังนี้

1. บัณฑิตศึกษา หมายถึง การศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเปิดสอน

2. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งเร้า แรงกดดัน แรงกระตุ้นตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่ชักนำให้นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเหตุจูงใจออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านลักษณะสถาบัน หมายถึง สภาพโดยทั่วไปของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญอันได้แก่ วิธีการหรือข้อปฏิบัติที่ใช้ในการสอบคัดเลือก หรือใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สถานที่ตั้ง รวมถึงชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

2.2 ด้านบริบทของสังคม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งได้แก่ ค่านิยมที่บุคคลต้องการจะได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ได้รับการยอมรับจากสังคม ได้ยกระดับฐานะทางสังคมทางเศรษฐกิจ และหมายรวมถึงความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้เท่าทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม

2.3 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อนำไปพัฒนาอาชีพ และความก้าวหน้าในสายงานของตน ตลอดจนหมายรวมถึงความต้องการความรู้เพื่อเปลี่ยนอาชีพ

✓ 2.4 ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามความต้องการหรือความคาดหวังของผู้อื่น ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา บุคคลที่เคารพนับถือ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพ ทั้งนี้หมายรวมถึงการได้รับการสนับสนุนหรือคำแนะนำจากบุคคลดังกล่าวด้วย

3. สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึงสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งโดยใช้วิธีจำแนกสาขาวิชาตาม ISCED (International Standard Classification of Education) โดยเลือกเฉพาะสาขาวิชามนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจและพาณิชยการ

5. สาขาวิชาที่กำลังศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ขณะนี้ ซึ่งได้แก่สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา และสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

- ✓ 1. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญชายและหญิง มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน
2. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีอายุต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน
3. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรีต่างสถาบันกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน
- ✓ 4. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชากัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน
5. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่ศึกษาในสาขาวิชาเอกต่างกัน

มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน

6. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีประสบการณ์ในการทำงาน
ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน

7. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุจูงใจ
ในการศึกษาต่อต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในลักษณะต่าง ๆ โดยเสนอสาระตามลำดับคือประวัติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประชญา และนโยบายของมหาวิทยาลัย แนวคิดและการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ความหมายของเหตุจูงใจ ทฤษฎีเกี่ยวกับเหตุจูงใจ แนวคิดเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2512 โดยมีคณะนักบวชคณะเซนต์คาเบรียล (มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย) เป็นเจ้าของ มหาวิทยาลัยมีประวัติความเป็นมาจากโรงเรียนอัสสัมชัญพานิชย์ ซึ่งเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อมาคณะนักบวชเซนต์คาเบรียลเห็นถึงความจำเป็น และความสำคัญในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงได้ขยายการศึกษาออกไปถึงชั้นอุดมศึกษา โดยเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการบริหารธุรกิจเป็นหลักสูตรแรก ได้รับการอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นวิทยาลัยเอกชน ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ตั้งแต่วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ใช้ชื่อว่า วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (ABAC) จากนั้นจึงได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2518 ได้รับการรับรองคุณวุฒิจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บช.บ.) สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการบริหารทั่วไป หลังจากนั้นได้ขยายสาขาวิชาโดยสอนเพิ่มในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโฆษณา สาขาวิชาการจัดการโรงแรม และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

เพื่อสนองความต้องการทางการศึกษา และเพื่อรองรับความต้องการบุคลากร ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงได้เปิดดำเนินการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาและคณะวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก พัฒนาการของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามลำดับดังนี้ (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2536:4)

พ.ศ. 2527 เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาโทหลักสูตร บริหารธุรกิจ มหามบัณฑิต

พ.ศ. 2528 เปิดดำเนินการคณะประกันภัย ทำการสอนในระดับปริญญาตรี สาขาวิชา การประกันภัยทั่วไป สาขาวิชาการประกันชีวิตและสาขาวิชาการประกันวินาศภัย

พ.ศ. 2529 เปิดดำเนินการคณะศิลปศาสตร์ ทำการสอนในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ ภาษาจีนธุรกิจ และภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

พ.ศ. 2531 เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ทำการสอนในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการพยาบาล

พ.ศ. 2533 ได้รับการเปลี่ยนประเภทเป็น มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม และเปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำการสอนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

พ.ศ. 2534 เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาเอก หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม

พ.ศ. 2535 เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ ในสาขาวิชาการโฆษณา และสาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์และคณะนิติศาสตร์

พ.ศ. 2536 เปิดดำเนินการคณะเทคโนโลยีชีวภาพ ทำการสอนในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร และสาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

ในการพัฒนาและเสริมสร้างให้การเรียนการสอน การวิจัย การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตลอดเวลานั้น มหาวิทยาลัยได้ทำความตกลงร่วมมือกับองค์กรและสถาบันการศึกษา และเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรในต่างประเทศดังนี้ (มหาวิทยาลัยอีสต์แฮมป์ไชร์. 2537:14)

1. การตกลงร่วมมือกับสถาบันในต่างประเทศ

- Pittsburgh State University, U.S.A.
- Monterey Institute of International Studies, U.S.A.
- Loyola College, Maryland, U.S.A.
- Southern Illinois University, Carbondale, U.S.A.
- Westfield State College, U.S.A.
- Stanford University, U.S.A.
- University of Stirling, U.K.
- The Chartered Insurance Institute (CII), U.K.
- University of Exeter, U.K.
- South Bank University, U.K.
- University of Wollongong, Australia.
- Phillip Institute of Technology, Australia.
- Queensland University of Technology, Australia.
- Curtin University of Technology, Australia.
- Catholic University of Lille, France.
- China Overseas Exchanges Association & Beijing Chinese Language and Culture School, China.
- De La Salle University, Philippines.

- The Flemish Association for Development Cooperation and Technical Assistant, Belgium.
  - Sogang University, Korea.
  - Ministry of University Affairs, India.
2. องค์กรต่างประเทศที่ร่วมเป็นสมาชิก
- Association of Christian Universities and Colleges in Asia (ACUCA)
  - The International Federation of Catholic Universities (IFCU)
  - The Association of Southeast Asian Institutions of Higher Learning (ASAIHL)

ปรัชญาและนโยบายของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงที่ได้จัดตั้งขึ้น โดยมีอนุสนธิจากการที่เยซุอาจารย์คณะเซนต์คาเบรียลชาวต่างประเทศจากหลายประเทศได้เข้ามาเผยแผ่ธรรมใน ประเทศไทย เมื่อกว่าหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องศึกษาภาษาต่างประเทศ เพราะเล็งเห็นว่าต่อไป สังคมโลกจะมีความใกล้ชิดติดต่อกันมากขึ้น เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจึงยึดมั่นต่อพันธกิจของคริสตชน ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ถึงซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการที่ก่อปรด้วยความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม รวมทั้งหลักปรัชญาทางศาสนาและจริยธรรม โดยมีความมุ่งหมายดังนี้

1. ให้นักศึกษาเป็นสุภาพชนผู้มีจิตใจเคารพ รัก นับถือ และเทิดทูนไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
2. ให้นักศึกษาเป็นคนมีอุดมการณ์ในทางที่ถูกที่ควร มีหลักธรรมยึดมั่น และให้เป็นผู้มีทัศนคติอันกว้างไกล เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รวมทั้งให้รู้จักแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยสติปัญญา
3. ให้นักศึกษาสำนึกว่า คุณค่าของคนอยู่ที่การทำงานด้วยความอุตสาหะอย่างมีประสิทธิภาพ สมดังปณิธานของมหาวิทยาลัยที่ว่า “Labor Omnia Vincit”

4. ให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นเสมือนดวงประทีป ที่นำไปสู่ห้วงทรัพย์แห่งความรู้สติปัญญาและ ความจริง เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและมวลมนุษย์ สมดังคติพจน์ภาษาละตินที่ว่า “Lux et Veritas”

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีนโยบายที่จะสนองความต้องการของชาติด้วยการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และด้านมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะสาขาวิชาทางธุรกิจ วิทยาการจัดการ การวิจัยและการศึกษาเชิงสหวิทยาการ นอกจากนั้นยังเน้นถึงความ เป็นนานาชาติ ด้วยการส่งเสริมให้ตระหนักถึงความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมและ จิตใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงมุ่งอบรมและให้การศึกษาเพื่อให้ บัณฑิต มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2536 : 4-7)

1. เป็นผู้ที่สมรรถภาพทางสติปัญญาและมีคุณธรรม มีความประพฤติที่ ถูกต้องสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม และมีโลกทัศน์ที่เปิดกว้างพร้อมที่จะพัฒนาให้ เจริญก้าวหน้าต่อไป

2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีอิสระ มีเจตคติ และอุดมการณ์ที่ต้องรวมถึงการบูรณาการในสภาวะของจริยธรรม วิทยาศาสตร์ ภาษาและการจัดการทางธุรกิจได้อย่างลึกซึ้ง

3. เป็นผู้ที่มีความเป็นเลิศในทางวิชาการ มีความพากเพียร มีความคิด เชิงวิเคราะห์และสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เป็นผู้ที่สามารถประสานวัฒนธรรม และใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้เกิด สันติภาพขึ้นในโลกได้อย่างดี

สรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีปรัชญาในการดำเนินการเพื่อให้มหาวิทยาลัย เป็นแหล่งรวมของสรรพวิชาความรู้ต่าง ๆ เป็นที่อยู่ของบัณฑิต เป็นสถานที่ที่จะให้บริการ ทางวิชาการ การค้นคว้าวิจัย เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยมีนโยบายมุ่งอบรม และให้การศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาการ มีความรอบรู้ และเท่าทันต่อกระแสของความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจได้ อย่างถูกต้องในขณะเดียวกันต้องเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม มีจิตใจที่เข้มแข็งสามารถต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ มุ่งมั่นสร้างสรรค์งาน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ

แนวคิดและการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย

บัณฑิตศึกษาในประเทศไทย เปิดดำเนินการสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการเมืองเป็นแห่งแรกใน ปี พ.ศ.2477 โดยได้เปิดดำเนินการใน 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชา นิติศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และสาขาวิชาทางการทูต ต่อมาในปี พ.ศ. 2482 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เปิดดำเนินการสอนระดับบัณฑิตศึกษาชั้นปริญญาโท เป็นครั้งแรกในคณะอักษรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ในระยะเริ่มแรกนี้แผนกวิชา และคณะวิชาที่เปิดสอน เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการเมือง และที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (วรรณวิมล ทิพย์ชุน. 2529) ต่อมา ศาสตราจารย์ Moody E. Proir ที่ปรึกษามูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ ทำการสำรวจสภาพการศึกษาหลังจากปริญญาตรีในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2509 และได้จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ พร้อมทั้งเสนอแนะให้มี คณะกรรมการจัดการศึกษาชั้นหลังปริญญาตรีแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำในเรื่องการศึกษาระดับหลังปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย คณะกรรมการระดับอุดมศึกษา สภาการศึกษาแห่งชาติจึงได้จัดตั้งอนุกรรมการพิจารณาข้อเสนอแนะดังกล่าว ประกอบด้วยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นกรรมการ มีศาสตราจารย์ ดร.แถบ นิลนิธิ เป็นประธาน และ มีรองเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการนอกจากนี้ คณะกรรมการระดับอุดมศึกษาสภาการศึกษาแห่งชาติยังพิจารณา เห็นว่าประเทศไทยยังขาดกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี การพัฒนาด้วยการส่งคนไปศึกษาต่อต่างประเทศได้ผลไม่คุ้มค่าใช้จ่าย เพราะหลักสูตรของต่างประเทศไม่ตรงกับความต้องการของประเทศไทย ด้วยเหตุผลดังกล่าวสภาการศึกษาแห่งชาติ จึงพิจารณาขยายการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่แล้วให้มากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2509 มีการโอนคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และให้สถาบันแห่งนี้จัดเป็นสถาบันบัณฑิตศึกษาทำหน้าที่ทางด้านการสอน การวิจัยกันคว้าในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีโดยเฉพาะ และในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการจัดตั้งโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อผลิตอาจารย์ระดับปริญญาโทและเอก รวมทั้งปรับปรุงมาตรฐานของ

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล เพื่อขยายการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยได้มีการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่ง (วิจิตร ศรีสอาน. 2537 : 48)

วิจิตร ศรีสอาน (2525 : 1-17) ได้อธิบายความหมายของ “บัณฑิตศึกษา” มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “Graduate Study” ซึ่งหมายถึงการศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากนักเรียนเป็นบัณฑิตแล้วจึงไม่จำกัดเพียงแค่ปริญญาโท หรือประกาศนียบัตรเท่านั้น แต่รวมถึงหลักสูตรทุกระดับตั้งแต่หลังจากการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตเป็นต้นไป จนถึงระดับหลังปริญญาเอก และจำแนกบัณฑิตศึกษาในประเทศไทยเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรหลังปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก พร้อมทั้งคาดการณ์ว่าต่อไปจะมีเพิ่มอีก 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรหลังปริญญาโท ซึ่งเป็นหลักสูตรที่สูงกว่าปริญญาโทแต่ไม่ถึงขั้นปริญญาเอก และอีกระดับคือระดับหลังปริญญาเอก ซึ่งในปัจจุบันนี้มีทั้งสองระดับแล้ว คือประกาศนียบัตรหลังปริญญาโทและประกาศนียบัตรหลังปริญญาเอก ประชุมสุข อาชวอำรุง (2523 : 48 - 59) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาคควรแตกต่างกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี กล่าวคือ การสอนในระดับบัณฑิตศึกษานั้นไม่ควรมีภาควิชาวิทยาการทั่วไป ควรมีแต่เพียงภาควิชาชีพที่เป็นวิชาที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถเป็นผู้นำในวิชานั้นได้ นอกจากนี้ ไพฑูรย์ สินดารัตน์ (2523 : 116 - 125) ได้กล่าวถึงการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาว่า โดยทั่วไปก็คือการศึกษาสำหรับผู้จบปริญญาตรีแล้ว และได้แบ่งการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาออกเป็น 2 สาย คือ

1. สายวิชาการ (Academic) เน้นหนักในเรื่องของความรู้ของวิชาการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ความก้าวหน้าในวิชาการด้านต่าง ๆ ดังนั้นการจัดการศึกษาสายนี้ จึงมีเป้าหมายในการพัฒนานักวิชาการเป็นหลัก คือ ผลิตผู้สอนในมหาวิทยาลัย และผลิตนักวิจัยหรือนักวิชาการ

2. สายวิชาชีพ (Professional) มีเป้าหมายอยู่ที่การผลิตผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการเฉพาะเรื่อง (Specialist) สามารถปฏิบัติและทำงานในสาขานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะที่ประณีตละเอียดและเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น ดังนั้นในสายนี้จึงเน้นด้านการฝึกฝน ให้เกิดความชำนาญเฉพาะสาขาลงไป ไม่เน้นการวิจัยเช่นเดียวกับสาขาแรก

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาหลังจากที่จบปริญญาตรีแล้วโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ สร้างสรรค์ความก้าวหน้า ทางวิชาการในด้านใดด้านหนึ่ง จนสามารถเป็นผู้นำทางวิชาการในด้านนั้นหรือ เป็นผู้ชำนาญการเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น ๆ แต่สำหรับจุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตศึกษาของไทยนั้น เกษม สุวรรณกุล (2536 : 19 - 20) มีมุมมองที่ต่างออกไปกล่าวคือ ท่านได้ให้ความเห็นว่า “จุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตของประเทศไทยนั้น มุ่งผลิตเพื่อไปรับราชการ ไม่ได้เกิดจากความต้องการที่จะแสวงหาความรู้หรือ ประเพณีใฝ่รู้ใฝ่เรียนของผู้เรียน การเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน อันเนื่องมาจากคนจบปริญญาตรีมีมากและยังหางานทำไม่ได้ นอกจากนี้ยังเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน ที่ต้องการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง เพราะระบบราชการอิงกับสิ่งเหล่านี้ และได้ยกตัวอย่างผู้ที่เป็นปลัดอำเภอ ถ้าได้เรียนจบปริญญาโท ก็จะมีโอกาสได้เลื่อนเป็นนายอำเภอเร็วขึ้น นอกจากนี้ยังได้แสดงความคิดเห็นว่า “แรงจูงใจของการเปิดโครงการมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตของไทย มุ่งเน้นเพียงเลียนแบบผู้อื่น เปิดเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน หารายได้ให้คณะและหารายได้ให้กับอาจารย์ได้เน้นเป้าหมายของการให้การศึกษาแบบตะวันตก” โดยได้ยกตัวอย่างการดำเนินการในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวว่า มีการแย่งกันระหว่างมหาวิทยาลัยเพื่อหาเทคนิควิธีการแย่งรายได้ เอามหาวิทยาลัยไปให้ถึงผู้เรียน บางแห่งไปถึงภูมิภาค เช่น ทางภาคใต้ ทางภาคอีสาน พยายามใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้นักศึกษาจำนวนมาก บางสาขาผู้เรียนมีความรู้มากกว่าผู้สอน แต่ผู้เรียนมาเรียนเพราะอยากได้วุฒิปริญญาโท เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่นิยมปริญญาบัตร อาจารย์ไทยจึงมุ่งสอนจนไม่มีเวลาทำวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ จึงไม่มีความรู้เพิ่ม การเรียนการสอนไม่เน้นเรื่องการทำวิจัย

ข้อคิดเห็นดังกล่าวอาจวิเคราะห์ในกรอบของระบบราชการ ซึ่งการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งส่วนใหญ่จะอาศัยคุณวุฒิทางการศึกษาเป็นเกณฑ์ แต่ในปัจจุบันนี้ภาคเอกชนซึ่งเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว การบริหาร การจัดการ สิ้นสุดยุคเก่าแก่หรือระบบครอบครัว ปัจจุบันการบริหารในภาคเอกชนต้องการมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถ และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ไม่สามารถผลิตได้ทันกับ

ความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดภาวะการแย่งตัวหรือดึงบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถจากภาครัฐบาลมาร่วมงาน ค่านิยมที่เมื่อจบการศึกษาแล้วต้องรับราชการได้หมดไป จนอาจกล่าวได้ว่าศักยภาพและความต้องการแรงงานของภาคเอกชนมีมากกว่าภาครัฐบาล โดยเฉพาะความต้องการบุคลากร ผู้มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเข้ามาเป็นผู้บริหารมีมากขึ้นจนเกิดความขาดแคลน ความต้องการของภาคเอกชนนั้นไม่ต้องการเพียงผู้ที่มีปริญญาบัตร เท่านั้น แต่ต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างน้อย 2 ประการ ดังนี้คือ (ไพศาล มังกรไชยา. 2536 : 43)

1. เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ (Vision) สามารถรู้เท่าทันถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของธุรกิจและนวัตกรรมต่าง ๆ
2. เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ (Creative) มีแนวความคิดใหม่ ๆ ในองค์กร สามารถปรับตัวสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง สามารถแข่งขันในตลาด และเพื่อให้องค์กรเจริญก้าวหน้าได้

นอกจากนี้สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2538 : 185) ได้ให้นิยามภาพเกี่ยวกับบัณฑิตศึกษาที่คาดว่าจะเกิดว่า “แนวโน้มความต้องการมาเรียนของบัณฑิตเป็นกลุ่ม บุคลากรประจำการ น่าจะก่อให้เกิดการขยายตัวในการเปิดหลักสูตรพิเศษ เป็นจำนวนมาก และผลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร และทิศทางการพัฒนาประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปจำเป็นต้องอาศัยบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศและความสามารถในการเป็นคนที่ก้าวทันต่อเหตุการณ์ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในอนาคต จะมีการขยายตัวของหลักสูตร ในสาขาวิชาที่ต้องการของตลาด จะเกิดการขาดแคลนอาจารย์ที่มีคุณภาพอย่างชัดเจน สถาบันอุดมศึกษาในอนาคต จะมีความเป็นสากลมากขึ้น ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมโลกมากขึ้นมีบทบาทในประชาคมโลก ในอนาคตสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั่วโลกจะร่วมมือกันในลักษณะโครงข่าย (Networks) ที่จะมี Joint degree programmes บัณฑิตศึกษาในอนาคตอีก 10 ปีข้างหน้าจะมีความเป็นทางการศึกษาระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น”

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นอาจประมวลได้ว่า การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ (1) การรับบัณฑิตเข้ามาเรียน (2) การจัดการศึกษา และ (3) การใช้ประโยชน์จากบัณฑิต

ที่เป็นผลผลิต ทั้งสามขั้นตอนนี้หากมีการดำเนินการอย่างดีจะได้บุคลากรที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศในขั้นตอนแรกการรับบัณฑิตเข้ามาเรียน ควรคำนึงถึง วิธีการให้ได้ผู้มาศึกษาที่มีคุณภาพดี ในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึง ความต้องการของตลาดในประเทศว่า สาขาที่บัณฑิตเข้ามาเรียนเหมาะสมกับความต้องการ หรือไม่ ขั้นตอนที่สอง การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น อาจารย์ผู้สอน หลักสูตร เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และขั้นตอนสุดท้าย ต้องพิจารณาว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปนั้นมีคุณภาพเพียงไร ทำประโยชน์ให้กับสังคม ได้มากน้อยเพียงไร ต่อไปการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย จะ ถูกกำหนดให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคม ซึ่งปัจจุบันสังคมอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ สามารถส่งกระจาย ไปทั่วโลกในเวลาอันรวดเร็ว วิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า และถูกนำมาใช้ในภาคธุรกิจ เอกชน เพื่อประโยชน์ในการแข่งขันทางการตลาด ดังนั้น ตลาดแรงงานโดยเฉพาะ ในภาคธุรกิจเอกชนจึงต้องการผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้าน ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีความรู้สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี (ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ. 2536 : 38) ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน การผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย จึงต้องมุ่งสอนให้นักศึกษาเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน รู้จักการคิดค้น และแสวงหาความรู้ อย่างเป็นระบบ ซึ่งหมายถึงการมีความสามารถในการทำวิจัย ซึ่งจะตรงกับปรัชญา การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตามที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยการจัดการหรือการบริหารที่เป็นระบบ ซึ่ง ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ (2537 : 53) ได้กล่าวว่า รูปแบบการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยไทย แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

แบบที่ 1 โครงสร้างการบริหารประกอบด้วยคณบดี รองคณบดี และ / หรือ ผู้ช่วยคณบดี คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำคณะต่าง ๆ โดยมีบัณฑิตวิทยาลัยทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะต่าง ๆ และควบคุมมาตรฐานการศึกษา

แบบที่ 2 โครงสร้างการบริหารประกอบด้วยคณบดี รองคณบดี และ / หรือ

ผู้ช่วยคณบดี มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะเดียว บัณฑิตวิทยาลัยทำหน้าที่ประสานงาน และควบคุมมาตรฐานการศึกษา

แบบที่ 3 โครงสร้างเหมือนกับแบบที่ 2 แต่เพิ่มโครงการบัณฑิตศึกษา บางสาขาหรือบางภาควิชาที่ไม่สังกัดคณะใด โดยบัณฑิตวิทยาลัยมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนด้วย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัยทั้งสามรูปแบบ จะแบ่งงานออกเป็นงานบริหารและงานวิชาการ นอกจากนั้นอาจจะมีงานวางแผนและวิจัย งานบริหาร นักศึกษา เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีรูปแบบการบริหารค่อนข้างจะแตกต่างจากทั้งสามรูปแบบดังที่ได้กล่าวมาแล้ว กล่าวคือ โครงสร้างการบริหารงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ อาจแบ่งงานหลักได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. งานวิชาการ แบ่งตามสาขาวิชา ต่อไปนี้คือ
  - 1.1 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
  - 1.2 สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์
  - 1.3 สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม
  - 1.4 สาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา
  - 1.5 สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

แต่ละสาขาวิชาจะเป็นเอกเทศไม่ขึ้นกับคณะวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี มีคณบดี รองคณบดี เป็นผู้บริหารและจัดการให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของแต่ละหลักสูตร และมีคณะกรรมการวิชาการซึ่งประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดี และผู้เชี่ยวชาญที่มหาวิทยาลัยเชิญมาจากภาคธุรกิจเอกชนหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐอีก 3 ท่าน ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานทางวิชาการ และกำหนดนโยบาย ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ

สภาพของสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน

ในการควบคุมมาตรฐานทางวิชาการนี้ นอกจากจะควบคุมภายในโดยคณะกรรมการวิชาการดังกล่าวแล้ว การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ยังถูกควบคุมโดยทบวงมหาวิทยาลัย ผ่านทางคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยทบวงมหาวิทยาลัยอีกด้วย

2. งานเสริมวิชาการ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มีผู้อำนวยการสำนักงานเป็นผู้บริหารรับผิดชอบงานอำนวยการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้งานของฝ่ายวิชาการดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพงานอำนวยการดังกล่าว ได้แก่

2.1 งานรับสมัครผู้ที่เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงการจัดลงทะเบียนและการติดตามผลการศึกษา

2.2 งานธุรการ ซึ่งได้แก่งานพิมพ์ข้อสอบ งานพิมพ์เอกสารประกอบการสอนและเอกสารอื่นๆ งานจัดตารางสอน ตารางสอบ

2.3 งานสารบรรณ ซึ่งได้แก่งานลงทะเบียน งานรับ ส่งหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดเก็บหนังสือและเอกสารดังกล่าว

2.4 งานประสานงาน ซึ่งได้แก่

- การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่ได้ดัดแปลงขึ้นจากทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย มาปรับใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มากที่สุด

- การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ การประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัยในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา หรือการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ประสานงานกับหน่วยงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับการ เชิญสอน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการจัดสัมมนาทางวิชาการ หรือการดำเนินการตามความตกลงร่วมมือทางวิชาการ เป็นต้น

ความหมายของเหตุจูงใจ

การที่บุคคลจะตัดสินใจแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ อะไรเป็นต้นเหตุหรือเป็นตัวผลักดันให้เกิดการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น ซึ่งต้นเหตุที่เป็นตัวผลักดันดังกล่าว อาจเรียกได้ว่าเป็นเหตุจูงใจ การศึกษาเรื่องเหตุจูงใจ จึงเป็นการศึกษาถึงเหตุที่กระตุ้นให้อินทรีย์เกิดพฤติกรรม (สุชา จันทรเฒ. 2531 : 104) ซึ่ง กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 227) ได้แบ่งเหตุที่กระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรม ออกเป็น 2 ส่วนคือ

- (1) แรงขับ (Motive) ได้แก่ความต้องการความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย เป็นต้น
- (2) สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม

การจูงใจ จะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้ และเพื่อให้เข้าใจว่า เหตุจูงใจมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมหรือการตัดสินใจของบุคคลมากน้อยเพียงไร ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมแนวคิดของนักการศึกษา และนักจิตวิทยา ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับ เหตุจูงใจไว้ ดังนี้

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford and Gray. 1970 : 189) กล่าวว่าเหตุจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนา ในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ ส่วน กูดส์ (Goods. 1973 : 375) กล่าวว่า เหตุจูงใจหมายถึงกระบวนการเร้า และสนับสนุนให้บุคคลกระทำการกิจกรรมอย่างมีระบบ คิดด์ (Kidd. 1973 : 101 อ้างใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 120) กล่าวว่า เหตุจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า "Movere" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "To Move" มีความหมายว่า "เป็นสิ่งที่โน้มน้าว หรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ" สุภัทธา ปินทะแพทย์ (2532 : 62-63) กล่าวว่า เหตุจูงใจหมายถึงแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรมเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายให้ทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น และได้จำแนกการเกิดของเหตุจูงใจไว้ 5 ประการคือ

1. เกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว พยายามหลีกเลี่ยงความไม่พึงพอใจ ดังนั้นเหตุจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสมดุลไม่ว่าจะเป็นด้านความสุขหรือด้านความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของตนเอง
  2. เกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณโดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และความเจ็บปวดต่าง ๆ
  3. เกิดขึ้นตามหลักเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะเลือกกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนเองต้องการอะไร ดังนั้น การตัดสินใจเลือกดังกล่าวจึงเป็นเหตุจูงใจตามหลักเหตุและผล
  4. เกิดจากแรงขับ ซึ่งการที่มนุษย์จะเลือกกระทำเพียงไร ขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่ตัดสินใจให้เกิดการกระทำนั้น ๆ
  5. เกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์
- จึงอาจสรุปได้ว่าเหตุจูงใจหมายถึงสภาวะใด ๆ ก็ตามทีกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

ทฤษฎีเกี่ยวกับเหตุจูงใจ

นักจิตวิทยาและนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดในเชิงทฤษฎีต่าง ๆ ในเรื่องของเหตุจูงใจและทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปคือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (พรณี ชูชัย เชนจิต. 2533 : 299-300) มาสโลว์ เป็นนักจิตวิทยาผู้มีชื่อเสียงผู้ก่อตั้งจิตวิทยาสาขามนุษย์นิยม ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ โดยมองว่า มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะตอบสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น ความต้องการของมนุษย์มีหลายอย่างด้วยกัน มาสโลว์ได้นำความต้องการเหล่านั้นมาจัดลำดับเป็น 5 ลำดับขั้น เรียงลำดับความต้องการ จากขั้นต่ำสุด ไปสู่ความต้องการขั้นสูงสุด คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อการอยู่รอดและจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ร่างกายจะต้องได้รับการตอบสนอง หากร่างกายไม่ได้รับการตอบสนองแล้วอาจจะถึงแก่ชีวิตในโอกาสต่อมาได้ เช่น ความต้องการในด้านอาหาร น้ำ เป็นต้น

2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการประเภทนี้ มนุษย์เริ่มมีมาตั้งแต่เป็นทารก เช่น เด็กพยายามจะหลบหนีจากสถานที่ที่จะเกิดอันตราย หรือหนีคนแปลกหน้า และโดยทั่วไปแล้วไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่จะมีพฤติกรรมที่หนีห่างจากสงคราม การเจ็บไข้ การประทุษร้าย ความต้องการทางด้านความปลอดภัยจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกาย เช่น ความต้องการความอบอุ่น มั่นคง การคุ้มครอง ความต้องการหนีห่างจากอันตราย

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางด้านสังคม จะเริ่มเป็นสิ่งสูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคนต่อไป ซึ่งความต้องการในขั้นนี้ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นการอยู่ร่วมกัน เช่น การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นหรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับสูง อยากเด่นในสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลายในเรื่องต่าง ๆ เช่นยอมรับในเรื่องความรู้ความสามารถ

5. ความต้องการความสมหวังในชีวิต (Self-actualization Needs) ความต้องการนี้เป็นความต้องการระดับสูงสุด เป็นความต้องการที่อยากจะให้เกิดความสำเร็จตามแนวคิดของตนเอง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะบรรลุถึงในแนวทางที่ดีที่สุดตามแนวความคิดของตนนั้นขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของบุคคลคนนั้นด้วย เช่น ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี บุคคลธรรมดาส่วนมาก ก็อยากจะเป็น แต่ไม่สามารถเป็นได้ บุคคลใดที่บรรลุถึงความต้องการในขั้นนี้ก็จะได้รับการยกย่องเป็นบุคคลพิเศษ ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับเรื่องปากท้อง ความปลอดภัย ความรัก เรื่องศักดิ์ศรีอีกต่อไป หากแต่จะพัฒนาตนเองให้เจริญงอกงามออกไปมากที่สุด บุคคลนั้นจะศึกษาเพราะอยากรู้

จะสร้างสรรค์เพราะใจรัก จะทำงานเพราะอยากทำ เรียกบุคคลพวกนี้ว่าเป็นผู้ที่มี
 ความสมหวังในชีวิต คือ ได้ใช้ความสามารถของตนเป็นในสิ่งที่ตนเองสามารถเป็นได้
 มาสโลว์ ยังได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของการเกิดความต้องการดังกล่าวไว้ดังนี้
 (พรรณี ชูชัย เชนจิต. 2533 : 299-300)

1. มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุดสิ่งที่มนุษย์
 ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่า เขามีสิ่งนั้นอยู่แล้วหรือยัง ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบ
 สอนแล้วความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุดและจะเริ่มตั้งแต่
 เกิดจนตาย

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
 อีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่จะเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญดังกล่าวคือ เมื่อ
 ความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้อง
 ให้มีการตอบสนองทันที

วรูม (Vroom. 1970 : 91-103) ได้ขยายความทฤษฎีของมาสโลว์ โดยได้ตั้ง
 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ทฤษฎีนี้ได้ศึกษาถึงจิตวิทยาของบุคคล
 ในองค์กรและพบว่า การที่บุคคลจะกระทำสิ่งใดก็ตามส่วนมากขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ
 4 ประการได้แก่

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจหรือความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่จะได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความ
 พอใจจะลดลงหากได้รับผลตอบแทนลดลง จิตวิทยาของบุคคลในองค์กรที่วรูม ทำการ
 ศึกษาเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคลโดยองค์การซึ่งสอดคล้อง
 กับทฤษฎีความคาดหวังของวรูม ทฤษฎีดังกล่าว วรูม (Vroom.1964 : 204-209) ได้เสนอไว้ว่า
 การที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใด ๆ จะต้องอาศัยการพิจารณาอยู่ 3 ประการคือ

1. เมื่อเห็นโอกาสที่จะใช้ความสามารถและความพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จได้
2. เมื่อเห็นว่าถ้าทำงานนั้นสำเร็จ จะทำให้เกิดผลลัพธ์ในทางที่ดี
3. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่น่าพอใจ

ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ประการนี้เป็นกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะเลือกกระทำหรือเลือกไม่กระทำ

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528:94) ได้แบ่งประเภทของเหตุจูงใจออกเป็น 7 ประเภท คือ

1. เหตุจูงใจด้านความมั่นคง ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของจิตสำนึก และจิตใต้สำนึก ความมั่นคงในรูปของจิตสำนึกนั้น เห็นได้จากการที่มนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีเหตุจูงใจในรูปของสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น ได้พัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนมีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ บุคคลเกือบทุกคนมีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงทั้งในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก

2. เหตุจูงใจด้านสังคม โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ ซึ่งกัน และกัน มีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเสมอไป มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ติดต่อสัมพันธ์กันเพราะต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ

3. เหตุจูงใจด้านชื่อเสียง เหตุจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทยโดยเฉพาะในสังคมชนชั้นกลาง ชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดจิตจำกัของบุคคล บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

4. เหตุจูงใจในอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลแยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว บุคคลซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรม แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว

5. เหตุจูงใจด้านความสามารถ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าในอดีตประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลวแล้วความรู้สึกด้านความสามารถจะมีแนวโน้มสูง ทำให้เป็นบุคคลที่มองโลกในทางบวก มองสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นการท้าทายที่น่าสนใจและสามารถจะเอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวมีมากกว่าก็จะทำให้มองโลกในแง่ลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีเหตุจูงใจที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้อุปสรรคล้อมบังกั้นควบคุม มากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมอุปสรรค

6. เหตุจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นเหตุจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จคือจะสนใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ากว่าเงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ บุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. เหตุจูงใจด้านการเงิน เป็นเหตุจูงใจที่สลับซับซ้อนและสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นและสำคัญที่สุดของเงินก็คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญ แต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

พระเทพเวที (2532 : 35-38) ได้กล่าวถึงการเกิดเหตุจูงใจว่ามีอยู่ 3 ประการ คือ

1. เกิดขึ้นเพราะความกลัว ความกลัวซึ่งเกิดจากการบังคับ การใช้กำลังบีบข่ม หรือใช้อำนาจครอบงำบงการ แรงจูงใจที่เกิดจากความกลัวนี้ถือว่าเป็นแรงจูงใจทางลบ

2. เกิดจากความต้องการทะเยอทะยาน (Ambitious Desire) ได้แก่ ความใฝ่สูง ใฝ่ทะเยอทะยาน อยากดี อยากเด่น แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

2.1 ระดับที่ 1 เป็นความปรารถนาที่อยากจะได้รับการยอมรับ (Desire for Approval or Desire for Recognition) ไรน์สไตน์ มีความคิดว่าการอยากให้นักคนอื่นคำนึงถึง เอาใจใส่ เอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจ เป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ไว้ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยดี

2.2 ระดับที่ 2 เป็นความปรารถนาหรือความทะเยอทะยานอยากมีอำนาจ
อยากเด่น หรือเหนือบุคคลอื่น ครอบงำบุคคลอื่น อยากให้บุคคลอื่นยอมรับว่าเก่ง
(Ambitious Desire for Authority and Distinction) ความปรารถนานี้ ไลน์สไตน์ บอกว่า
เป็นอันตรายต่อสังคม และไม่มีผลดีต่อตัวเอง

3. ความสนใจใฝ่รักในสิ่งนั้น ๆ และความปรารถนาต่อสัจธรรมและปัญญา
(Loving Interest in the Object and Desire for Truth and Understanding) เหตุุนใจ
ประเภทนี้ ไลน์สไตน์ถือว่าเป็นเหตุุนใจที่สำคัญที่สุด

พระเทพเวที (2523 : 38-44) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าแนวคิดของไลน์สไตน์ดังกล่าว
สอดคล้องกับเหตุุนใจที่ผลักดันให้มนุษย์มีพฤติกรรมต่าง ๆ ตามแนวพุทธศาสนาซึ่งกล่าว
ถึงการเกิดของเหตุุนใจดังนี้

1. เหตุุนใจที่เกิดจากความกลัวที่เรียกว่า "ภยะ" หรือความกลัวการถูกลงโทษ
ความกลัวการถูกลงโทษนี้เป็นแบบที่หยาบของความกลัว เป็นความกลัวที่ซ่อนความกลัว
นั่นคือเป็น ความกลัวที่มนุษย์สร้างซ้อนขึ้นมามากขึ้นหนึ่งจากความกลัวภัยอันตราย
ที่เป็นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว มนุษย์ที่มีกำลังอำนาจมากกว่า มักจะหาประโยชน์จากความกลัว
นี้ โดยยกเอาภัยอันตรายที่มนุษย์กลัวอยู่แล้วขึ้นมาว่า ถ้ามนุษย์ที่อยู่ได้อำนาจ กระทำ
หรือไม่กระทำอย่างนั้น ๆ ก็จะทำให้เกิดภัยอันตรายขึ้น ความกลัวเหล่านี้เป็นเหตุุนใจหรือ
แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้มนุษย์ปุถุชนดิ้นรนทำการต่าง ๆ เช่น แสวงหาอาหาร จัดสร้าง
ที่อยู่อาศัย เฝ้าระวังป้องกันอันตราย และเตรียมการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ความกลัวทั่ว ๆ ไป
นี้มีหลายระดับเริ่มตั้งแต่ความกลัวที่หยาบจนถึงความกลัวที่ปราณีตซึ่งไม่เกี่ยวกับการ
ลงโทษจากบุคคลอื่นหรืออำนาจบังคับใด ๆ เช่น กลัวความเสื่อม กลัวความทุกข์ เป็นต้น

2. เหตุุนใจที่อยากได้รับรางวัลหรืออยากได้รับผลตอบแทนต่อการกระทำของ
ตนในลักษณะที่มีผู้มอบให้หรืออำนาจศักดิ์สิทธิ์บันดาล เหตุุนใจแบบนี้ก็คล้ายกับ
ความกลัว คือ อาจจะหยาบมากจนไม่ใช่ความดีงาม ไม่มีคุณค่าทางจริยธรรมอย่างแท้จริง
เหตุุนใจชนิดนี้ทางพุทธศาสนาเรียกว่า "ตัณหา" เป็นเหตุุนใจที่อยากได้รับวัตถุสิ่งบำรุง
บำเรอปรนเปรอความสุขส่วนตัวหรือจะเรียกแบบปัจจุบันก็คือเหตุุนใจแบบธุรกิจ การให้
รางวัลก็คือ การใช้ประโยชน์จากความอยากได้ของมนุษย์ โดยยกเอาสิ่งที่บุคคลอยากได้

ขึ้นมาเป็นเครื่องล่อ และกำหนดการกระทำหรือไม่กระทำบางอย่างขึ้นมาเป็นเงื่อนไข สำหรับการที่จะได้เครื่องล่อ นั้น ๆ เหตุุงใจแบบนี้ย่อมนำมาซึ่งความโลภ การแย่งชิง เอาเปรียบ ทูจริต โกง ตลอดจนการพยายามหาทางให้ได้ผลประโยชน์หรือสิ่งที่อยากได้ โดยทางลัด เหตุุงใจที่เกิดจากตัณหาหรือความอยากนี้แบ่งออกได้เป็น 3 จำพวก ได้แก่

2.1 กามตัณหา คือ ความอยากในสิ่งที่น่าใคร่ น่าปรารถนา น่าพอใจในรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส

2.2 ภวตัณหา คือ ความอยากเป็นโน้น เป็นนี้ เช่น อยากเป็นดารา อยากเป็นเศรษฐี เป็นต้น

2.3 วิภวตัณหา คือความอยากไม่เป็นโน้นเป็นนี้ อยากพ้นไปจากภาวะที่ไม่ปรารถนา

ตัณหาทั้ง 3 จำพวกนี้ทำให้เกิดอุปทาน คือความยึดมั่นถือมั่น และทำให้เกิด เจตจำนงในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ

3. เหตุุงใจที่เกิดจากความอยากเด่น อยากเหนือบุคคลอื่น อยากครอบงำ เอาชนะผู้อื่น หรือความมักใหญ่ใฝ่สูง ใฝ่เด่น ซึ่งแรงงุงใจนี้ทางพุทธศาสนาเรียกว่า "มานะ" มานะในทาง พุทธศาสนา ถือว่าเป็นกิเลส มานะนี้ช่วยทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึก มีความเคารพในตนเอง

4. เหตุุงใจที่ถูกต้องที่แท้จริงที่พึงปรารถนาทางพุทธศาสนาเรียกว่า "ฉันทะ" แปลว่า ความรัก ความอยาก ความปรารถนา ความพอใจ ฉันทะนี้แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

4.1 เป็นความใฝ่รู้ อยากรู้ ปรารถนาจะรู้ ปรารถนาจะเข้าถึงตัวสัจธรรม

4.2 เป็นความใฝ่ดี ใฝ่ความดี อยากได้ดี ความใฝ่ปรารถนาในสิ่งที่ดีงาม คือ ต้องการทำให้สิ่งที่ดีงามเกิดขึ้น ต้องการทำให้สิ่งที่ดีงามให้เกิดเป็นจริงขึ้น เมื่อต้องการทำให้สิ่งที่ดีงามเกิดเป็นจริงขึ้น บุคคลก็ต้องกระทำหรือใฝ่ที่จะทำให้เกิดความรักในการทำงานหรือรักงานเวลาทำงานก็จะทำอย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีหรือแนวคิดต่าง ๆ ดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ปฐมเหตุ ของเหตุุงใจเกิดจากความต้องการหรือความอยากซึ่งทางพุทธศาสนาเรียกว่า ตัณหา โดยความต้องการหรือความอยากดังกล่าวจะเริ่มจากขั้นต่ำที่เน้นความปลอดภัย

ทางร่างกายแล้วพัฒนาไปสู่ขั้นสูงขึ้นไป คือมีเหตุจูงใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ปราศจากการบังคับ หรือได้รับรางวัล ทั้งนี้ เพื่อให้เข้าถึงสัจธรรมที่แท้จริง

แนวคิดเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ

เพื่อให้การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามีความครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา และเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของผู้ใหญ่ ซึ่งเหตุจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษานั้น ประหยัด ทองมาก (2529 : 48) ได้ระบุไว้ว่าคือเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นเหตุจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบความสำเร็จเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง จะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษา และมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป บุคคลจะมีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำจะแสดงออกมาให้เห็นในพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ลินด์เกรน (Lingren. 1967 : 31 - 34) กล่าวว่าบุคคลที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยาน มีการแข่งขันและมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ส่วน เฮอร์แมนส์ (Hermans. 1970 : 354 - 355) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่า จะเป็นบุคคลที่มีความทะเยอทะยานสูง มีความมานะอดทนในการทำงานที่ยากได้เป็นเวลานานเมื่อมีอุปสรรคจะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จดังนั้นผู้ที่มีเหตุจูงใจในการศึกษาสูงก็คือ ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั่นเอง

ปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะดังนี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น สถานภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษา ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ส่วนกลางหรือภูมิลำเนาและความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่างกัน

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย

ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะได้เรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียนหรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่งเพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะเริ่มมองเห็นแนวทางชีวิตซึ่งเห็นได้จากบุคคล รอบข้าง บางคนอาจจะต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัวของตนเอง ของเพื่อน ญาติพี่น้อง หรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทยไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมเก่า ๆ ว่า การเรียนระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่จะทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูงเป็นเจ้าคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่ วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนจนถึงระดับสูงสุด เท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางเศรษฐกิจด้วย

อรรถพล เค็ดดวง (2518 : 69) ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาล ของนักเรียนพลตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพลตำรวจนครบาลเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลมีเหตุจูงใจจากลักษณะงานของตำรวจร้อยละ 79.40 ผลการตอบแทนจากอาชีพตำรวจร้อยละ 64.80 อิทธิพลทางการเงินร้อยละ 61.60 อิทธิพลทางด้านบุคคลร้อยละ 48.20 และอิทธิพลจากความจำเป็นร้อยละ 44.20 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประจักษ์ บุญผล (2525 : 102) ที่ได้

ศึกษาถึงเหตุจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจมีเหตุจูงใจในด้านลักษณะงานตำรวจอยู่ในระดับสูง และเหตุจูงใจในด้านอิทธิพลทางบุคคล ทางการเงิน และทางผลตอบแทนจากอาชีพอยู่ในระดับปานกลางและยังพบอีกด้วยว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเป็นข้าราชการมาก่อน จะมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจสูงกว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่ไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อนนอกจากนั้นยังพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาระดับต่างๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการและใฝ่หา

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ในวัยต้นหรือคนหนุ่มสาว เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อจะได้หางานทำง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดี ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศมีเป็นจำนวนมาก เช่นผลการวิจัยของอุเทน ปัญโญและคนอื่นๆ (2520 : 79) ได้ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ชั้นปีที่หนึ่ง ซึ่งเข้ารับการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ที่ทางคณะจัดขึ้นจำนวน 180 คน ผลการวิจัยพบว่าเหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ตรงกันมากที่สุดคือ เลือกเพื่อไว้ รองลงมาก็คือเป็นอาชีพมั่นคง ตัวเองถนัด มีเกียรติ เข้าง่ายกว่าและสนใจเรียนมากกว่า ทางด้านทัศนคติต่ออาชีพครูนั้นผลการวิจัย

พบว่านักศึกษาโดยส่วนรวมไม่ว่าจำแนกตามเพศหรือจำแนกตามสาขาวิชาเดิม ต่างก็มีทัศนคติต่ออาชีพพอ ๆ กัน และผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ถึงเหตุผลของนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษา

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาที่โรงพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย และกองทัพบก พบว่าเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ เหตุจูงใจด้านบทบาทของบิดามารดา หรือญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพพยาบาล การชักชวนของเพื่อนและความต้องการยศว่าที่ร้อยตรีหญิง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของสุวรรณ ลีลาภรณ์ (2523 : 59) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนตำรวจภูธร และนครบาล พบว่าเหตุผลส่วนใหญ่ของการเลือกเข้าโรงเรียนพลตำรวจ คือ การตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง เพราะเห็นว่าอาชีพนี้มั่นคง

ระวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524 : 117) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก 9 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่เป็นเหตุจูงใจ หรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษาเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ เหตุจูงใจด้านความถนัดและความสนใจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลของครูและด้านอิทธิพลของค่านิยมในภาษาฝรั่งเศส ส่วนเหตุจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลแวดล้อมซึ่งได้แก่ บิดา มารดา เพื่อนและอิทธิพลจากทุนการศึกษาต่อต่างประเทศไม่มีผลต่อการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษามากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริชัย พงษ์วิชัยและวัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์ (2526 : 44) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า เหตุจูงใจที่ทำให้ นิสิตเลือกคณะบัญชีมากที่สุดคือ คาดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และพบว่าการที่นิสิตเลือกคณะบัญชีตามเพื่อน เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

อุทุมพร ทองอุไทย (2523 : 63-72) ได้ศึกษาความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ทำงาน และกลุ่มครู โดยใช้สัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของประชากรเป้าหมายแต่ละกลุ่มตัวแปร

มี 5 ตัวคือตัวแปรด้านความหมายของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านลักษณะความคาดหวังความสำเร็จการศึกษา ด้านลักษณะของการดำเนินชีวิต และด้านความมากน้อยในการสนับสนุนทางการเงิน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่านักเรียน นักศึกษา ผู้ทำงาน และครู ร้อยละ 49 ให้ความสำคัญต่อการศึกษามากที่สุด ร้อยละ 43 ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 57 คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ร้อยละ 68 ตั้งใจที่จะทำงานและเรียนพร้อมกัน และร้อยละ 24 เห็นว่าตนได้รับการสนับสนุนทางการเงินด้านการเงินเพื่อการศึกษาต่อ

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ ประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adult Education. 1970.) ได้แบ่งเหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อ ดังนี้

1. เหตุผลมุ่งใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุสำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น เข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพ และด้านความรู้เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น
2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self - developement) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงใด โดยเฉพาะ เรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตนเอง
3. แม่บ้านที่อยู่แต่ในบ้าน (Captive Wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมในเมืองไทย โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเองและเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมักใช้เวลาว่างในช่วงกลางวัน เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น การทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้น
4. เหตุมุ่งใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นผลสำคัญอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากมีแรงผลักดันทางสังคมแฝงอยู่ด้วย นอกจากนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลังพรรคพวก เพราะเพื่อนชวนหรือเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

5. เหตุผลอื่นเช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ มีโปรแกรมนั้นเปิดสอนอยู่ใกล้ ๆ บ้าน เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในวัยผู้ใหญ่ต้องการรู้เรื่อง การตกแต่งบ้าน การเลี้ยงลูก การพัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคนต้องการศึกษาเรื่องการใช้เวลา เรื่องของวัยรุ่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุตร เป็นต้น ในวัยสูงอายุมักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเพื่อเกษียณอายุราชการ เพื่อรักษาสุขภาพ ต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

ฮูล (Houle, 1961 : 15 - 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่แตกต่างกันโดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ (1) มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ทักษะด้านวิชาชีพ (2) มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของ การศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขจัดความเหงา (3) มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะมีใจรักเรียนต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

 โบเชียร์ (Boshier, 1971 : 3 - 26) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่โดยแบ่งเหตุจูงใจเป็น 14 ด้านคือ

1. เหตุจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. เหตุจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. เหตุจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชี้นำของผู้อื่น
4. เหตุจูงใจด้านประเทืองปัญญา
5. เหตุจูงใจเพื่อเพิ่มพูนด้านความรู้ทางวิชาชีพทางการชี้นำของตนเอง
6. เหตุจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม
7. เหตุจูงใจด้านเตรียมตัวทางด้านการศึกษา
8. เหตุจูงใจด้านความอยากรู้ทางวิชาการ
9. เหตุจูงใจด้านการทดแทนทางสังคม
10. เหตุจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม
11. เหตุจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์

12. เหตุจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย

13. เหตุจูงใจด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

14. เหตุจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

ผลการวิจัยพบว่าผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยเหตุจูงใจที่ต่างกัน และตัวแปรด้านอายุ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจเหล่านี้ด้วย

มอร์สตัน และสมาร์ต (Morstain and Smart. 1974 : 83 - 89) ได้ศึกษาเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้าเรียนในสถานศึกษา พบว่า ผู้มีอายุน้อยจะมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง ส่วนเพศชายมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียน ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการมีความรู้เป็นสำคัญ กล่าวโดยสรุป เหตุจูงใจในการเรียนของผู้ใหญ่นั้นแบ่งได้ เป็นหลายประการ หลายด้าน หลายประเภท โดยเฉพาะอาจแบ่งกว้าง ๆ ได้ 6 ด้านดังนี้

1. ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น
2. ด้านการประกอบอาชีพ
3. ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่
- / 5. ด้านการเรียนเพื่อรู้
6. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือผู้อื่น

ในส่วนของเหตุจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ขุนทอง อินทร์ไทย (2519 : 76 - 78) กล่าวถึงเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้นิยมเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สรุปได้ดังนี้

1. เนื่องจากระบบการศึกษาในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจึงเป็นผลมาจากการขยายตัวของการศึกษาในระดับต้น ๆ โดยเฉพาะมีการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากขึ้น
2. ปัจจุบันมีอาจารย์ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถเปิดทำการสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางมากขึ้น

3. ค่านิยมของคนไทยเกี่ยวกับปริญญายังมีความสำคัญอยู่มาก การได้รับปริญญาชั้นสูงมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ คนมีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูง ๆ ได้

4. คนเป็นจำนวนมากจบปริญญาตรีแล้วหางานทำไม่ได้ จึงตัดสินใจเรียนต่อในระดับปริญญาโทเพื่อชดเชยการว่างงาน

5. การเรียนปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทในเวลาเย็นหลังเลิกงาน จึงเป็นโอกาสดีสำหรับผู้ต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

นอกจากนี้อาจจะมีเหตุผลอื่น ๆ อีกหลายประการในการศึกษาต่อปริญญาโท ซึ่ง ขุนทอง อินทร์ไทย (2519 : 78) ได้รวบรวมไว้ ได้แก่ บางคนอยากไปศึกษาต่อต่างประเทศจึงเข้าศึกษาต่อชั้นปริญญาโทในประเทศไทยเพื่อฝึกตนเองให้มีความสามารถที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศได้ หรือบางคนเรียนเพื่อรอเวลาไปเรียนต่อต่างประเทศ แต่ก็มีบางคนเรียนปริญญาโทเพื่อที่จะได้มีเวลาสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสุทิน นพเกตุ (2534 : 5) ได้ให้พระศนะในกรณีที่มีผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาโทกันมาก จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งในสังคมปัจจุบันว่า เป็นเรื่องของนักศึกษาที่พยายามพัฒนาตนเองเพราะปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้การแข่งขันค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษามีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ประพัฒน์ จำปาไทย (2525 : 152 -175) ได้ทำงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาระดับความพอใจของนิสิตที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนและหาตัวประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่าระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งหมด 8 ข้อ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการของอาจารย์
2. การเปิดโอกาสให้นิสิตซักถามปัญหา
3. ความเชื่อมั่นในตนเองของอาจารย์
4. การสอนโดยสอนทฤษฎีควบคู่ไปกับการปฏิบัติ
5. ความเป็นกันเองของอาจารย์
6. การประเมินผลโดยประเมินจากการทำรายงานและการสอน
7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำรายงานและศึกษาค้นคว้าตามที่อาจารย์กำหนด
8. การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของอาจารย์

อักรจิต ทิฆะทิพย์สกุล (2530 : 88 - 95) ได้ศึกษาวิเคราะห์ มูลเหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทฉบับที่ ๑ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจของนิสิตต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทฉบับที่ ๑ มีทั้งหมด 8 ตัวประกอบ โดยเรียงตามค่าความแปรปรวน จากมากไปหาน้อยดังนี้คือ (1) คุณภาพของอาจารย์และการจัดการศึกษา (2) ความต้องการปริญญาโทฉบับที่ ๑ (3) สาขาวิชาตรงกับความต้องการของสังคม (4) ความรู้ (5) สาขาวิชาที่นิสิตมีความสามารถเรียนสำเร็จได้ (6) สาขาวิชาที่มีความสามารถนำไปใช้ (7) สาขาวิชาตรงกับความถนัดของนิสิต (8) เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตที่รักการเรียนจะเรียนต่อจนสุดความสามารถ และโอกาสที่อำนวย โดยจะเลือกเรียนเฉพาะสาขาวิชาที่มีประโยชน์ต่อตนเอง หรือหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบ อาจจะเป็นสาขาวิชาที่สำเร็จมาแล้วสามารถเปลี่ยนงาน หรือสามารถทำงานในด้านที่ตนเองชอบ และสามารถหารายได้ได้มากพอสมควร นิสิตบางคนเรียนต่อเพราะไม่ต้องการทำงานในขณะที่มีวุฒิปริญญาตรี ขณะเดียวกันบางคนก็ยังไม่สามารถหางานทำตามสาขาวิชาที่ตนเองสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำให้ต้องเรียนต่อในสาขาวิชาที่สามารถหางานทำได้

นิตยา วัฒนารมณ์ (2530 : 86 - 94) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยได้แบ่งเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อออกเป็น 4 ด้าน คือด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว

ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งมั่น พบว่า เหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็น เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทสูงที่สุด รองลงมาคือด้านลักษณะสถาบัน ด้านความมุ่งมั่น และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มี เพศต่างกันกำลังศึกษาอยู่ในขณะที่ต่างกัน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันนั้น มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว กับผู้ที่ยังไม่มีงานทำ มีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวต่างกัน กล่าวคือผู้ที่มีงานทำแล้วมีเหตุจูงใจ ด้านเหตุผล ส่วนตัวสูงกว่า และพบว่าเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีดังนี้คือ

1. ต้องการมีความรู้ความสามารถ เพิ่มขึ้นและให้ลึกซึ้งกว้างไกลมากกว่าการ ศึกษาในระดับปริญญาตรี

2. ต้องการยกระดับคุณวุฒิ เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษา ในระดับสูงที่มุ่งศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างลึกซึ้ง นักศึกษาจำนวนมากที่มาศึกษาต่อ เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและความก้าวหน้าทางวิชาการตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้ทัน ต่อความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วจะกลายเป็นผู้ล้าหลัง นอกจากนั้นผู้ที่จบ การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษายังเป็นที่ยอมรับในสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้าในหน้าที่ การงานและด้านเศรษฐกิจ จึงมีผู้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาและต้องการที่จะศึกษาต่อใน ระดับนี้เป็นจำนวนมาก

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องเหตุฉุกเฉินในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงเหตุฉุกเฉินในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาโท โดยได้จัดลำดับตามสาระดังนี้ กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 520 คน จำแนกตามสาขาวิชาดังนี้

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	189 คน
สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	156 คน
สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม	142 คน
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา	18 คน
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา	15 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการจัดการคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา และสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 468 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชาเป็นจำนวนร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร ดังแสดงในตาราง 1

520 x 90 = 468

ด้านการประกอบอาชีพ 9 ข้อ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น 9 ข้อ ตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตลอดจนวิเคราะห์ความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา

5. นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจแก้ไขเรื่องความชัดเจนของแบบสอบถาม และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

6. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ กับนักศึกษาปริญญาโท ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนรักษา สถานภาพรอสอบประมวลความรอบรู้ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจำนวน 60 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (ภาคผนวก ก)

7. เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์สูง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139) ได้ข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 46 ข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

ผู้วิจัยได้กำหนดค่านำหนักการให้คะแนนของตัวเลือก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินมาก
คะแนน	3	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักของคำตอบกำหนดตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.21 - 5.00	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.41 - 4.20	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.61 - 3.40	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.81 - 2.60	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.80	หมายถึง	เป็นเหตุฉุกเฉินน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537

2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 468 ฉบับ ได้กลับคืนมาและเป็นฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 431 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 92.09 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	205	47.56
หญิง	226	52.44
รวม	431	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	152	35.27
26 - 35 ปี	265	61.48
36 ปีขึ้นไป	14	3.25
รวม	431	100.00
สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี		
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	236	54.76
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	195	45.24
รวม	431	100.00
สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี		
มนุษยศาสตร์	39	9.05
วิทยาศาสตร์	93	21.58
วิศวกรรมศาสตร์	55	12.76
บริหารธุรกิจและพาณิชยการ	232	53.83
อื่น ๆ	12	2.78
รวม	431	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโท		
บริหารธุรกิจ	163	37.82
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	126	29.23
การจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม	122	28.31
จิตวิทยาการให้คำปรึกษา	12	2.78
ปรัชญาและศาสนศึกษา	8	1.86
รวม	431	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 3 ปี	107	39.44
ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	261	60.56
รวม	431	100.00
รายได้ต่อเดือนปัจจุบัน		
รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท	31	7.19
รายได้ตั้งแต่ 10,000 - 19,999 บาท	201	46.64
รายได้ตั้งแต่ 20,000 - 29,999 บาท	118	27.38
รายได้ 30,000 บาท ขึ้นไป	81	18.79
รวม	431	100.00

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 431 ฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา และตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกที่กำหนดลงในช่องของตารางสำหรับผู้วิจัยที่เตรียมไว้
3. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (Statistical Package for Social Sciences - Version x) ในการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที - เทสต์ (t - test) และค่า เอฟ - เทสต์ (F-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ปัจจุบัน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ปัจจุบัน วิเคราะห์โดยใช้ค่าที - เทสต์ (t - test) และเอฟ-เทสต์ (F - test) ในกรณีที่พบว่าค่าที่ใช้พิจารณาใน เอฟ - เทสต์ (F - test) มี

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Schéffé)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปแปลผล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (Ferguson. 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

- 2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (Ferguson.1981 : 68)

$$S = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลัง
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(∞ Coefficient) คำนวณจากสูตร (Cronbach, 1970 : 161)

$$\infty = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ ∞ แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถาม

4. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ คำนวณจากสูตร (Edward, 1960 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2}{n_H} + \frac{S^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_H, \bar{X}_L$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ

$S^2_{\frac{2}{H}}, S^2_{\frac{2}{L}}$ แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้
คะแนนสูงและต่ำ

n_H, n_L แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูง
และต่ำ

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการ วิเคราะห์ความแปรปรวน คำนวณจากสูตร (Winer. 1971 : 110)

$$F = \frac{MS_B}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

MS_B แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัย
จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการเสนอค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เป็นเหตุสนใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และ
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จ
การศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
เอกที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบันดังแสดงในตาราง 3-14

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน ดังแสดงในตาราง 15-24

ตอนที่ 3 เป็นการสรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยเสนอสาระเป็นเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 จากจุดมุ่งหมายที่ว่า เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ เหตุจูงใจ 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ดังแสดงในตาราง 3-14

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน

เหตุจูงใจ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน (S.D.)	ระดับ เหตุจูงใจ
ด้านลักษณะสถาบัน	3.24	.52	ปานกลาง
ด้านบริบทของสังคม	3.13	.56	ปานกลาง
ด้านการประกอบอาชีพ	3.42	.62	มาก
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.27	.66	น้อย
รวม	3.06	.46	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจโดยส่วนรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.62) ด้านลักษณะสถาบัน และด้านบริบทของสังคม เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.27$, S.D. = 0.66)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ ด้านลักษณะสถาบัน

เหตุจูงใจด้านลักษณะสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาคทำให้สามารถจบการศึกษาได้เร็ว	3.18	1.07
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียนต่างประเทศ	2.97	1.99
3. การจัดห้องเรียนเพียงพอ และเอื้อต่อการเรียน	2.85	.91
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มเพียงพอ และเอื้อต่อการเรียน	2.58	.87
5. จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการค้นคว้า	3.05	.98
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน	4.23	.83
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ	3.90	.74
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์	3.33	.97
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา	3.13	.97
10. มีศรัทธาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย	3.52	.85
11. คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ	3.49	.83
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักยอมรับโดยทั่วไป	3.23	.88
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือก ไม่ตรงกับ ช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น	2.90	1.08
14. การสมัครสอบเข้าศึกษาไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ระดับปริญญาตรี	3.18	1.14
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนสะสมระดับปริญญาตรี	3.13	1.12
รวม	3.24	.52

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านลักษณะสถาบันของนักศึกษานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่เป็นเหตุจูงใจในระดับมากที่สุด

คือข้อ 6 สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.83) และที่เป็นเหตุจูงใจมากมี 3 ข้อ คือข้อ 7 สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.74) ข้อ 10 มีศรัทธาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.85) และข้อ 11 คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.83) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นข้อ 4 ซึ่งเป็นเหตุจูงใจน้อย คือ ห้องกิจกรรมกลุ่มเพียงพอ และเอื้อต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.87)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ ด้านบริบทของสังคม

เหตุจูงใจด้านบริบทของสังคม	$\bar{X}$	S.D.
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ได้รายได้สูงกว่าสถาบันอื่น	3.20	.84
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าในสถาบันอื่น	2.26	.92
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้	2.66	1.11
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ	3.13	1.01
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้	3.65	.89
21. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้	3.76	.78
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่	3.84	.78
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนมีผู้ทำงานแล้วมาเรียนด้วย	3.72	.86
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้	3.21	1.03
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น	3.54	.88
26. มีโอกาสเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม	3.00	.94
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกันส่วนใหญ่เรียนต่อ	2.39	1.11
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ	2.32	1.09
รวม	3.13	.56

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านบริบทของสังคมของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยส่วนรวมเป็น

เหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านบริบทของสังคมมีเหตุจูงใจมาก 5 ข้อ คือ ข้อ 22 หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) ข้อ 21 หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.78) ข้อ 23 ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน เพราะมีผู้ที่ทำงานแล้วมาเรียนด้วย ($\bar{X} = 3.72$, S.D.=0.86) ข้อ 20 หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.89) และข้อ 25 ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.54$, S.D = 0.88) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้น 3 ข้อ ที่เป็นเหตุจูงใจน้อย คือ ข้อ 27 ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกันส่วนใหญ่เรียนต่อ ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 1.11) ข้อ 28 ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศจึงมาสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.32$, S.D. = 1.09) และข้อ 17 เข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.92)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ ด้านการประกอบอาชีพ

เหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น	3.14	.85
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงานได้ดีกว่า	3.49	.87
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น	3.34	1.05
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้นายงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตน ส่งผลให้มีความมั่นคงอาชีพ	3.38	.98
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานทำงานอยู่	3.12	.95
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี	3.73	.85
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา	3.24	1.07
36. สาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่	3.40	1.01
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ	3.92	.85
รวม	3.42	.62

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าเหตุูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการประกอบอาชีพของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยส่วนรวม เป็นเหตุูงใจมาก ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการประกอบอาชีพมีเหตุูงใจมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 37 เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.85) ข้อ 34 สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.85) และข้อ 30 เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.87) ส่วนข้ออื่น เป็นเหตุูงใจปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุูงใจ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น

เหตุูงใจ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	$\bar{X}$	S.D.
38. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	3.26	1.19
39. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน	2.81	1.20
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน	2.56	1.10
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน	1.93	.88
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา	1.87	.90
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน	2.11	1.00
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน	2.02	1.04
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน	1.84	1.12
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้	2.04	1.18
รวม	2.27	.66

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าเหตุูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

โดยส่วนรวมเป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.27, S.D. = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เกือบทุกข้อเป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ยกเว้นเพียง 2 ข้อที่เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง คือ ข้อ 38 บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน และข้อ 39 ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

เหตุฉุกเฉิน	ชาย N = 205		หญิง N = 226	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.29	0.45	3.20	0.57
ด้านบริบทของสังคม	3.16	0.52	3.10	0.61
ด้านการประกอบอาชีพ	3.42	0.57	3.41	0.66
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.28	0.68	2.26	0.64
รวม	3.08	0.42	3.02	0.48

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าเหตุฉุกเฉินโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ชายและหญิง เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทั้งนักศึกษาชาย และ หญิง เห็นว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุฉุกเฉินมาก ($\bar{X} = 3.42, S.D = 0.57$) และ ($\bar{X} = 3.41, S.D = 0.66$) ส่วนด้านลักษณะสถาบันและด้านบริบทของสังคมเป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.28, S.D = 0.68$) และ ($\bar{X} = 2.26, S.D = 0.64$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ

เหตุจูงใจ	ต่ำกว่า 25 ปี		26 -35 ปี		36 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.21	0.49	3.25	0.52	3.39	0.64
ด้านบริบทของสังคม	3.10	0.56	3.13	0.55	3.19	0.72
ด้านการประกอบอาชีพ	3.38	0.65	3.43	0.59	3.51	0.75
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.29	0.59	2.24	0.66	2.44	1.04
รวม	3.03	0.45	3.06	0.45	3.17	0.60

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำแนกตามอายุเป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ที่เป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.29$, S.D = 0.59) นักศึกษากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 26 - 35 ปี และกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D = 0.59) และ ($\bar{X} = 3.51$, S.D = 0.75) ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.24$, S.D = 0.66) และ ($\bar{X} = 2.44$, S.D = 1.04)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุจูงใจ	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ		สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.22	0.53	3.27	0.51
ด้านบริบทของสังคม	3.11	0.55	3.16	0.58
ด้านการประกอบอาชีพ	3.36	0.62	3.48	0.62
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.25	0.67	2.30	0.64
รวม	3.03	0.45	3.09	0.46

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่เป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.25$, S.D = 0.67) ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุจูงใจมาก ($\bar{X} = 3.48$, S.D = 0.62) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจในปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ที่เป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.30$, S.D = 0.64)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุฉุกเฉิน	มนุษยศาสตร์		บริหารธุรกิจ		วิทยาศาสตร์		วิศวกรรม		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.40	0.57	3.22	0.51	3.18	0.55	3.20	0.47	3.35	0.47
ด้านบริบทของสังคม	3.22	0.47	3.14	0.57	3.07	0.60	3.05	0.56	3.18	0.49
ด้านการประกอบอาชีพ	3.63	0.33	3.43	0.66	3.41	0.57	3.25	0.62	3.42	0.61
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.63	0.73	2.27	0.64	2.28	0.60	2.15	0.66	2.18	0.70
รวม	3.24	0.39	3.05	0.46	3.02	0.46	2.96	0.46	3.09	0.04

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าเหตุฉุกเฉินโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขามนุษยศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจและพาณิชยการ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขามนุษยศาสตร์ เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุฉุกเฉินมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 0.33) ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.63$, S.D = 0.73) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจและพาณิชยการ เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุฉุกเฉินมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D = 0.66) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.27$, S.D = 0.64) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุฉุกเฉินมาก ($\bar{X} = 3.41$, S.D = 0.57) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.28$, S.D = 0.60) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ เห็นว่าทุกด้านเป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ที่เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.15$, S.D = 0.66) และนักศึกษา

ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาอื่นๆ เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุ
 จูงใจมาก ($\bar{X} = 3.42$, S.D = 0.61) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจระดับปานกลาง ยก
 เว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.18$, S.D = 0.70)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนก
 ตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท

เหตุจูงใจ	บริหารธุรกิจ		ระบบสารสนเทศฯ		การจัดการ ฯ		จิตวิทยา ฯ		ปรัชญา ฯ	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.09	0.50	3.28	0.55	3.34	0.45	3.36	0.55	3.88	0.23
ด้านบริบทของสังคม	3.07	0.54	3.11	0.61	3.19	0.55	3.07	0.46	3.53	0.39
ด้านการประกอบอาชีพ	3.38	0.62	3.38	0.68	3.45	0.57	3.54	0.60	3.70	0.33
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.23	0.63	2.22	0.66	2.29	0.66	2.29	0.57	3.16	0.52
รวม	2.97	0.42	3.05	0.50	3.11	0.42	3.11	0.42	3.61	0.28

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโท
 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เกือบทุกสาขาวิชาเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นนักศึกษา
 ปริญญาโทสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษาที่เห็นว่า เป็นเหตุจูงใจมาก ($\bar{X} = 3.61$,
 S.D = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาบริหาร
 ธุรกิจและสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจ
 ปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.23$,
 S.D = 0.63) และ ($\bar{X} = 2.22$, S.D = 0.66) นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการจัดการ
 งานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม และสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา เห็นว่า
 ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ($\bar{X} = 3.45$, S.D = 0.57) และ ($\bar{X} = 3.54$,
 S.D = 0.60) ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความ
 ต้องการของผู้อื่นที่เป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X} = 2.29$, S.D = 0.66) และ ($\bar{X} = 2.29$, S.D =

0.57) ส่วนนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจมาก ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจปานกลาง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุจูงใจ	น้อยกว่า 3 ปี		3 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.24	0.52	3.25	0.52
ด้านบริบทของสังคม	3.10	0.58	3.15	0.56
ด้านการประกอบอาชีพ	3.39	0.65	3.43	0.60
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.30	0.60	2.25	0.69
รวม	3.05	0.46	3.06	0.46

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า เหตุจูงใจโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี และ 3 ปีขึ้นไป เป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่เป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X}= 2.30$, S.D = 0.60) ส่วนนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 3 ปีขึ้นไป เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ($\bar{X}= 3.43$, S.D = 0.60) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย ($\bar{X}= 2.25$, S.D = 0.69)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้ของนักศึกษา

เหตุฉุกเฉิน	ต่ำกว่า 10,000		10,000 - 19,999		20,000 - 29,999		30,000 ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านลักษณะสถาบัน	3.28	0.50	3.28	0.50	3.24	0.51	3.12	0.55
ด้านบริบทของสังคม	3.11	0.47	3.15	0.59	3.13	0.54	3.06	0.56
ด้านการประกอบอาชีพ	3.34	0.66	3.47	0.63	3.41	0.58	3.30	0.63
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	2.24	0.68	2.35	0.66	2.20	0.59	2.17	0.70
รวม	3.04	0.42	3.10	0.46	3.04	0.44	2.95	0.45

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า เหตุฉุกเฉินโดยรวมทุกด้านของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีรายได้ต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.24$, S.D = 0.68) นักศึกษาที่มีรายได้ เดือนละตั้งแต่ 10,000 - 19,999 บาท เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุฉุกเฉินมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D = 0.63) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้น เหตุฉุกเฉินด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ที่เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.35$, S.D = 0.66) นักศึกษาที่มีรายได้ เดือนละตั้งแต่ 20,000 - 29,999 บาท เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุฉุกเฉินมาก ($\bar{X} = 3.41$, S.D = 0.58) ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.20$, S.D = 0.59) และนักศึกษาที่มีรายได้เดือนละตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุฉุกเฉินปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่เป็นเหตุฉุกเฉินน้อย ($\bar{X} = 2.17$, S.D = 0.70)

ตอนที่ 2. เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกที่กำลังศึกษาประสบการณ์
ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน

2.1 เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
จำแนกตามเพศ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 1 ที่ว่า "นักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีเพศต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน ดังแสดง
ในตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

เหตุจูงใจ	ชาย N = 205		หญิง N = 226		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านลักษณะสถาบัน	3.29	0.45	3.20	0.57	1.87
2. ด้านบริบทของสังคม	3.16	0.52	3.10	0.61	1.04
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.42	0.57	3.41	0.66	0.24
4. ด้านการทำตามความต้องการผู้อื่น	2.28	0.68	2.26	0.64	0.43
รวม	3.08	0.42	3.02	0.48	1.24

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาชายและหญิงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับบัณฑิตศึกษา โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไป
ตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุจูงใจเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชายและ
หญิงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติเช่นกัน

2.2 เปรียบเทียบเหตุผลใจของนักศึกษาจำแนกตามอายุ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานในข้อ 2 ที่ว่า "นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีอายุต่างกัน มีเหตุผลใจในการศึกษาต่อต่างกัน" ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบเหตุผลใจเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ

เหตุผลใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านลักษณะสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.52	0.26	0.95
	ภายในกลุ่ม	428	115.84	0.27	
	รวม	430	116.36		
2. ด้านบริบทของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.08	0.08
	ภายในกลุ่ม	428	137.08	0.32	
	รวม	430	137.25		
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.40	0.20	0.52
	ภายในกลุ่ม	428	166.77	0.39	
	รวม	430	167.17		
4. ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	0.61	0.30	0.70
	ภายในกลุ่ม	428	186.16	0.44	
	รวม	430	186.77		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.27	0.14	0.66
	ภายในกลุ่ม	428	89.36	0.21	
	รวม	430	89.63		

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุผลใจเป็นรายด้านก็พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

2.3 เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า "นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสถาบันกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน" ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุจูงใจ	สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ N = 236		สถาบันอุดมศึกษา เอกชน N = 195		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านลักษณะสถาบัน	3.22	0.53	3.27	0.51	0.87
2. ด้านบริบทของสังคม	3.11	0.55	3.16	0.58	0.92
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.36	0.62	3.48	0.62	1.95
4. ด้านการทำตามความต้องการ ของผู้อื่น	2.25	0.67	2.30	0.64	0.88
รวม	3.03	0.45	3.09	0.46	1.24

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุจูงใจเป็นรายด้าน พบว่ามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

2.4 เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า " นักศึกษา

ปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชา กัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน " ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบเหตุจูงใจเป็นรายด้านจำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุจูงใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านลักษณะสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.78	0.45	1.66
	ภายในกลุ่ม	426	114.57	0.27	
	รวม	430	116.35		
2. ด้านบริบทของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.06	0.26	0.83
	ภายในกลุ่ม	426	136.20	0.32	
	รวม	430	137.26		
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.71	0.68	1.75
	ภายในกลุ่ม	426	164.47	0.39	
	รวม	430	167.18		
4. ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	4	4.53	1.13	2.65*
	ภายในกลุ่ม	426	182.24	0.43	
	รวม	430	186.77		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.53	0.38	1.85
	ภายในกลุ่ม	426	88.11	0.21	
	รวม	430	89.6		

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชา กันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเหตุจูงใจเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชา กัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเหตุจูงใจด้านอื่น ๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffé) ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

สาขาวิชาในระดับปริญญาตรี	$\bar{X}$	วิศวกรรมศาสตร์	อื่น ๆ	บริหารธุรกิจและพาณิชยการ	วิทยาศาสตร์	มนุษยศาสตร์
		2.15	2.19	2.28	2.29	2.64
วิศวกรรมศาสตร์	2.15	-	0.04	0.13	0.14	0.49*
อื่น ๆ	2.19	-	-	0.09	0.10	0.45*
บริหารธุรกิจและพาณิชยการ	2.28	-	-	-	0.01	0.36*
วิทยาศาสตร์	2.29	-	-	-	-	0.35*
มนุษยศาสตร์	2.64	-	-	-	-	-

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น แตกต่างจากนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาอื่น ๆ สาขาวิชาบริหารธุรกิจและพาณิชยการ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น ๆ พบว่ามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโทซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 5 ที่ว่า "นักศึกษาปริญญาโท

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีเหตุูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน" ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้คัดออก 2 สาขาวิชาเอก คือสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา มีผู้เรียนจำนวนจำนวน 14 คน กับสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มีผู้เรียนจำนวน 16 คน เพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาน้อยเกินกว่าที่จะนำมาคำนวณด้วยค่าสถิติได้ ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบเหตุูงใจของนักศึกษา เป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท

เหตุูงใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านลักษณะสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.17	2.59	10.16 **
	ภายในกลุ่ม	408	103.86	0.25	
	รวม	410	109.03		
2. ด้านบริบทของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.99	0.49	1.53
	ภายในกลุ่ม	408	131.39	0.32	
	รวม	410	132.38		
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	0.48
	ภายในกลุ่ม	408	161.14	0.40	
	รวม	410	161.51		
4. ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	0.45
	ภายในกลุ่ม	408	174.31	0.43	
	รวม	410	174.70		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.42	0.71	3.48*
	ภายในกลุ่ม	408	83.07	0.20	
	รวม	410	84.49		

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุจูงใจเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านลักษณะสถาบันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีเหตุจูงใจด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบ ของเชฟเฟ่ (Schéffé) ดังแสดงในตาราง 21-22

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของเหตุจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท

สาขาวิชา	$\bar{X}$	บริหารธุรกิจ	ระบบสารสนเทศ	การจัดการฯ
		2.98	3.05	3.12
บริหารธุรกิจ	2.98	-	0.07	0.14*
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	3.05	-	-	0.07
การจัดการงานคอมพิวเตอร์				
และวิศวกรรม	3.12	-	-	-

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรมมีคะแนนเฉลี่ยเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ พบว่า มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ

บัณฑิตศึกษา ด้านลักษณะสถาบัน ของนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาเอกต่างกัน

สาขาวิชา	$\bar{X}$	บริหารธุรกิจ	ระบบสาร	การจัดการฯ
		สนเทศ		
สาขาวิชา		3.09	3.29	3.35
บริหารธุรกิจ	3.09	-	0.20*	0.26*
ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	3.29	-	-	0.06
การจัดการงานคอมพิวเตอร์				
และวิศวกรรม	3.35	-	-	-

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม มีคะแนนเฉลี่ยเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านลักษณะสถาบันสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาวิชาบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเหตุจูงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานในข้อ 6 ที่ว่า "นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน" ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุจูงใจ	น้อยกว่า 3 ปี N = 170		3 ปีขึ้นไป N = 261		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านลักษณะสถาบัน	3.24	0.52	3.25	0.52	0.28
2. ด้านบริบทของสังคม	3.10	0.58	3.15	0.56	0.88
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.39	0.65	3.43	0.60	1.68
4. ด้านการทำตามความต้องการ ของผู้อื่น	2.30	0.60	2.25	0.69	0.77
รวม	3.05	0.46	3.06	0.46	0.38

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุจูงใจเป็นรายด้านก็พบว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

3.7 เปรียบเทียบเหตุจูงใจของนักศึกษาจำแนกตามรายได้ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 7 ที่ว่า "นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีรายได้ต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต่างกัน" ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบเหตุจูงใจเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้ของนักศึกษา

เหตุจูงใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านลักษณะสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.54	0.51	1.91
	ภายในกลุ่ม	427	114.82	0.27	
	รวม	430	116.36		
2. ด้านบริบทของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.45	0.15	1.47
	ภายในกลุ่ม	427	136.81	0.32	
	รวม	430	137.26		
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.96	0.65	1.69
	ภายในกลุ่ม	427	165.22	0.39	
	รวม	430	167.18		
4. ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	2.52	0.84	1.94
	ภายในกลุ่ม	427	184.25	0.43	
	รวม	430	186.77		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.25	0.42	2.02
	ภายในกลุ่ม	427	88.38	0.21	
	รวม	430	89.63		

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษามีรายได้ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งโดยส่วนรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษา
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จากแบบสอบถามปลายเปิด

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 431 ฉบับ มีผู้ตอบคำถามปลายเปิด 13 ฉบับ แสดงความเห็นสรุปได้ดังนี้

1. ด้านลักษณะสถาบัน

นักศึกษามีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ เพราะมหาวิทยาลัยอยู่ใกล้บ้าน การเดินทางสะดวก การจัดการเรียนการสอน
นอกเวลาทำงาน ทำให้สามารถเรียนและทำงานได้ด้วยและเหตุจูงใจอีกด้านหนึ่งคือ
เป็นศิษย์เก่ามีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย

2. ด้านบริบทสังคม

นักศึกษามีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ เพราะต้องการพัฒนาความรู้ และเพิ่มพูนความรู้ด้านคอมพิวเตอร์

3. ด้านการประกอบอาชีพ

นักศึกษามีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ เพราะต้องการความมั่นใจในการทำงาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเหตุปัจจัยในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา และสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจำนวน 431 คน จากจำนวนประชากร 520 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุปัจจัยในการศึกษาต่อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท จำนวน 46 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.92

902

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุปัจจัยในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ปัจจุบัน

2. เปรียบเทียบเหตุจูงใจ ในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบันโดยใช้ค่าที - เทสต์ (t - test) และ เอฟ-เทสต์ (F-test) ในกรณีที่ค่าที่ใช้พิจารณาในเอฟ - เทสต์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Schéffe)

3. รวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ รวมทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจ มาก ด้านลักษณะสถาบันและ ด้านบริบทของสังคมเป็นเหตุจูงใจ ปานกลาง ส่วนด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจ น้อย

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน อาจสรุปปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจ นักศึกษาปริญญาโทเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มากที่สุด 10 อันดับแรก เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

2. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ
3. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ
4. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่
5. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน เพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียนด้วย
6. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้
7. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
8. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้
9. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น
10. มีศรัทธาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

2. ปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจ ในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น จำแนกตามเพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน มีดังนี้

2.1 นักศึกษาปริญญาโท ทั้งชายและหญิงของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เห็นว่าเหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

2.2 นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจน้อย ส่วนนักศึกษาปริญญาโท กลุ่มอายุ 26 - 35 ปี และกลุ่มอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป เห็นว่าการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจน้อย

2.3 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เห็นว่า เกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจน้อย ส่วน

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

2.4 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขามนุษยศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจและพาณิชยการ สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาอื่นๆ เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตร์เห็นว่า เกือบทุกด้าน เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

2.5 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์เห็นว่า เกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชา การจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม และสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาปรัชญาและศาสนศึกษา เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจมาก ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจปานกลาง

2.6 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

2.7 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีรายได้เดือนละต่ำกว่า 10,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เดือนละ ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป เห็นว่าเกือบทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น

เป็นเหตุจูงใจน้อย กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เดือนละตั้งแต่ 10,000 - 19,999 บาท และ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เดือนละ ตั้งแต่ 20,000 - 29,999 บาท เห็นว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ส่วนด้านอื่นๆ เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ยกเว้นเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

3. เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ

นักศึกษาศรีปทุมมาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำแนกตาม เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน สรุปผลได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาศรีปทุมมาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้งชายและหญิง มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาศรีปทุมมาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีอายุต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักศึกษาศรีปทุมมาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสถาบันกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาศรีปทุมมาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขามนุษยศาสตร์

มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น แตกต่างจากผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเหตุจูงใจเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านลักษณะสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม และสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างจากนักศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเหตุจูงใจในด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นนั้น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเหตุจูงใจทั้งสามด้านดังกล่าวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น และโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวน 13 คน ได้ตอบคำถาม ในแบบสอบถามปลายเปิด ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คือ มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้บ้านเดินทางสะดวก การจัดการเรียนการสอนสามารถเรียน และทำงานได้ด้วย เป็นศิษย์เก่ามีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัย ต้องการความรู้และพัฒนาความรู้โดยเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์ และต้องการความมั่นใจในการทำงาน

อภิปรายผล

ผลของการวิจัย มีประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาด้านการประกอบอาชีพสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมาแล้วส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ (อายุ 25 - 35 ปี) และมีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ย่อมจะมีความคิดเห็นในเรื่องของการศึกษาแตกต่างจากผู้เรียนในระดับประถม มัธยม หรือระดับปริญญาตรี ที่อยู่ในวัยเด็กกว่า ซึ่งทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526) ได้ศึกษาและพบว่าวัยเด็กส่วนใหญ่ จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ซึ่งผลของการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ NIAE (National Institute for Adult Education. 1970) และปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) ซึ่งพบว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนนั้นเหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุดและชัดเจนที่สุด เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพ และด้านความรู้เพื่อสามารถประกอบอาชีพได้ดี ได้รับการเพิ่มขึ้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น

2. ผลการวิจัยที่พบว่าปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษاپริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมากที่สุด คือ สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน การสอน รองลงมาคือ เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ และสาขาวิชาที่เปิดสอน ตรงกับความต้องการนั้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาตระหนักถึงกระแสของโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลกแคบเข้า เนื่องมาจากระบบสื่อสารข้อมูลซึ่งสามารถติดต่อกันได้ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว นักศึกษาจึงต้องปรับตัวให้ทันต่อกระแสของโลกาภิวัตน์ดังกล่าว ดังนั้นนอกเหนือจากการเรียนเพื่อให้มีความรู้ทางวิชาการแล้ว การประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา และการจะพัฒนาตนเองได้ก็จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ข้อค้นพบนี้จึงสอดคล้องกับความเห็นของ สมชาย ภคภาสวณิช (2537) และวิจิตร ศรีสอ้าน (2537 : 16) ซึ่งมีความเห็นว่า การพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันต้องนำไปสู่มาตรฐานนานาชาติ การอุดมศึกษาไทยจะต้องเน้นการเป็นสากล ต้องสร้างคนให้มีโลกทัศน์กว้างไกล จะต้องมีทักษะภาษาสากล

3. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่พบว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงมีเหตุูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาด้านต่าง ๆ และเหตุูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ และไม่ตรงกับผลการศึกษาของ มอร์สตัน และสมาร์ท (Morstain and Smart. 1974 : 83 - 89) ซึ่งศึกษาถึงเหตุูงใจในการศึกษาต่อของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา และพบว่านักศึกษาชายและหญิงมีเหตุูงใจในการศึกษาต่อต่างกันกล่าวคือ นักศึกษาชายมีเหตุูงใจด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง แต่นักศึกษาหญิงมาเรียนเพราะต้องการความรู้เป็นสำคัญ ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสมัยก่อนสังคมยกย่องเพศชายให้เป็นผู้นำจะต้องเป็นคนเก่ง ให้ความสำคัญต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิง การพัฒนาหรือการศึกษาต่อของนักศึกษาชายจึงเป็นไปตามความต้องการของคนในสังคมหรือค่านิยมของคนในสังคม แต่ในปัจจุบันสังคมเปลี่ยนไป ได้เปิดโอกาสให้ชายกับหญิงสิทธิเท่าเทียมกัน ชายกับหญิงมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันรวมถึงด้านการศึกษาด้วย การแสดงความคิดเห็นการตัดสินใจหรือแสดงพฤติกรรมในเรื่องต่าง ๆ จึงไม่แตกต่าง

4. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีเหตุูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาด้านต่าง ๆ และเหตุูงใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานของการวิจัย และไม่ตรงกับผลการศึกษาของ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 34) และ ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) ซึ่งพบว่า วัยรุ่นตอนปลายและวัยที่กำลังเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นคือ อายุระหว่าง 16 - 25 ปี การเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ มักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทยไม่ค่อยเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้ตัดสินใจด้วยตนเอง ส่วนเหตุูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนนั้น เหตุูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุผลสำคัญ แต่สำหรับการศึกษาในครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มี

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ (อายุ 25 - 35 ปี) กลุ่มวัยรุ่น (อายุต่ำกว่า 25 ปี) มีน้อยกว่าแต่ทุกคนมีงานทำแล้วมีความคิดและมีจุดยืนของตนเองมากกว่า ดังนั้น อิทธิพลของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อนอาจจะลดน้อยลงไปก็ว่าได้ นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาปัจจุบันมุ่งสร้างให้นักศึกษาเป็นคนขยัน มีความมานะอดทน ซื่อสัตย์ และมีวินัย ซึ่งต่างจากหลักสูตรสมัยก่อนที่เน้นให้นักศึกษาเป็นคนเชื่อฟัง ขยัน และเรียบร้อย (Chalongphob Sussangkarn. 1991) ทำให้ค่านิยมการเลือกเรียนตามความต้องการของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ลดน้อยลง จึงเป็นผลให้เหตุจูงใจในการศึกษาต่อของผู้ที่อยู่ในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ต่างสถาบันกันมีเหตุจูงใจในด้านต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยรวมในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกันนั้น อาจจะเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชนไม่แตกต่างกัน ประกอบกับสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารเท่าเทียมกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสถานะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากภายนอกทำให้มองเห็นจุดหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล (เชิырศรี วิวิธิศิริ. 2527 : 25) เมื่อมีเหตุจูงใจภายนอกเหมือน ๆ กันแล้วพฤติกรรมหรือการตัดสินใจที่แสดงออกมาจึงคล้ายคลึงกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ความสำคัญในเรื่องเหตุจูงใจ ด้านการประกอบอาชีพมาก ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ให้ความสำคัญในเรื่องเหตุจูงใจ ด้านการประกอบอาชีพปานกลางนั้น อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงกว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมาก แม้ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยังสูงกว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อ

การศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมาก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532 : 94) ดังนั้นเมื่อต้องลงทุนทางการศึกษาสูงกว่า จึงอาจเป็นผลให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษา เอกชนให้ความสำคัญต่อเหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพมาก

6. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชา พบว่ามีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์ มีเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นสูงกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจและพาณิชยการ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะวิทยาการหรือศาสตร์ต่าง ๆ อาจจำแนกออกได้เป็น 3 สาขาใหญ่ ๆ คือ (1) มนุษยวิทยาซึ่งศึกษาเกี่ยวกับภาษา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา จะศึกษาถึงสิ่งที่มีอยู่แล้ว ได้รับการบอกเล่ากันมาไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน (2) สังคมศาสตร์ ศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา ซึ่งการศึกษาจะมีกระบวนการค้นคว้าเพื่อทดสอบแต่ยังไม่สามารถทำได้โดยตรงและชัดเจน และ (3) วิทยาศาสตร์ จะศึกษาค้นคว้าอย่างมีกระบวนการและผลของการศึกษา สามารถพิสูจน์และตรวจสอบได้อย่างชัดเจน (สังัด อุทรานันท์. 2530: 5,44) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอาจแยกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกได้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาบริหารธุรกิจและพาณิชยการ กับกลุ่มที่ 2 คือ สาขามนุษยศาสตร์ ซึ่งโดยธรรมชาติของผู้ที่ศึกษาในสาขาวิชาในกลุ่มแรกนี้เรียนด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จะศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งวิชาการหรือวิธีการใหม่ ๆ ส่วนกลุ่มที่ 2 จะศึกษาแนวคิดหรือเรื่องราวที่สืบทอดกันมาหรือบันทึกไว้ จึงอาจเป็นผลให้ กลุ่มที่ 2 หรือ ผู้ที่ศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์มีเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการผู้อื่นซึ่งจะแตกต่างจากผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ

7. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญของนักศึกษาที่ศึกษาใน

วิชาเอกต่างสาขาวิชากัน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของเหตุจูงใจ ตามความหมายของ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 227) กล่าวไว้ว่า เป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมเมื่อตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมดังกล่าวแตกต่างกัน ย่อมทำให้เกิดการกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

8. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาศรีปริญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีงานทำแล้ว ถึงแม้จะมีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน แต่อาจถือได้ว่าประสบความสำเร็จในการศึกษาและการประกอบอาชีพในระดับหนึ่ง จึงมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าตามทฤษฎี ของทิตแมน และ โอฮารา (พรศรี สุขสวัสดิ์. 2530 : 13) ซึ่งกล่าวว่า ถ้าบุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษาหรือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วนั้น จะเป็นกำลังใจให้บุคคลมุ่งมั่น ศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ประกอบกับการศึกษาในครั้งนี้พบว่าเหตุจูงใจ ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงที่สุด จึงอาจเป็นผลให้นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาไม่แตกต่างกัน เพราะส่วนใหญ่มุ่งศึกษาเพื่อความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพอยู่แล้ว

9. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาศรีปริญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีรายได้ต่างกัน พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุจูงใจในด้านต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ นักศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะดี มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป มีการศึกษาที่สูง มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในสายงานอาชีพสูง ย่อมทำให้เกิดความต้องการที่จะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ เพื่อการประกอบอาชีพเพื่อดำรงตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงขึ้น จึงมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า เหตุจูงใจในด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจที่สูงที่สุดนั้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย มีความต้องการที่จะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรจัดการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีประสบการณ์ที่กว้างขวาง และมุ่งพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ไปปรับใช้กับการทำงานในสายงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ผลการวิจัยที่พบว่าปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มากที่สุดคือ สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน แสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นของมหาวิทยาลัย ซึ่งแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ในประเทศไทย และความต้องการของนักศึกษาที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานั้น นอกเหนือจากการต้องการความรู้ทางวิชาการ แล้ว ยังต้องการพัฒนาตนเองให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลได้ ในขณะที่เดียวกันแนวโน้มที่สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จะปรับเปลี่ยนใช้ภาษาอังกฤษ ในการเรียนการสอนมีเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจึงควรพัฒนาสภาพแวดล้อมภายใน นอกเหนือจากให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทางวิชาการแล้ว ควรให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และสร้างทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษด้วย เช่น การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในเรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการก่อนเข้ามาศึกษา กับประโยชน์หรือความรู้ที่ได้รับหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว ว่าตรงกับความต้องการและคุ้มกับ

ค่าเล่าเรียนหรือไม่เพียงไร

2. ควรศึกษาปัญหาอุปสรรค และความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ให้ละเอียดในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาถึงความพึงพอใจของนายจ้าง หรือหัวหน้างานที่มีต่อผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528.
- เกษม สุวรรณกุล. ทิศทางของมหาวิทยาลัยไทย. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและ
เอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ..... "มหัศจรรย์และคุณสมบัติที่สังคมต้องการ," สรุปรายงานการประชุม
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยทั่วประเทศ ครั้งที่ 11. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสยาม, 2536. อัดสำเนา.
- ขุนทอง อินทร์ไทย. "การศึกษาในระดับปริญญาตรี," นิตยสาร 18. หน้า 76 - 79.
องค์การนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2519.
- จำเนียร จวงตระกูล. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพมนุษย์ : การปรับตัวในระเบียบ
โลกใหม่. เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537. อัดสำเนา.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. "ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและการเลือก," วารสาร
การศึกษาแห่งชาติ. 2 : 17 - 23 ; ธันวาคม 2524 - มกราคม, 2525.
- เกลียว บุรีภักดี. ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทย
ในทศวรรษหน้า. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2527.
- ชวลิต หมั่นนุช. อิทธิพลของภาวะผู้นำของคณบดีที่มีต่อประสิทธิภาพของการบริหาร
งานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ พบ.ด. กรุงเทพฯ :
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2535. อัดสำเนา.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมณฑล. องค์ประกอบด้านการจูงใจในการเรียนของนักศึกษาใน
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ถวิล เกื้อกูลวงศ์. การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2528.

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. "เรียนเพื่ออะไร," วิทยจารย์. 4 : 32-35; ตุลาคม-
ธันวาคม 2526.

นิตยา วัฒนารณ. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. เอกสารประกอบการประชุมเรื่องสถิติ
ผู้สมัครสอบปริญญาโท. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ, 2537.

ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2528.

ประชุมสุข อาชวอำรุง. "การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสาครศาสตร์,"
เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523.

ประพัฒน์ จำปาไทย. ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียน การสอนระดับ
บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ. บัณฑิตศึกษากับความต้องการกำลังคนในระดับที่สูงกว่า
ปริญญาตรี. สรุปรายงานการประชุมคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั่วประเทศ
ครั้งที่ 11. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม, 2536. อัดสำเนา.

ประหยัด ทองมาก. ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและต่ำกว่าระดับความสามารถ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

ปรุง บุญผดุง. แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียน
นายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.

พจน์ สะเพียรชัย. "การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน," วารสารการศึกษาแห่งชาติ.

2 : 7 - 35 ; ธันวาคม 2525 - มกราคม 2526.

- พรรณี ชูชัย เจนจิต “แรงจูงใจและความต้องการ,” จิตวิทยาและสังคมวิทยาพื้นฐาน
เพื่อการแนะแนว. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- พรศรี สุขสวัสดิ์. เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาเอก บรรณารักษ์ศาสตร์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัครา.
- พระเทพเวที. การศึกษาที่สาทกลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้น
ติ้งกรุ๊ป, 2532.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
ฟิงเกอร์พริ้นแอนคมีเดีย, 2535.
- ไพฑูริย์ สีนารัตน์. การศึกษาไทย : จากอดีตสู่อนาคต. เอกสารประกอบการบรรยาย
พิเศษภาควิชาอุดมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
อัครา.
- ..... ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับปรัชญา จุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติของ
บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.
- ..... การอุดมศึกษากับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- ไพศาล มังกรไชยา. “ลักษณะของมหัศจรรย์ที่พึงประสงค์ มุมมองของเอกชน”
สรุปรายงานการประชุมคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยทั่วประเทศ ครั้งที่ 11.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม, 2536. อัครา.
- ปิยฉวี สาร. หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภา, 2521.
- มนัสวีร์ บุญเปี่ยม. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์
และอนามัย กองทัพบก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2523. อัครา

- มหาวิทยาลัย, ทบวง. รายงานประจำปี 2535 กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2535.
- ..... . รายงานประจำปี 2536. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2536.
- ระวีวรรณ ภักตร์ปรีชา. การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 109 ตอนที่ 54. หน้า 16. 22 เมษายน 2535.
- ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ. เล่ม 96 ตอนที่ 63. หน้า 39. 27 เมษายน 2522.
- วรรณวิมล ทิพย์สุน. พัฒนาการของบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. "ปรัชญาและเป้าหมายของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา," เอกสารประกอบการสัมมนาคุณาจารย์ครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ..... "แนวโน้มการอุดมศึกษาไทยในอนาคต," จุลสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ปีที่ 4 : ฉบับพิเศษ 15 พฤศจิกายน 2537.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย และวัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. "รูปแบบบทบาทและหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัยในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา" รายงานการประชุมคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยทั่วประเทศครั้งที่ 1-10. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.
- สังัด อุทรานันท์. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม, 2530.
- สมชาย ภคภาสวณิช. "ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ : การปรับตัวในระเบียบโลกใหม่," เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : 2537. อัดสำเนา.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี. ศูนย์วิจัยนโยบายการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538
- สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- สุทิน นพเกตุ. "เด็กแห่เรียนปริญญาโทไม่ใช่แฟชั่น แต่เป็นการหาความก้าวหน้าใส่ตัว," วิทยจักร. 10(1583) : 18 ; พฤษภาคม, 2534.
- สุภัททา ปิ่นทะแพทย์. จิตวิทยาทั่วไปแนวคิดและทฤษฎีขั้นมูลฐาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวคณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ , 2532.
- สุวรรณ ลีลาภรณ์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจ ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนตำรวจภูธร และนครบาล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- อรรถพล เต็มดวง. แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลของนักเรียนพลตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2518. อัดสำเนา.
- อักรชิต ทิฆะทิพย์สกุล. การวิเคราะห์มูลเหตุของเจตนาของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- อัญญา วงศ์พัฒนามงคล. ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- อัสสัมชัญ, มหาวิทยาลัย. รายงานประจำปี 2531 - 2532. กรุงเทพฯ : ABAC Press, 2534.
- ..... คู่มือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ : ABAC Press, 2536.
- ..... สารสนเทศการบริหาร. กรุงเทพฯ : ABAC Press, 2537.

อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ, วิทยาลัย. โครงการบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ :

ABAC Press, 2527.

อุทุมพร ทองอุไทย. "ความมุ่งหวังในการศึกษา," วารสารการวิจัยทางการศึกษา.

10 : 663 - 73 ; ตุลาคม 2523.

อุเทน ปัญโญ ขงยุทธ เปลี่ยนผดุง และบุบผา อนันต์สุชาติกุล. การเลือกเข้าศึกษา
ในคณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520. เชียงใหม่ :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2520. อัดสำเนา.

Athorn Chonhenchob. Government Policies on Private Higher Education. Bangkok

: ABAC Press, 1985.

..... Private Institutions of Higher Education in Thailand. Bangkok : ABAC
Press, 1984.

✓ Boshier, Roger W. "Motivation Orientations of Adult Education Participants : A
Factor Analytic Exploration of Houle's Typology," Adult Education.
Vol.21. No.1. 1971.

Chalongphob Sussangkarn. Educational Options for the Future of Thailand.

Bangkok : The Thailand Development Research Institute Foundation,
1991.

Coombs, P. The World Crisis in Education. New York : Oxford University Press,
1985.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York :
Harper, 1970.

Darkenwald, Gordon G. and Sharan B. Merriam. Adult Education : Foundation of
Practice. New York : Harper & Row Publishers, 1982.

Edward, Ellen L. Experimental Design in Psychological Research. New York :
Rinechart and Company, 1960.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th ed.
Tokyo : McGraw-Hill, International Book, 1981.

- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Guilford, John S. and David E. Gray. Motivation and Modern Management. London : Harper & Row, 1970.
- Hermans, J.M. "A Questionnaire Measure of Achievement Motivation, "Journal of Applied Psychology. 54 : 354 - 355 ; 1970.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 8th ed. San Diego : Harcourt Brace Towanovich, 1983.
- Houle, Cyril O. The Inquiring Mind. Madison, Wisc., : University of Wisconsin Press, 1961.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities, "Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 607 - 610 ; November, 1970.
- Lindgren, Henry C. Educational Psychology in the Classroom. New York : John Wiley & Sons Inc., 1967.
- Likert, R. New Patterns of Management. New York : McGraw-Hill Book Co., 1961.
- Maslow, A.H. Motivation and Personality. New York : Harper & Brothers, 1954.
- Morstein, Barry R. and John C. Smart. "Reasons for Participation in Adult Education Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences," Adult Education. Vol. 24. No. 2. 1974.
- National Institute for Adult Education. "Adequacy of Provision, "Adult Education. Vol. 42. No. 6. 1970.
- Thomas, J. Teacher for the School of Tomorrow. Paris : Unesco, 1968.
- Vroom, Victor H. Work and Motivation. New York : John Wiley & Sons Inc., 1964.
- ..... Management and Motivation. Harmondsworth : Penquin Books Ltd., 1970.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd ed. New York :
McGraw-Hill, 1971.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

ที่ ทบ 1007/ 4554

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 พฤศจิกายน 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางอัมพร ณ สงขลา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ไม่มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาแล้ว เพื่อทำปริญญาโท
เรื่อง เหตุสนใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ทั้งนี้ไต่ถามความความถูกต้องของ

ดร.สมสุข ชีระพิจิตร

ประธาน

ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์

กรรมการ

สิ่งที่บัณฑิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ศึกษาระดับปริญญาโท ตอนแบบสอบถาม ในระหว่าง
เดือนธันวาคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริพума พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง

เหตุจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

คำชี้แจง
สำหรับนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
แบบสอบถาม
เรื่อง
เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จุดมุ่งหมายสำคัญ ของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การจัดการเรียนการสอนตลอดจนกิจกรรมการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการถามถึงเหตุจูงใจที่ท่านเข้ามาศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

ด้านลักษณะสถาบัน จะถามความคิดเห็น หรือ สิ่งที่ท่านได้รับรู้เรื่องเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ แล้วทำให้ท่านตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ด้านบริบทของสังคม เป็นการถามเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมทั่ว ๆ ไปทางสังคมที่จะกำหนดให้เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ด้านการประกอบอาชีพ เป็นคำถามเพื่อประมวลความคาดหวังของท่านว่าเมื่อศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแล้ว จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของท่านหรือต่อสายงานอาชีพของท่านเพียงใด

ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นการถามเพื่อต้องการทราบว่าที่ท่านตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ นั้น ท่านตัดสินใจแต่ผู้เดียว หรือมีผู้ให้คำแนะนำส่งเสริมสนับสนุนให้ท่านศึกษาต่อ

1. โปรดตอบทุกข้อ
2. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความรู้สึกของท่านมากที่สุด

คำตอบของท่านมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการวางแผนการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย
และปริญญานิพนธ์นี้เป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 26 - 35 ปี
☐ 36 ปีขึ้นไป

3. สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจาก

☐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ☐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชา

☐ มนุษยศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์
☐ วิศวกรรมศาสตร์ ☐ บริหารธุรกิจและพาณิชยการ
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ .....

5. ศึกษาในระดับปริญญาโทในสาขาวิชา

☐ บริหารธุรกิจ
☐ สารสนเทศคอมพิวเตอร์
☐ การจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม
☐ จิตวิทยาการให้คำปรึกษา
☐ ปรัชญาและศาสนา

6. ประสบการณ์ในการทำงาน

☐ น้อยกว่า 3 ปี ☐ ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป

7. รายได้ประจำรวมเฉลี่ยต่อเดือนโดยประมาณ ของนักศึกษาที่ได้รับจากทุก ๆ ทาง
ทั้งที่ได้รับจากการทำงาน หรือได้รับจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้อื่น

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,000 - 19,999 บาท
☐ 20,000 - 29,999 บาท	☐ 30,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นเหตุผลที่ทำให้ท่านตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่านขีด X ในช่องที่ตรงกับระดับความเป็นจริงของท่านเพียงระดับเดียวดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านลักษณะสถาบัน					
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาค ทำให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียน ต่างประเทศ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียง พอต่อการค้นคว้า.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และความสนใจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ต้อง ทำวิทยานิพนธ์.....	.....	.....	.....	.....	.....

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา....	.....	.....	.....	.....	.....
10. มีศรัทธาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย.....	.....	.....	.....	.....	.....
11. คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและ ยอมรับโดยทั่วไป.....	.....	.....	.....	.....	.....
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกไม่ตรงกับช่วง เวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ ในระดับปริญญาตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....

เหตุผลและเหตุจูงใจอย่างอื่น โปรดระบุ

.....

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านบริบทของสังคม					
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ไ้รายได้สูงกว่า สถาบันอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาส ได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่า การเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวง ธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....

เหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุผลใจ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ ในการทำงานได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนอง ความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ ที่ยังขาดอยู่.....	.....	.....	.....	.....	.....
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน เพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียนด้วย.....	.....	.....	.....	.....	.....
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
26. มีโอกาส เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม.....	.....	.....	.....	.....	.....
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	.....	.....	.....	.....	.....
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมา สร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....	.....
เหตุผลและเหตุผลใจอย่างอื่น โปรดระบุ					

เหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุผลใจ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านการประกอบอาชีพ					
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำ ได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้า ในสายงานอาชีพได้ดีกว่า.....	.....	.....	.....	.....	.....

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นแกนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	.....	.....	.....	.....	.....
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	.....	.....	.....	.....	.....
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
เหตุผลและเหตุจูงใจอย่างอื่น โปรดระบุ					
.....					
.....					

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น					
38. บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
39. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	.....	.....	.....	.....	.....
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
เหตุผลและเหตุจูงใจอย่างอื่น โปรดระบุ					

.....

.....

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ก

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
	ด้านลักษณะสถาบัน	
1	ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาค ทำให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น	4.08
2	ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียนต่างประเทศ	4.08
3	การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน	5.67
4	ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน	6.29
5	สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการค้นคว้า	7.70
6	สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน	4.52
7	สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ	
8	สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์	2.17
9	สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา	2.02
10	มีศรัทธาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย	6.14
11	คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ	4.86
12	ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป	5.54
13	ช่วงเวลาที่มาวิทยาลัยสอบคัดเลือกไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น	4.43
14	การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ในระดับปริญญาตรี	5.21
15	การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี	126
	ด้านบริบทของสังคม	
16	เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่หารายได้สูงกว่าสถาบันอื่น	4.43
17	เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น	4.31
18	ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้	5.29
19	ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ	4.41
20	หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้	3.39
21	หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้	2.63
22	หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่	1.85
23	ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนเพราะมีผู้ที่ทำงานแล้วมาเรียนด้วย	3.55

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
24	สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้	3.52
25	ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น	2.98
26	มีโอกาส เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม	5.79
27	ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน ส่วนใหญ่ เรียนต่อ	2.99
28	ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความคุ้นเคยกับ ภาษาอังกฤษ	3.70
ด้านการประกอบอาชีพ		
29	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น	4.58
30	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพได้ดีกว่า	4.89
31	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น	6.31
32	เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ	6.00
33	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่	3.35
34	สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี	4.69
35	ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา	4.31
36	สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่	5.55
37	เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ	4.69
ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น		
38	บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	3.14
39	ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน	6.97
40	เพื่อนชักชวนให้มาเรียน	5.38
41	อาจารย์ที่เกยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน	12.09
42	ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา	9.28
43	ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน	12.52
44	ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน	10.58
45	หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน	10.21
46	สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้	3.55

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ จำแนกตามเพศ

เหตุจูงใจในด้านลักษณะสถาบัน	ชาย = 205		หญิง = 226	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาค ทำให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.29	0.94	3.07	1.15
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียน ต่างประเทศ.....	3.12	0.95	2.80	1.01
3. การจัดห้องเรียนพอเพียงและเอื้อต่อการเรียน.....	2.93	0.84	2.76	0.97
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.65	0.82	2.51	0.91
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียง พอต่อการค้นคว้า.....	3.14	0.96	2.95	0.98
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	4.23	0.78	4.22	0.87
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และความสนใจ.....	3.97	0.70	3.80	0.77
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	3.38	0.91	3.29	1.02
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา..	3.19	0.91	3.07	1.01
10. มีศรัทธาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย...	3.55	0.78	3.47	0.91
11. คุณภาพของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.53	0.73	3.44	0.91
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและ ยอมรับโดยทั่วไป.....	3.24	0.84	3.20	0.90
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกไม่ตรงกับช่วง เวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	2.85	1.06	2.92	1.10
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ ในระดับปริญญาตรี.....	3.12	1.10	3.23	1.16
15. การสมัครสอบเข้าศึกษาไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี.....	3.14	1.13	3.12	1.10

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ จำแนกตามเพศ

เหตุจูงใจในด้านบริบทของสังคม	ชาย = 205		หญิง = 226	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่หารายได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.22	0.76	3.17	0.90
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.29	0.89	2.22	0.94
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.67	1.16	2.64	1.00
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.12	0.96	3.13	1.04
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.69	0.82	3.61	0.95
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	3.84	0.81	3.67	0.88
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่.....	3.92	0.77	3.76	0.77
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน เพราะมีผู้ที่ทำงานแล้วมาเรียนด้วย.....	3.80	0.78	3.65	0.92
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.21	0.97	3.91	1.07
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.57	0.86	3.51	0.88
26. มีโอกาส เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม.....	3.01	0.93	2.97	0.95
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกันส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.33	1.07	2.44	1.14
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ.....	2.32	1.08	2.32	1.09

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ จำแนกตามเพศ

เหตุจูงใจในด้านการประกอบอาชีพ	ชาย = 205		หญิง = 226	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่า จบจากสถาบันอื่น.....	3.12	0.82	3.15	0.86
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงาน อาชีพได้ดีกว่า.....	3.48	0.80	3.49	0.92
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้ มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น.....	3.30	1.04	3.36	1.05
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กร ที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนส่งผลให้มีความมั่น คงในอาชีพ.....	3.34	0.95	3.41	1.00
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญของ องค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือ หน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.10	0.89	3.12	0.99
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบ อาชีพได้เป็นอย่างดี.....	3.82	0.80	3.64	0.88
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.16	1.05	3.30	1.08
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	3.48	0.97	3.32	1.03
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	3.98	0.85	3.87	0.84

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจ จำแนกตามเพศ

เหตุจูงใจในด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ชาย = 205		หญิง = 226	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38. บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	3.25	1.16	3.26	1.22
39. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	2.73	1.16	2.87	1.22
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.53	1.08	2.57	1.11
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	2.01	0.91	1.84	0.84
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	1.99	0.94	1.76	0.84
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.20	0.98	2.02	1.00
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	2.00	0.99	2.03	1.08
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	1.88	1.10	1.79	1.13
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	1.93	1.07	2.13	1.26

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามนี้

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงจิตในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามอายุ

เหตุผลเชิงจิตในด้านลักษณะสถาบัน	ต่ำกว่า 25 ปี		26-35 ปี		36 ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาค ให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.23	1.08	3.17	1.02	2.78	1.42
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียนต่างประเทศ.....	3.01	0.96	2.92	0.99	3.28	1.32
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.73	0.90	2.89	0.91	3.21	0.80
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.48	0.83	2.61	0.88	3.00	0.07
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการค้นคว้า.....	2.99	0.90	3.40	1.00	3.71	0.99
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	4.17	0.85	4.23	0.82	4.64	0.63
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และความสนใจ.....	3.28	0.71	3.93	0.75	4.07	0.73
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือก โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	3.39	0.95	3.32	0.97	2.85	1.16
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา.....	3.18	0.93	3.09	0.99	3.28	0.82
10. มีครุฑในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย.....	3.46	0.88	3.54	0.84	3.78	0.57
11. คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.36	0.82	3.53	0.82	3.78	0.97
12. คิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและ ยอมรับโดยทั่วไป.....	3.15	0.86	3.24	0.89	3.50	0.65
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือก ไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	2.90	1.10	2.90	1.07	2.71	1.13
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ในระดับปริญญาตรี.....	3.11	1.19	3.21	1.10	3.21	1.25
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี.....	3.11	1.91	3.14	1.07	3.00	1.10

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงจิตในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามอายุ

เหตุผลเชิงจิตด้านการประกอบอาชีพ	ต่ำกว่า 25 ปี		26-35 ปี		36 ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ได้รายได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.2	0.91	3.14	0.78	3.35	1.00
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่า การเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.23	0.93	2.24	0.90	2.78	1.05
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.64	1.12	2.66	1.09	2.71	1.20
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.07	1.08	3.16	0.96	3.00	0.96
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.47	0.89	3.76	0.87	3.50	0.94
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	3.61	0.81	3.84	0.86	3.64	0.84
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ยังขาดอยู่.....	3.73	0.75	3.90	0.78	3.85	0.86
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนเพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียนด้วย.....	3.69	0.90	3.75	0.82	3.50	1.09
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.19	1.04	3.21	1.00	3.28	1.26
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.49	0.91	3.55	0.86	3.78	0.69
26. มีโอกาส เป็นผู้ที่ซื้อสิ่งของในวงสังคม.....	3.00	1.00	2.97	0.91	3.28	0.72
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.46	1.17	2.34	1.07	2.57	1.15
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความรู้ความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ.....	2.46	1.11	2.24	1.05	2.28	1.26

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงจิตในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามอายุ

เหตุผลเชิงจิตด้านการประกอบอาชีพ	ต่ำกว่า 25 ปี		26-35 ปี		36 ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น.....	3.17	0.86	3.10	0.83	3.50	0.75
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพได้ดีกว่า.....	3.50	0.87	3.46	0.86	3.17	0.82
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งเป็นผลให้มียาได้เพิ่มขึ้น.....	3.40	1.03	3.30	1.02	3.21	1.52
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ.....	3.30	1.03	3.41	0.93	3.50	1.22
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.09	0.97	3.12	0.93	3.21	0.97
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี.....	3.61	0.86	3.80	0.83	3.71	0.82
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.25	1.12	3.24	1.04	2.92	0.91
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	3.24	1.04	3.46	0.99	3.92	0.73
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	3.81	0.84	3.98	0.83	3.92	0.99

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุปัจจัยในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามอายุ

เหตุปัจจัยด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ต่ำกว่า 25 ปี		26-35 ปี		36 ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
38. บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	3.67	1.04	3.06	1.19	2.64	1.49
39.ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	2.98	1.17	2.72	1.19	2.75	1.34
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.49	1.04	2.60	1.12	2.42	1.28
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	1.84	0.81	1.95	0.90	2.21	1.12
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	1.87	0.85	1.86	0.90	2.14	1.23
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.08	0.94	2.11	1.01	2.28	1.20
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	1.96	0.99	2.01	1.02	2.78	1.57
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	1.72	0.99	1.85	1.14	2.78	1.57
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	1.98	1.22	2.06	1.16	2.14	1.16

ขอพระคุณเป็นอย่างสูง ที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถามนี้

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุจูงใจด้านลักษณะสถาบัน	สถาบันของรัฐ		สถาบันเอกชน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาค ให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.16	1.06	3.19	1.06
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียน ต่างประเทศ.....	2.91	0.97	3.03	1.02
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.87	0.90	2.82	0.92
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.57	0.88	2.58	0.58
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียง พอต่อการค้นคว้า.....	3.05	0.98	3.03	0.96
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน...	4.21	0.84	4.24	0.81
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความ สนใจ.....	3.96	0.72	3.81	0.75
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดย ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	3.26	0.95	3.41	0.99
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา.	2.99	0.94	3.30	0.96
10. มีครุฑาในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย	3.38	0.82	3.68	0.85
11. คณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.52	0.78	3.44	0.89
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและ ยอมรับโดยทั่วไป.....	3.03	0.83	3.45	0.87
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกไม่ตรงกับช่วง เวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	2.97	1.05	2.80	1.11
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ ในระดับปริญญาตรี.....	3.24	1.12	3.10	1.15
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาตรี.....	3.17	1.04	3.08	1.19

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลใจในด้านบริบทของสังคม จำแนกตามสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุผลใจด้านบริบทของสังคม	สถาบันของรัฐ		สถาบันเอกชน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่หารายได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.04	0.81	3.38	0.83
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.26	0.86	2.25	0.99
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.65	1.05	2.66	1.16
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.04	0.98	3.23	1.01
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.59	0.91	3.72	0.87
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	3.75	0.83	3.76	0.88
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่.....	3.86	0.75	3.81	0.81
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน เพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียนด้วย.....	3.71	0.87	3.73	0.84
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.25	1.00	3.15	1.05
25. ให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.52	0.85	3.55	0.90
26. มีโอกาสเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม.....	2.93	0.91	3.07	0.97
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกันส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.36	1.10	2.43	1.12
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ.....	2.38	1.08	2.25	1.09

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจในการประกอบอาชีพ จำแนกตามสถาบัน
ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพ	สถาบันของรัฐ		สถาบันเอกชน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำ ได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น.....	3.00	0.82	3.30	0.85
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงาน อาชีพได้ดีกว่า.....	3.41	0.84	3.57	0.88
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับตัวซึ่งจะเป็นผลให้ มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น.....	3.24	1.05	3.45	1.03
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือ องค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนส่งผลให้มี ความมั่นคงในอาชีพ.....	3.34	0.93	3.42	1.03
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญของ องค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือ หน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.00	0.93	3.25	0.95
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการ ประกอบอาชีพจะได้เป็นอย่างดี.....	3.72	0.85	3.74	0.83
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.16	1.05	3.31	1.09
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่..	3.45	1.00	3.33	1.01
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	3.91	0.82	3.92	0.87

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น
จำแนกตามสถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	สถาบันของรัฐ		สถาบันเอกชน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	3.15	1.22	3.39	1.14
39. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	2.66	1.23	2.97	1.12
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.55	1.10	2.55	1.10
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำ ให้เรียน.....	1.94	0.85	1.90	0.91
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำ จากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	1.83	0.89	1.91	0.90
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.	2.10	1.02	2.11	0.96
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	2.02	1.02	2.01	1.06
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	1.84	1.11	1.83	1.12
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	2.07	1.22	1.99	1.12

ค่าเฉลี่ยของค่าความพึงพอใจในด้านการปฏิบัติงาน ของเหตุฉุกเฉินด้านสุขภาพในด้านการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุฉุกเฉินด้านลักษณะสถาบัน	มนุษยศาสตร์ N = 25		วิทยาศาสตร์ N = 84		วิศวกรรม N = 55		บริหารฯ N = 206		อื่นๆ N = 61	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1. ระเบียบการศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาคทำให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.08	1.28	3.16	1.06	3.25	1.02	3.19	1.04	3.11	1.09
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียนต่างประเทศ.....	3.04	0.88	2.91	0.94	2.98	1.04	3.00	1.01	2.86	0.99
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	3.12	1.05	2.84	0.85	2.96	0.85	2.78	0.92	2.86	0.93
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.88	1.01	2.42	0.93	2.61	0.75	2.57	0.83	2.65	0.92
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการค้นคว้า.....	2.96	1.27	3.04	0.94	3.01	0.99	3.05	0.91	3.08	1.09
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	4.48	0.65	4.08	0.80	4.30	0.76	4.21	0.83	4.29	0.93
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ.....	3.96	0.73	3.95	0.72	3.85	0.65	3.83	0.73	4.04	0.84
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือก โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	2.96	1.30	3.20	0.95	3.43	0.89	3.39	0.90	3.37	1.09
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา.....	3.48	0.96	2.94	1.02	3.05	0.91	3.15	0.99	3.26	2.81
10. มีสิทธิ์ในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย.....	3.72	0.79	3.22	0.88	3.45	0.74	3.57	0.78	3.73	0.75
11. คณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.64	1.18	3.47	0.82	3.58	0.62	3.38	0.84	3.70	0.78
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป.....	3.44	0.76	2.92	0.88	3.07	0.85	3.34	0.88	3.27	0.79
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือก ไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	3.16	1.14	3.07	0.97	2.70	1.03	2.83	1.11	2.91	1.11
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ในระดับปริญญาตรี.....	3.80	0.70	3.32	1.06	2.87	1.12	2.98	1.13	3.67	1.15
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี.....	3.36	0.81	3.20	1.02	2.94	1.07	3.04	1.18	3.40	1.11

ค่าเฉลี่ยของค่าความพึงพอใจตามมาตรฐาน ของเหตุจูงใจในด้านลักษณะสถาบัน จําแนกตามสาขาวิชาที่สํารวจการศึกษาระดับปริญญาตรี

	มนุษยศาสตร์ N = 25		วิทยาศาสตร์ N = 84		วิศวกรรม N = 55		บริหารฯ N = 206		อื่น ๆ N = 61	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
เหตุจูงใจด้านลักษณะสถาบัน										
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ได้รายได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.48	0.58	3.01	0.81	3.05	0.75	3.27	0.85	3.22	0.93
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กร ที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.68	0.62	2.34	0.97	2.14	0.91	2.17	0.92	2.36	0.93
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.80	1.11	2.78	1.13	2.30	1.06	2.66	1.14	2.73	0.94
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.36	0.70	2.94	1.06	3.05	0.89	3.16	1.00	3.22	1.08
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.68	0.85	3.61	0.84	3.67	0.81	3.63	0.92	3.73	0.94
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	3.76	0.92	3.71	0.91	3.76	0.76	3.74	0.85	3.85	0.81
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่.....	3.84	0.80	3.88	0.73	3.83	0.81	3.80	0.80	3.95	0.74
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนเพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียน ด้วย.....	3.52	0.87	3.63	0.95	3.83	0.73	3.75	0.86	3.70	0.82
24. สามารถปฏิบัติตามพันธกิจกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.20	1.00	3.08	1.00	3.25	1.04	3.22	1.05	3.26	0.99
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.52	.082	3.38	0.87	3.41	1.01	3.57	0.86	3.77	0.76
26. มีโอกาส เป็นผู้ที่มิชื่อเสียงในวงสังคม.....	2.96	0.78	2.84	0.97	2.90	0.96	3.08	0.95	2.98	0.86
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.40	0.91	2.33	1.19	2.20	1.02	2.48	1.11	2.36	1.12
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความรู้ความกับภาษาอังกฤษ.....	2.68	1.02	2.36	1.12	2.23	1.12	2.30	1.09	2.24	1.01

ค่าเฉลี่ยของค่าความพึงพอใจเป็นมาตรฐาน ของเหตุผลเชิงในด้านลักษณะสถาบัน จำนวนตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุผลเชิงด้านการประกอบอาชีพ	มนุษยศาสตร์ N = 25		วิทยาศาสตร์ N = 84		วิศวกรรม N = 55		บริหารฯ N = 206		อื่น ๆ N = 61	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น.....	3.36	0.56	2.98	0.78	2.81	0.72	3.23	0.87	3.24	0.94
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้า ในสายงานอาชีพได้ดีกว่า.....	3.60	0.57	3.46	0.81	3.25	0.84	3.49	0.94	3.67	0.76
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้รายได้เพิ่มขึ้น.....	3.64	0.63	3.36	1.02	3.09	1.02	3.37	1.06	3.26	1.15
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของ คนส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ.....	3.80	0.57	3.34	0.91	3.14	0.98	3.41	1.04	3.37	0.93
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจ ต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.32	0.62	3.09	0.91	2.90	1.00	3.16	0.98	3.06	0.92
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพจะได้เป็นอย่างดี.....	3.92	0.75	3.70	0.86	3.72	0.80	3.73	0.87	3.70	0.82
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.48	0.71	3.20	1.05	3.21	0.99	3.17	1.09	3.39	1.20
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	3.60	0.81	3.63	0.95	3.20	0.84	3.40	1.03	3.18	1.16
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	4.00	0.76	3.92	0.80	3.92	0.76	3.90	0.88	3.93	0.91

ค่าเฉลี่ยของค่าความพึงพอใจเป็นมาตรฐาน ของเหตุฉุกเฉินในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุฉุกเฉินด้านการทำตามความต้องการของผู้เรียน	มนุษยศาสตร์ N = 25		วิทยาศาสตร์ N = 84		วิศวกรรม N = 55		บริหาร N = 206		อื่นๆ N = 61	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
38. บิลาการค้า หรือผู้ประกอบการสนับสนุนให้เรียน.....	3.20	1.25	3.42	1.13	3.09	1.22	3.34	1.14	3.93	1.34
39. ผู้จัดพื้นที่สนับสนุนให้เรียน.....	3.28	1.17	2.85	1.27	2.52	1.13	2.86	1.15	2.60	1.22
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.92	1.07	2.72	1.10	2.54	1.10	2.50	1.09	2.36	1.09
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	2.60	0.86	1.85	0.85	1.92	0.85	1.89	0.88	1.83	0.85
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	2.32	0.98	1.84	0.87	1.80	0.84	1.90	0.92	1.70	0.84
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.28	1.06	2.11	1.05	2.00	0.92	2.13	0.98	2.06	1.01
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	2.52	1.19	1.96	1.01	1.80	0.89	2.00	1.04	2.14	1.09
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	2.36	1.31	1.07	1.05	1.74	1.07	1.78	1.08	2.04	1.21
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	2.24	1.20	2.04	1.32	1.94	1.16	2.05	1.13	1.98	1.16

เหตุฉุกเฉินด้านลักษณะสถาบัน	บริหารฯ N = 163		ระบบสารสนเทศฯ N = 126		การจัดการฯ N = 122		จิตวิทยาฯ N = 12		ปรัชญาฯ N = 8	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอีสต์อีสต์สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.03	1.10	3.13	1.09	3.36	0.95	3.41	0.99	3.75	0.88
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียนต่างประเทศ.....	2.84	0.94	3.02	1.06	3.05	0.95	2.83	1.19	3.62	0.64
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.63	0.90	2.82	0.92	3.05	0.82	3.25	0.96	3.87	0.64
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.46	0.86	2.53	0.90	2.69	0.79	2.66	0.88	3.87	0.35
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดเพียงพอต่อการค้นคว้า.....	2.76	0.69	3.14	0.98	3.25	0.82	3.08	1.44	4.12	0.64
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	4.26	0.86	4.06	0.86	4.29	0.74	4.41	0.66	4.75	0.46
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและการและความสนใจ.....	3.83	0.76	3.99	0.74	3.86	0.70	4.00	0.85	4.00	0.53
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	3.36	1.01	3.20	0.98	3.53	0.74	2.66	1.55	2.62	1.18
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา.....	2.96	1.02	3.26	0.97	3.13	0.84	3.58	0.90	3.87	0.64
10. มีศรีทราในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย.....	3.49	0.87	3.46	0.86	3.56	0.81	3.58	0.90	4.12	0.35
11. คณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.34	0.89	3.57	0.76	3.54	0.69	3.25	1.42	4.50	0.53
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป.....	3.22	0.93	3.22	0.91	3.16	0.70	3.50	0.52	3.75	0.46
13. ชวงเวลาตามหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	2.63	1.11	2.98	1.13	3.05	0.92	3.25	0.86	3.87	0.64
14. การสมัครสอบเข้าศึกษาไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ในระดับปริญญาตรี.....	2.76	1.11	3.48	1.20	3.32	0.99	3.66	0.49	4.00	0.75
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี.....	2.77	1.08	3.39	1.15	3.28	1.07	3.33	0.65	3.50	0.53

คำเฉลี่ยของค่าความพึงพอใจของมาตรฐาน ของเหตุผลใจในด้านสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาในระดับปริญญาตรี

	บริหารฯ N = 163		ระบบสารสนเทศ ทศฯ N = 126		การจัดการฯ N = 122		จิตวิทยาฯ N = 12		ปรัชญาฯ N = 8	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ได้รายได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.12	0.91	3.20	0.84	3.29	0.75	3.16	0.57	3.37	0.91
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กร ที่ทำงานอยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.04	0.84	2.41	0.99	2.27	0.87	2.91	0.90	3.12	0.83
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.50	1.05	2.68	1.12	2.84	1.17	2.25	0.96	3.25	0.46
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.11	1.01	3.00	1.05	3.27	0.97	3.00	0.73	3.37	0.51
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.63	0.90	3.58	0.92	3.72	0.89	3.83	0.71	0.87	0.35
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	3.68	0.89	3.78	0.81	3.82	0.84	3.66	1.07	3.87	0.35
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่ยังขาดอยู่.....	3.82	0.83	3.88	0.71	3.85	0.76	3.58	1.08	3.87	0.35
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนเพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียน ด้วย.....	3.83	0.87	3.64	0.87	3.68	0.81	3.16	0.93	4.00	0.53
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.22	1.01	3.11	1.01	3.24	0.96	3.16	0.71	3.87	0.83
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.60	0.90	3.43	0.95	3.53	0.78	3.66	0.49	3.87	0.64
26. มีโอกาส เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม.....	2.98	0.91	2.91	1.10	3.08	0.84	2.91	0.51	3.37	0.51
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.35	10.7	2.40	1.18	2.40	1.12	2.41	0.90	2.87	0.83
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความรู้ความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ.....	2.05	0.96	2.47	1.17	2.46	1.08	2.25	1.21	2.35	0.70

	บริหารฯ N = 163		ระบบสารสนเทศฯ N = 126		การจัดการฯ N = 122		จิตวิทยาฯ N = 12		ปรัชญาฯ N = 8	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
เหตุฉุกเฉินด้านการประกอบอาชีพ										
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจากสถาบันอื่น.....	3.06	0.81	3.13	0.92	3.22	0.83	3.16	0.57	3.50	0.53
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพได้ดีกว่า.....	3.43	0.91	3.49	0.89	3.54	0.80	3.41	0.79	3.62	0.51
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้มรายได้เพิ่มสูงขึ้น.....	3.22	1.06	3.35	1.07	3.39	1.02	3.66	0.88	3.87	0.64
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของ ตนส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ.....	3.31	1.05	3.33	1.02	3.46	0.85	3.66	0.65	3.62	0.51
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจ ต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.07	0.96	3.06	1.00	3.18	0.90	3.00	0.60	3.75	0.46
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี.....	3.77	0.86	3.66	0.91	3.74	0.77	3.83	0.83	3.50	0.75
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.30	1.03	3.02	1.14	3.32	1.05	3.41	0.79	3.50	0.75
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	3.28	0.96	3.52	1.17	3.36	0.89	3.58	0.90	4.12	0.352
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	3.99	0.86	3.90	0.90	3.82	0.74	4.16	0.93	3.87	0.83

ค่าเฉลี่ยของค่าความเที่ยงแบบมาตรฐาน ของเหตุผลเชิงในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุผลเชิงความเที่ยงแบบมาตรฐาน ของเหตุผลเชิงในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	บริหารฯ N = 163		ระบบสารสนเทศฯ ทศฯ N = 126		การจัดการฯ N = 122		จิตวิทยาฯ N = 12		ปรัชญาฯ N = 8	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
เหตุผลเชิงความเที่ยงแบบมาตรฐาน ของเหตุผลเชิงในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี										
38. บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	3.23	1.18	3.22	1.23	3.39	1.16	2.58	1.16	3.50	1.1๑
39.ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	2.74	1.14	2.79	1.24	2.86	1.23	2.83	1.02	3.50	0.92
40.เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.48	1.07	2.49	1.14	2.68	1.08	2.41	0.99	3.50	0.92
41.อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	1.85	0.84	1.84	0.83	1.99	0.92	2.25	0.86	3.25	0.46
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	1.84	0.92	1.86	0.90	1.85	0.84	1.91	0.99	2.87	0.64
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.14	1.04	2.01	1.01	2.09	0.86	2.08	1.08	3.25	0.88
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้มาเรียน.....	2.06	1.03	1.94	1.02	1.98	1.03	1.83	1.11	3.25	0.88
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	1.74	1.00	1.88	1.20	1.77	1.08	2.50	1.62	3.00	0.92
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	2.03	1.22	1.99	1.18	2.05	1.17	2.25	0.86	2.37	0.74

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุปัจจัยในด้านลักษณะสถาบัน จําแนกตามตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุปัจจัยด้านลักษณะสถาบัน	น้อยกว่า 3 ปี		3 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาค ให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.31	1.07	3.09	1.04
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียนต่างประเทศ.....	3.00	0.95	2.95	.02
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.81	0.93	2.87	0.90
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.51	0.88	2.62	2.86
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการค้นคว้า.....	2.94	.95	3.11	0.98
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	4.13	0.89	4.28	0.77
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ.....	3.82	0.74	3.94	0.73
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	3.35	1.01	3.31	0.93
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา.....	3.10	0.96	3.15	3.97
10. มีสิทธิ์ในชื่อเสียงและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย.....	3.46	0.87	3.55	0.83
11. คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.39	0.85	3.54	0.81
12. คิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป.....	3.17	0.90	3.25	0.85
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือก ไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	3.00	.10	2.82	1.06
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ในระดับปริญญาตรี.....	3.25	1.17	3.13	1.11
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี.....	3.23	1.15	.06	1.08

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลของเหตุจูงใจในด้านบริบทของสังคม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุผลใจด้านบริบทของสังคม	น้อยกว่า 3 ปี N = 170		3 ปีขึ้นไป N = 261	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ได้อยู่ได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.25	0.85	3.16	0.83
17. เพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรที่ทำงานอยู่มากกว่า การเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.24	0.93	2.27	0.91
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.61	1.11	2.68	1.10
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.04	1.05	3.18	0.97
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.51	0.91	3.74	0.89
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความอยากรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	.62	0.85	3.83	0.84
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ที่อิงขาดอยู่.....	3.74	0.82	3.90	0.74
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนเพราะมีผู้ทำงานแล้วมาเรียนด้วย.....	3.68	0.93	3.74	0.81
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.17	1.03	3.22	1.02
25. ให้ความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.43	0.92	3.60	0.83
26. มีโอกาสเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม.....	2.97	0.98	3.00	0.91
27. ไม่ต้องการมีปมด้อย เพราะเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกันส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.46	1.17	2.34	.06
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ.....	2.51	1.15	2.19	1.02

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุฉุกเฉินด้านการประกอบอาชีพ	น้อยกว่า 3 ปี		3 ปีขึ้นไป	
	N = 170		N = 261	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ยากกว่าจากสถาบันอื่น.....	3.19	0.83	3.10	0.85
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีควมก้าวหน้าในสายงานอาชีพ ได้ดีกว่า.....	3.47	0.87	3.49	0.86
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งเป็นผลให้รายได้เพิ่มสูงขึ้น.....	3.44	1.00	3.26	1.07
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนเองส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ.....	3.31	1.01	3.42	0.95
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.08	0.99	3.13	0.92
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี.....	3.64	0.88	3.79	0.82
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.31	1.11	3.18	1.04
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	3.22	1.01	3.51	0.99
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	3.82	0.84	3.98	0.84

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุปัจจัยด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น จำนวนตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุปัจจัยด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	น้อยกว่า 3 ปี		3 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38. มีความคาดหวังผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	3.56	1.04	3.06	1.24
39.ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	2.94	1.12	2.72	1.23
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.59	1.06	2.57	1.13
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	1.91	0.84	1.93	0.90
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบันที่ศึกษา.....	1.89	0.91	1.86	0.89
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.61	1.01	2.07	0.98
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	1.90	0.95	2.09	1.09
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	1.69	0.97	1.93	1.19
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	2.08	1.21	2.00	1.16

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงจิตในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามรายได้ปัจจุบัน

เหตุผลเชิงจิตด้านลักษณะสถาบัน	ต่ำกว่า 10,000 N=31		10,000-19,999 N=201		20,000-29,999 N=118		30,000 ขึ้นไป N=81	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1. ระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี 3 ภาคทำให้สามารถจบการศึกษาเร็วกว่าสถาบันอื่น.....	3.29	1.03	3.20	1.06	3.16	1.01	3.08	1.15
2. ใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อยกว่าการไปเรียน ต่างประเทศ.....	3.00	1.03	3.05	0.93	2.94	1.01	2.77	1.08
3. การจัดห้องเรียนพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.93	0.89	2.88	0.97	2.87	0.88	2.69	0.80
4. ห้องกิจกรรมกลุ่มพอเพียง และเอื้อต่อการเรียน.....	2.74	0.72	2.66	0.92	2.55	0.87	2.23	0.76
5. สภาพห้องสมุด จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการค้นคว้า.....	2.90	0.87	3.13	0.95	3.02	0.99	3.91	1.03
6. สถาบันแห่งนี้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน.....	4.25	0.85	4.25	0.80	4.26	0.74	4.09	0.99
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการและความสนใจ.....	3.93	0.62	3.88	0.73	3.95	0.73	3.83	0.79
8. สนใจเข้าศึกษาเพราะหลักสูตรมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์.....	3.35	0.98	3.30	1.00	3.43	0.93	3.25	0.94
9. สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการศึกษา.....	3.19	0.94	3.23	0.93	3.09	0.98	2.91	0.98
10. มีศรีพลาในข้อเสียและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย.....	3.51	0.88	3.56	0.82	3.44	0.89	3.53	0.85
11. คณะจารย์ของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ.....	3.58	0.88	3.49	0.84	3.54	0.78	3.35	0.85
12. ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป.....	3.03	0.94	3.30	0.84	3.11	0.91	3.27	0.86
13. ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันอื่น.....	2.96	1.25	2.95	1.10	2.85	1.04	2.79	1.02
14. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดสาขาวิชาความรู้ ในระดับปริญญาตรี.....	3.38	1.22	3.18	1.16	3.21	1.13	3.04	1.04
15. การสมัครสอบเข้าศึกษา ไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี.....	3.16	1.12	3.19	1.15	3.13	1.06	2.96	1.10

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามรายได้ปัจจุบัน

เหตุผลเชิงด้านบริบทของสังคม	ต่ำกว่า 10,000 N=31		10,000-19,999 N=201		20,000-29,999 N=118		30,000 ขึ้นไป N=81	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
16. เมื่อจบการศึกษา จะมีโอกาสที่ได้รายได้สูงกว่าสถาบันอื่น.....	3.19	0.94	3.25	0.84	3.22	0.84	3.02	0.79
17. เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีโอกาสได้รับการศึกษาจากองค์กรที่ทำงาน อยู่มากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น.....	2.35	0.98	2.30	0.96	2.22	0.86	2.16	0.88
18. ต้องการพิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนก็เรียนได้.....	2.87	1.23	2.64	1.07	2.61	1.13	2.67	1.62
19. ต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับในแวดวงธุรกิจ.....	3.06	1.06	3.21	0.98	3.05	1.02	3.04	0.99
20. หลักสูตรที่ศึกษาสามารถให้ประสบการณ์ในการทำงานได้.....	3.41	0.88	3.62	0.86	3.76	0.91	3.66	0.92
21. หลักสูตรที่ศึกษา จะสามารถตอบสนองความรู้ในวิชาใหม่ ๆ ได้.....	3.70	0.78	3.67	0.82	3.91	0.83	3.75	0.95
22. หลักสูตรที่ศึกษาจะสามารถเสริมความรู้ยังขาดอยู่.....	3.96	0.79	3.75	0.77	3.97	0.96	3.82	0.87
23. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนเพราะมีผู้ที่ทำงานแล้วมาเรียนด้วย.....	3.58	0.88	3.67	0.89	3.87	0.76	3.66	0.86
24. สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติได้.....	3.29	0.90	3.20	1.04	3.22	1.04	3.14	1.02
25. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น.....	3.48	0.85	3.56	0.88	3.57	0.86	3.45	0.90
26. มีโอกาส เป็นผู้ที่ซื้อสิ่งของในวงสังคม.....	2.74	0.89	3.07	0.94	2.93	0.94	2.98	0.94
27. ไม่ต้องการมีเบียดเบียนเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เรียนต่อ.....	2.22	1.20	2.53	1.13	2.23	0.97	2.34	1.18
28. ต้องการไปเรียนต่อต่างประเทศ จึงมาสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ.....	2.64	1.22	2.47	1.11	2.12	1.02	2.09	0.98

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงจิตในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามรายได้ปัจจุบัน

เหตุผลใจด้านการประกอบอาชีพ	ต่ำกว่า 10,000 N=31		10,000-19,999 N=201		20,000-29,999 N=118		30,000 ขึ้นไป N=81	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
29. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่าจบจากสถาบันอื่น.....	3.12	0.84	3.24	0.80	3.11	0.79	2.92	0.97
30. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพได้ดีกว่า.....	3.41	0.71	3.55	0.90	3.52	0.81	3.28	0.86
31. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิซึ่งจะเป็นผลให้มรายได้เพิ่มขึ้น.....	3.32	0.94	3.48	1.01	3.27	1.12	3.04	1.01
32. เมื่อจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงานอยู่เห็นคุณค่าของตนส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพ.....	3.32	1.07	3.42	0.96	3.38	0.98	3.28	0.96
33. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กรอันเป็นผลให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่.....	3.25	0.85	3.17	0.95	3.03	0.96	3.03	0.96
34. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี.....	3.64	0.91	3.66	0.86	3.83	0.78	3.79	0.87
35. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เมื่อจบการศึกษา.....	3.35	1.33	3.40	1.02	3.05	1.03	3.03	1.07
36. สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำอยู่.....	2.87	1.28	3.43	0.96	3.43	0.99	3.48	0.98
37. เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ.....	3.74	0.96	3.91	0.83	4.03	0.77	3.85	0.92

ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลเชิงในด้านลักษณะสถาบัน จำแนกตามรายได้ปัจจุบัน

เหตุผลใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น	ต่ำกว่า 10,000 N=31		10,000-19,999 N=201		20,000-29,999 N=118		30,000 ขึ้นไป N=81	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
38. บิดามารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน.....	3.54	1.12	3.37	1.17	3.23	1.18	2.90	1.22
39.ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน.....	2.54	1.15	2.96	1.20	2.78	1.14	2.55	1.21
40. เพื่อนชักชวนให้มาเรียน.....	2.29	1.18	2.60	1.07	2.62	1.09	2.44	1.44
41. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน.....	2.00	0.85	1.96	0.87	1.87	0.83	1.96	0.95
42. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบัน ที่ศึกษา.....	2.00	0.93	1.91	0.92	1.79	0.84	1.83	0.92
43. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.49	0.83	2.20	1.05	2.02	0.97	2.01	0.91
44. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน.....	1.83	0.86	2.09	1.06	1.95	0.99	1.98	1.11
45. หน่วยงานให้การสนับสนุนทางการเงิน.....	1.87	1.05	1.83	1.11	1.71	1.03	2.01	1.26
46. สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้.....	2.03	1.16	2.18	1.23	1.89	1.14	1.87	1.07

ภาคผนวก ง

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้แก่ การกำหนด คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา วิธีการคัดเลือกนักศึกษา ประเภทของนักศึกษา ระบบการศึกษา การวัดผลการศึกษา การศึกษาโดยไม่มีวัดผล การรับโอนนักศึกษา การทำวิทยานิพนธ์ การสอบ ประมวลความรู้ การสอบวิทยานิพนธ์ และข้อบังคับการสำเร็จการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

- 1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
- 1.2 มีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 1 ปี

2. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

- 2.1 ต้องผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยพิจารณาจาก คะแนนสอบ GMAT ไม่ต่ำกว่า 500 และคะแนนสอบ TOEFL ไม่ต่ำกว่า 550 หรือ
- 2.2 สมัครเข้าทดสอบความรู้ในวิชาการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีการทดสอบคือ วิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ต้องผ่านพร้อมกันทั้ง 2 วิชาจึงจะนับว่าผ่านการสอบข้อเขียน
- 2.3 เมื่อเกณฑ์ตามข้อ 2.1 หรือผ่านการสอบข้อเขียนตามข้อ 2.2 แล้วต้องยื่น ใบสมัครเพื่อสอบสัมภาษณ์ เมื่อผ่านการสอบสัมภาษณ์ จึงจะนับว่าได้ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็น นักศึกษาใหม่

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจัดให้มีการสอบคัดเลือกปีละ 2 ครั้ง โดยจัดสอบในภาค การศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 3 ของปีการศึกษานั้น ๆ

3. ประเภทของนักศึกษา

นักศึกษามี 2 ประเภทคือ

- 3.1 นักศึกษาสามัญ ได้แก่ นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่ มหาวิทยาลัยกำหนดซึ่งที่กล่าวมาข้างต้น

- 3.2 นักศึกษาสมทบ ได้แก่ นักศึกษาที่มาจากวิทยาลัยชั้นทะเบียนจากนุคคลภายใน
นอกที่มีพื้นฐานความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัย
กำหนด เข้าทำการวิจัยหรือศึกษาในวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายวิชาโดยไม่ขอรับ
ปริญญา จำนวนนักเรียนสมทบในแต่ละวิชา จะต้องไม่เกินหนึ่งในสามของนักศึกษา
สามัญ

4. ระบบการศึกษา

- 4.1 ปีการศึกษาในระบบตติยภาคโดย ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษา
ภาคการศึกษาที่ 1 มิถุนายน - กันยายน ภาคการศึกษาที่ 2 ตุลาคม - มกราคม
ภาคการศึกษาที่ 3 กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
- 4.2 ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ครบถ้วนตามหลักสูตรภายใน
ระยะเวลา ไม่เกิน 5 ปี หลังจากการลงทะเบียนครั้งแรก
- 4.3 แผนการศึกษา ส่วนประกอบของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยส่วน
สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้
- 4.3.1 วิชาเสริมพื้นฐาน (Foundation Courses)
- 4.3.2 วิชาบังคับ (Required Courses)
- 4.3.3 วิชาเลือก (Elective Departmental Courses)
- 4.3.4 แผน ก แบบทำวิทยานิพนธ์ (Plan A : Thesis Option) นักศึกษาจะต้องเสนอ
วิทยานิพนธ์ จำนวน 1 เรื่อง รวม 12 หน่วยกิต
- แผน ข แบบไม่ทำวิทยานิพนธ์ (Plan B : Non Thesis Option) นักศึกษาอาจ
เลือกไม่ทำวิทยานิพนธ์โดยศึกษาเพิ่มอีก 2 วิชา รวม 6 หน่วยกิต และต้อง
สอบผ่านประมวลความรู้ข้อเขียน (Written Comprehensive) และสอบ
ประมวลความรู้ปากเปล่า (Oral Exam)
- 4.3.5 ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาใน
การสอน

5. การวัดผลการศึกษา

- 5.1 การวัดผลการศึกษาอาจกระทำได้โดยการสอบได้ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหรือการสอบ
ระหว่างภาคการศึกษา หรือทำรายงานจากการอ่านและค้นคว้าเอง หรือเขียนสารนิพนธ์
หรือเข้าร่วมอภิปรายในชั้นเรียนทุกอย่างที่กล่าวข้างต้นรวมกัน
- 5.2 การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็น 5 ระดับ มีระดับและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยกิต
ดังต่อไปนี้

ระดับ	ค่าระดับ	ความหมาย
A	4.00	ดีเยี่ยม (Superior)
A-	3.75	ดีมาก (Excellent)
B+	3.25	ค่อนข้างดีมาก (Very Good)
B	3.00	ดี (Good)
B-	2.75	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C+	2.25	ดีปานกลาง (Fair)
C	2.00	พอใช้ (Satisfactory)
C-	1.75	เกือบพอใช้ (Minimum Satisfactory)
D	1.00	อ่อน (Poor)
F	0.00	ตก (Failure)

สำหรับนักศึกษาที่ได้ระดับ D หรือ F ในวิชาใดจะต้องศึกษาวิชานั้นใหม่

5.3 การวัดผลการศึกษสำหรับวิชาที่ไม่เน้นทฤษฎีคิดให้แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ S (Satisfactory) ใช้ได้ และระดับ U (Unsatisfactory) ยังใช้ไม่ได้โดยไม่มีค่าระดับ

5.4 นักศึกษาที่ต้องศึกษาบางวิชาในหลักสูตรปริญญาตรี ถ้านักศึกษานั้นสอบได้ตั้งแต่ระดับ C ขึ้นไปถือว่าสอบได้ระดับ S ถ้าได้ต่ำกว่า C ถือว่าได้ U

5.5 ผลการศึกษอาจแสดงด้วยสัญลักษณ์และความหมายอื่นได้ คือ

I การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete) ใช้ในกรณีนักศึกษาปฏิบัติงานไม่ครบภายในเวลากำหนด หรือขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลวิสัยบางประการ
W การเพิกถอนวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawal with Permission)

5.6 การวัดผลการศึกษาของนักศึกษาทุกวิชาทุกครั้ง จะต้องบันทึกไว้ในระเบียบ

6. การศึกษาโดยไม่วัดผล

6.1 ในกรณีจำเป็นนักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเสริมความรู้โดยไม่ต้องการวัดผลในวิชานั้นก็ได้ แต่ต้องได้รับคำแนะนำและอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน และต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบการศึกษาโดยผลนี้ให้บันทึกอักษร "aud" สำหรับวิชานั้นไว้ในระเบียบ ถ้านักศึกษานั้นได้เข้าฟังคำบรรยายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ในชั้นเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด

6.2 จำนวนหน่วยกิตสูงสุดที่นักศึกษามีสิทธิลงทะเบียนเรียนได้ในแต่ละภาคให้ับวิชาที่
ได้ลงทะเบียนเรียนโดยไม่มีวัดผลรวมเข้าไปด้วย แต่จะไม่นำมารวมเข้าในจำนวน

หน่วยกิตที่ต่ำสุด ที่นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

6.3 หน่วยของวิชาที่มีการนับการบ้านที่อักษร “aud” ไม่นับเป็นหน่วยกิตสะสม

7. การรับโอนนักศึกษา

นักศึกษาที่จะขอโอนเข้าศึกษาเป็นนักศึกษาสามัญของมหาวิทยาลัยจะต้องเป็น
นักศึกษามหาวิทยาลัยในระดับบัณฑิตศึกษาจากสถาบันอื่น ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว และ
หน่วยกิตที่จะได้รับโอนได้ต้องเป็นวิชาที่มีเนื้อหาสาระเทียบเท่ากับวิชาหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
และวิชาที่จะโอนได้ต้องสอบไล่ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า “B” และไม่เกิน 12 หน่วยกิต หรือ 4 วิชา

8. การทำวิทยานิพนธ์

8.1 นักศึกษาจะลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้เมื่อศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาค
การศึกษาคือ และจะต้องมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต โดยมีค่าเฉลี่ยสะสม
ไม่ต่ำกว่า 3.00

8.2 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอของนักศึกษา
แต่ละคน ให้มีหน้าที่แนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์ จากนั้นให้ตั้งกรรมการกลั่นกรองข้อเสนอ และ
ถ้าโครงวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 2 ท่าน เพื่อร่วมกันพิจารณาและเมื่อโครงวิทยานิพนธ์ได้รับการ
อนุมัติแล้วคณะกรรมการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพิ่มเติมอีกได้

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นว่านักศึกษามีความพร้อมที่จะเสนอวิทยานิพนธ์ ก็ให้คณะกรรมการ
แต่งตั้งกรรมการสอบวิชาวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 3 ท่าน ซึ่งจะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ร่วมอยู่ด้วย และจะต้องมีอาจารย์ประจำเป็นกรรมการสอบอย่างน้อย 1 ท่าน

8.3 การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้ค่าระดับ s หรือ u

8.4 ในภาคที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ แต่ยังเขียนวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จหรือยังไม่ได้สอบ
วิทยานิพนธ์ ให้บันทึก In Progress ไว้ในระเบียน

9. การสอบประมวลความรู้

9.1 การสอบประมวลความรู้เป็นการทดสอบความรู้ความสามารถที่จะนำหลักวิชา
และประสบการณ์การเรียนไปประยุกต์ในการปฏิบัติ งานหรือการค้นคว้าวิจัย

9.2 นักศึกษามีสิทธิสอบประมวลความรู้ได้ เมื่อเรียนวิชาทุกวิชาครบถ้วน ตามหลัก
สูตร และได้ผลการศึกษาคิดเป็นค่าเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

9.3 การสอบประมวลความรู้ จะผ่านได้โดยความเห็นชอบของแต่ละคณะกรรมการสอบ
ประมวลความรู้

9.4 มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการสอบประมวลความรู้ภาคเรียนละหนึ่งครั้งและนักศึกษา
มีสิทธิสอบได้ไม่เกิน 2 ครั้ง

10. การสอบวิทยานิพนธ์

10.1 การสอบวิทยานิพนธ์เป็นการสอบปากเปล่า เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในการ
ทำวิจัยของนักศึกษา

10.2 นักศึกษาต้องเสนอวิทยานิพนธ์และบทคัดย่อที่ได้รับการเห็นชอบขั้นสุดท้าย
จากคณะกรรมการที่ปรึกษา ต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกคนก่อนวันสอบ
วิทยานิพนธ์อย่างน้อย 2 สัปดาห์

10.3 การสอบปากเปล่าเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ จะผ่านได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
สอบวิทยานิพนธ์

10.4 ในกรณีที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านในครั้งแรก ให้มีสิทธิสอบได้อีกหนึ่งครั้งภายในเวลาไม่
น้อยกว่า 30 วัน หลังจากการสอบครั้งแรก

10.5 ให้นักศึกษาลงวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 7 ชุด พร้อมทั้งบทคัดย่อภาษาอังกฤษ
อย่างละ 10 ชุด ที่บัณฑิตวิทยาลัยภายใน 3 สัปดาห์หลังจากการสอบปากเปล่าผ่านแล้ว

11. ข้อกำหนดการสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาที่พึงถือว่าเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

11.1 ศึกษาครบถ้วนตามหลักสูตรซึ่งมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

11.2 ได้กัระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

11.3 ต้องเสนอวิทยานิพนธ์และสอบปากเปล่าเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ผ่านหรือต้องผ่านการสอบ
ประมวลความรู้ข้อเขียนและต้องผ่านการสอบประมวลความรู้ปากเปล่า
(วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ, 2527)

หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแบ่งหน่วยงานออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. หน่วยงานวิชาการ แบ่งออกเป็น สาขาวิชา ต่อไปนี้คือ

1.1 สาขาบริหารธุรกิจ

1.2 สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์

1.3 สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม

1.4 สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา

1.5 สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

แต่ละสาขาวิชา จะมีเกณฑ์และคณะกรรมการวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เกณฑ์และผู้เชี่ยวชาญที่มา มหาวิทยาลัยเชจูมา จากภาคธุรกิจเอกชนหรือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐอีก 3 ท่าน ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานทางวิชาการ

ในการควบคุมมาตรฐานทางวิชาการนี้ นอกจากจะควบคุมภายในซึ่งมหาวิทยาลัย จัดขึ้นเองดังกล่าวแล้ว จะจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยยังถูกควบคุม โดยทบวง มหาวิทยาลัยผ่านทางคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยทบวง มหาวิทยาลัย

2. หน่วยงานเสริมวิชาการ เป็นหน่วยงานซึ่งให้บริการ หรือส่งเสริมสนับสนุนและประสานงาน เพื่อให้งานของหน่วยงานวิชาการดำเนินไปด้วยเรียบร้อยหน่วยงานนี้เรียกว่า สำนักงาน บัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานเป็นผู้บริหารงาน

ภาคผนวก จ

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาต้องศึกษาตามข้อกำหนดดังนี้

สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

1. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	57 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	ไม่มีหน่วยกิต
บท 5000 ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารธุรกิจ	0
บท 5100 การวิเคราะห์เชิงปริมาณเบื้องต้น	0
บท 5310 การบัญชีเบื้องต้น	0
บท 5700 ความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ	0
3. หมวดวิชาบังคับ	จำนวน 42 หน่วยกิต
บท 6101 จริยศาสตร์ธุรกิจ	3
บท 6103 กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศสำหรับผู้บริหาร	3
บท 6401 เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ	3
บท 6501 หลักการประมวลข้อมูลทางธุรกิจ	3
บท 6601 การบัญชีเพื่อการจัดการ	3
บท 6701 การบริหารการเงิน	3
บท 6801 การบริหารการตลาด	3
บท 6900 การสื่อสารธุรกิจ	3
บท 6901 การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการจัดการ	3
บท 6902 วิธีการวิจัยธุรกิจ	3
บท 6903 พฤติกรรมองค์กร	3
บท 6904 การบริหารการปฏิบัติการ	3
บท 6908 นโยบายธุรกิจ	3
บท 6910 การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ	3

4. หมวดวิชาเลือก จำนวน 3 หน่วยกิต

โดยเลือกจากวิชาในกลุ่มวิชาเลือกในแต่ละสาขา คือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สาขาวิชาระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ สาขาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบริหารทั่วไป จำนวน 1 วิชา

หมายเหตุ

1. นักศึกษาที่เลือกศึกษาแผน ข ต้องลงวิชาสัมมนาน้อยอย่างน้อย 1 วิชา
2. สำหรับนักศึกษาที่เลือกในภาคปกติ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชา บค 6993 โครงการค้นคว้าวิจัยส่วนบุคคล (Individual Research Project) จำนวน 3 หน่วยกิต เป็นวิชาเลือก 1 วิชาด้วย

วิชาเลือกในแต่ละสาขา มีดังนี้

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	หน่วยกิต
บศ 6402 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจเชิงปริมาณ	3
บศ 6403 การจำลองทางเศรษฐศาสตร์ธุรกิจโดยใช้คอมพิวเตอร์	3
บศ 6404 การวิเคราะห์โครงการ	3
บศ 6490 สัมมนาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	3
บศ 6491 หัวข้อร่วมสมัยทางเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	3
สาขาวิชาระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ	
บป 6502 โปรแกรมสำเร็จรูปในทางธุรกิจ	3
บป 6503 การจัดการประมวลผลทางอิเล็กทรอนิกส์	3
บป 6504 การวิเคราะห์และการออกแบบระบบ	3
บป 6505 การตรวจสอบคอมพิวเตอร์	3
บป 6590 สัมมนา ระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ	3
บป 6591 หัวข้อร่วมสมัยทางระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร	3
สาขาวิชาการบัญชี	
บบ 6602 การวัดผลกำไร	3
บบ 6603 การวางแผนระบบบัญชี	3
บบ 6604 ทฤษฎีการสอบบัญชี	3
บบ 6605 การจัดการภาษีอากร	3
บบ 6606 การวางแผนและการควบคุมทางบัญชี	3
บบ 6690 สัมมนาการบัญชีต้นทุนเพื่อการจัดการ	3
บบ 6691 สัมมนาการบัญชีการเงิน	3
บบ 6692 สัมมนาการสอบบัญชี	3

สาขาวิชาการเงิน	หน่วยกิต
บง 6702 รายงานทางการเงิน	3
บง 6703 ทฤษฎีการเงิน	3
บง 6704 การลงทุน	3
บง 6705 การบริหารสถาบันการเงิน	3
บง 6706 การบริหารการเงินระหว่างประเทศ	3
บง 6790 สัมมนาการเงิน	3
บง 6791 หัวข้อร่วมสมัยทางการเงิน	3
 สาขาวิชาการตลาด	
บค 6802 กลยุทธ์การโฆษณาและการส่งเสริม	3
บค 6803 การบริหารผลิตภัณฑ์	3
บค 6804 การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้ทางการตลาด	3
บค 6805 การบริหารการสนับสนุนและบำรุงการตลาด	3
บค 6806 การบริหารการตลาดระหว่างประเทศ	3
บค 6807 การบริหารการวิจัยตลาด	3
บค 6808 เทคนิคเชิงปริมาณทางการตลาด	3
บค 6809 สัมมนาการบริหารการตลาด	3
บค 6891 สัมมนาการบริหารการตลาดระหว่างประเทศ	3
บค 6892 หัวข้อร่วมสมัยทางการตลาด	3
 สาขาวิชาการบริหารทั่วไป	
บค 6905 การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3
บค 6906 ทฤษฎีการวิจัยการปฏิบัติการและการประยุกต์	3
บค 6907 การวางแผนและควบคุมการดำเนินงาน	3
บค 6909 การเจรจาและการแก้ปัญหาขัดแย้ง	3
บค 6990 สัมมนาการบริหารองค์กร	3
บค 6991 สัมมนาการบริหารงานบุคคล	3
บค 6992 สัมมนาการอุตสาหกรรมสัมพันธ์	3
บค 6993 โครงการการค้นคว้าวิจัยส่วนบุคคล	3
บค 6994 หัวข้อร่วมสมัยทางการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ	3

5. วิทยานิพนธ์หรือวิชาแทนวิทยานิพนธ์

แผน ก ทำวิทยานิพนธ์

บท 7000 วิทยานิพนธ์

12 หน่วยกิต

หรือ แผน ข ไม่ทำวิทยานิพนธ์

นักศึกษาอาจเลือกไม่ทำวิทยานิพนธ์ โดยศึกษาเพิ่มอีก 4 วิชา รวม 12 หน่วยกิต และนักศึกษาจะต้องทำกรณีศึกษาธุรกิจ (Case Study in Business) 1 เรื่อง พร้อมทั้งสอบประมวลความรู้ปากเปล่า (Oral Examination) ในเรื่องของกรณีศึกษาทางธุรกิจนั้น (หลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ. 2527)

หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์

Master of Science in Computer Information Systems

1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน

วิชาเสริมพื้นฐานนี้เป็นวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้นและวิชาภาษาคอมพิวเตอร์เบื้องต้นรวมไม่เกิน 3 วิชา

2. หมวดวิชาบังคับ

เป็นวิชาด้านคอมพิวเตอร์ประยุกต์ 10 วิชา 30 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือก

นักศึกษาอาจจะเลือกกลุ่มวิชาด้านใดด้านหนึ่ง เช่น กลุ่มวิชาบริหารทั่วไป

กลุ่มวิชาปัญญาประดิษฐ์ กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ในงานต่าง ๆ เป็นต้น รวม 4 วิชา 12 หน่วยกิต

4. วิทยานิพนธ์ หรือวิชาแทนวิทยานิพนธ์

นักศึกษาจะต้องทำวิทยานิพนธ์ 6 หน่วยกิต หรือเรียนวิชาแทน 6 หน่วยกิต

7. รายวิชาในหมวดวิชา

รายวิชาในหมวดต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน

นักศึกษาที่มีความรู้ในวิชาเหล่านี้ ยังไม่ถึงระดับที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะต้องเรียน วิชาเหล่านี้โดยมิได้รับหน่วยกิต

1.1 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น เทียบเท่า 3 หน่วย

1.2 ภาษาคอมพิวเตอร์ 2 ภาษา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดเทียบเท่า 6 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาบังคับ

นักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ ทุกคนจะต้องเรียน วิชาบังคับ 10 วิชา รวม 30 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

	หน่วยกิต
คพ 6001 หลักการด้านระบบคอมพิวเตอร์	3
คพ 6101 โครงสร้างโปรแกรมและเพิ่มข้อมูล	3
คพ 6102 ระบบสารสนเทศในหน่วยงาน	3
คพ 6103 ระบบจัดการฐานข้อมูล	3
คพ 6401 การวิเคราะห์ระบบสารสนเทศ	3
คพ 6402 การออกแบบระบบ	3
คพ 6501 ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการตัดสินใจ	3
คพ 6502 นโยบายระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	3

	หน่วยกิต
คพ 6601 เครือข่ายคอมพิวเตอร์	3
คพ 6701 หลักการปัญญาประดิษฐ์	3
3. หมวดวิชาเลือก	
นักศึกษาจะต้องเลือกเรียน 4 วิชา 12 หน่วยกิต จากวิชาต่อไปนี้ โดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มเดียว หรือผสมจากหลายกลุ่มก็ได้	
3.1 กลุ่มวิชาบริหารทั่วไป	หน่วยกิต
บศ 6401 เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ	3
บบ 6601 การบัญชีเพื่อการจัดการ	3
บง 6701 การบริหารการเงิน	3
บต 6801 การบริหารการตลาด	3
3.2 กลุ่มวิชาปัญญาประดิษฐ์	
คพ 6701 ภาษาคอมพิวเตอร์สำหรับปัญญาประดิษฐ์	3
คพ 6720 การแปลภาษาด้วยเครื่อง	3
คพ 6730 การวิเคราะห์ภาพ	3
คพ 6740 ระบบผู้เชี่ยวชาญ	3
3.3 กลุ่มวิชาระบบคอมพิวเตอร์ในงานต่าง ๆ	
คพ 6800 คอมพิวเตอร์ช่วยการศึกษา	3
คพ 6810 การอัตโนมัติในสำนักงาน	3
คพ 6820 การอัตโนมัติในโรงงาน	3
คพ 6900 วิชาการอิเล็กทรอนิกส์	3
คพ 6945 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในการเกษตร	3
คพ 6950 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในวิทยาศาสตร์การแพทย์	3
คพ 6955 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในการบิน	3
คพ 6960 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในการประกันภัย	3
คพ 6965 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในงานสาธารณสุขโลก	3
คพ 6970 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในด้านกฎหมาย	3
คพ 6975 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในงานโรงแรม	3
3.4 กลุ่มวิชาซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์	
คพ 6210 วิศวกรรมซอฟต์แวร์	3
คพ 6220 การเขียนโปรแกรมแปลภาษา	3
คพ 6240 โปรแกรมใช้งานร่วมภาษาไทย	3

	หน่วยกิต
กพ 6310 สถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ และการเชื่อมโยง	3
3.5 กลุ่มวิชาที่น่าสนใจใหม่ ๆ	
กพ 6910 หัวข้อปัจจุบันด้านระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	3
กพ 6920 หัวข้อขั้นสูงด้านการสารสนเทศคอมพิวเตอร์	3
กพ 6930 หัวข้อเฉพาะเรื่องด้านระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์	3
กพ 6940 สัมมนาสารสนเทศคอมพิวเตอร์	3
3.6 กลุ่มวิชาระดับปริญญาโทอื่น ๆ	
วิชาอื่น ๆ ที่มีสอนในหลักสูตรปริญญาโทในมหาวิทยาลัย	
4. วิทยานิพนธ์หรือวิชาแทนวิทยานิพนธ์	
ให้นักเรียนเลือกทำวิทยานิพนธ์หรือเรียนวิชาแทนวิทยานิพนธ์ดังนี้	
4.1 วิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ด้านการประยุกต์วิทยาการด้านคอมพิวเตอร์ 6 หน่วยกิต แล้วสอบวิทยานิพนธ์	
กพ 7000 วิทยานิพนธ์	
4.2 วิชาแทนวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาที่ไม่เลือกทำวิทยานิพนธ์ ลงทะเบียนเรียนวิชาแทนวิทยานิพนธ์ 2 วิชา 6 หน่วยกิต แล้วสอบ Comprehensive โดยที่ 2 วิชา ดังกล่าวนั้น คือ	
กพ 6998 โครงการพัฒนาระบบ	
วิชาเลือก 1 วิชา	

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม

Master's Degree Program of Science in Computer and Engineering Management

1. รายวิชาในหมวดต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน

นักศึกษาที่มีความรู้ในวิชาเหล่านี้ยังไม่ถึงระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องเรียนวิชาเหล่านี้โดยไม่ได้รับหน่วยกิต

	หน่วยกิต
คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3
วิศวกรรมทั่วไป	3
สถิติสำหรับการจัดการ	3
สำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ทั้งด้านการจัดการและด้านคอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ จะต้องเรียนวิชาต่อไปนี้ก่อนเข้าหลักสูตร	

โดยไม่ได้รับหน่วยกิต คือ (1) 2 วิชาจาก 3.1 และ (2) 2 วิชาจาก 3.2

2. หมวดวิชาบังคับ

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรม จะต้องเรียนวิชาบังคับ 7 วิชา รวม 21 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

	หน่วยกิต
คพ 6102 ระบบสารสนเทศในหน่วยงาน	3
คว 6401 การจัดการศูนย์คอมพิวเตอร์	3
คว 6402 การจัดการงานบริการสารสนเทศ	3
คว 6403 การจัดการความปลอดภัยด้านคอมพิวเตอร์	3
คว 6501 หลักการจัดการงานวิศวกรรม 1	3
คว 6502 หลักการจัดการงานวิศวกรรม 2	3
คว 6506 เศรษฐศาสตร์คอมพิวเตอร์และวิศวกรรม	3

3. หมวดวิชาบังคับเลือก (Required Electives)

นักศึกษาจะต้องเลือกวิชาในหมวดนี้ 4 วิชา โดยแบ่งตามภูมิหลังของนักศึกษา

3.1 สำหรับผู้ไม่มีพื้นความรู้ด้านการจัดการ ให้เลือก 4 วิชาจาก 8 วิชา
ต่อไปนี้

	หน่วยกิต
คว 6504 บัญชีต้นทุน	3
คว 6505 การจัดการการเงิน	3
คว 6509 การจัดการงานบุคคล	3
คว 6511 การจัดการการตลาด	3
คว 6512 กรณีศึกษาเรื่องหลักการจัดการทั่วไป	3
คว 6620 การจัดการงานผลิต	3
คว 6701 การควบคุมระบบด้วยสถิติศาสตร์	3
คว 6705 การวิจัยการดำเนินการแบบดีเทอมินิสติก	3

3.2 สำหรับผู้ไม่มีพื้นความรู้ด้านคอมพิวเตอร์วิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์
ให้เลือก 4 วิชาจาก 6 วิชาดังนี้

	หน่วยกิต
คว 6512 กรณีศึกษาเรื่องหลักการจัดการทั่วไป	3
คว 6611 การจัดการในระบบการผลิตโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย	3
คว 6619 วิธีการวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3
คว 6620 การจัดการงานผลิต	3

	หน่วยกิต
คว 6701 การควบคุมระบบด้วยสถิติศาสตร์	3
คว 6705 การวิจัยการดำเนินงานแบบเคสเทอมมินิสติก	3
3.3 สำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานความรู้ทั้งด้านการจัดการและด้านคอมพิวเตอร์	
วิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ให้เลือก 2 วิชาจาก 3.1 และ 2 วิชาจาก 3.2	
3.4 วิชาเลือกทั่วไป (General Electives) ให้เลือก 3 วิชาจาก	
กลุ่มวิชาเลือกต่อไปนี้	
	หน่วยกิต
คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3
4. กลุ่มวิชาการจัดการวิศวกรรมและการจัดการทั่วไป	หน่วยกิต
คว 6503 บัญชีสำหรับการจัดการวิศวกรรม	3
คว 6504 บัญชีต้นทุน	3
คว 6505 การจัดการการเงิน	3
คว 6507 เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม	3
คว 6508 มนุษยสัมพันธ์ในการจัดการด้านเทคนิค	3
คว 6509 การจัดการงานบุคคล	3
คว 6510 การวิเคราะห์ระบบในการตลาดอุตสาหกรรม	3
คว 6511 การจัดการการตลาด	3
คว 6512 กรณีศึกษาเรื่องหลักการจัดการทั่วไป	3
คว 6513 การดำเนินงานอุตสาหกรรมบริการ	3
4.1 กลุ่มวิชาการจัดการการผลิตและการบรรจุหีบห่อ	
คว 6611 การจัดการในระบบการผลิตโดยใช้คอมพิวเตอร์	3
คว 6612 การออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์	3
คว 6613 ระบบอัตโนมัติในโรงงาน	3
คว 6614 การจัดการการบรรจุหีบห่อ	3
คว 6615 วัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อ	3
คว 6616 การจัดการโครงการ	3
คว 6617 การวิเคราะห์ระบบลอจิสติกของงานธุรกิจ	3
คว 6618 การวิเคราะห์และออกแบบระบบงาน	3
คว 6619 วิธีการวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3
คว 6620 การจัดการงานผลิต	3

	หน่วยกิต
คว 6621 กลยุทธ์ในการคงคลัง	3
คว 6622 การวางแผนและออกแบบโรงงานและระบบการไหลของวัสดุ	3
คว 6623 การเพิ่มผลผลิต	3
4.2 กลุ่มวิชาการจัดการระบบและการวิจัยการดำเนินงาน	
คว 6701 การควบคุมระบบด้วยสถิติศาสตร์	3
คว 6702 การจัดการระบบควบคุมคุณภาพ	3
คว 6703 การออกแบบเชิงทดลอง	3
คว 6704 การจัดการการบำรุงรักษา	3
คว 6705 การวิจัยการดำเนินงานแบบดีเทอมินิสติก	3
คว 6706 การวิจัยการดำเนินงานแบบสโตแคสติก	3
คว 6707 การออกแบบระบบจำลอง	3
คว 6708 ระบบเทคโนโลยีสังคม	3
คว 6709 ทฤษฎีระบบและไซเบอร์เนติกส์	3
4.3 กลุ่มวิชาการจัดการเทคโนโลยี	
คว 6803 เทคโนโลยี นโยบายและสังคม	3
คว 6804 การจัดการงานพลังงาน	3
คว 6805 การจัดการงานสิ่งแวดล้อม	3
4.4 กลุ่มวิชาอื่น ๆ	
คว 6950 หัวข้อปัจจุบันด้านการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม	3
คว 6955 หัวข้อขั้นสูงด้านการจัดการงานคอมพิวเตอร์	3
คว 6960 หัวข้อเฉพาะด้านการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม	3
คว 6965 สัมมนาด้านการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม	3
5. วิทยานิพนธ์หรือวิชาแทนวิทยานิพนธ์	
ให้นักศึกษาเลือกทำวิทยานิพนธ์หรือเรียนวิชาแทนวิทยานิพนธ์ดังนี้	
5.1 วิทยานิพนธ์ ให้นักเรียนทำวิทยานิพนธ์ด้านการจัดการงานคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม 6 หน่วยกิต แล้วสอบวิทยานิพนธ์	
คว 7000 วิทยานิพนธ์	
5.2 วิชาแทนวิทยานิพนธ์ ให้นักเรียนที่ไม่เลือกทำวิทยานิพนธ์ ลงทะเบียนเรียนวิชาแทนวิทยานิพนธ์ 2 วิชา 6 หน่วยกิต แล้วสอบ Comprehensive โดยที่ 2 วิชาดังกล่าวนั้น ให้เลือกจากวิชาเลือกทั่วไป	

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

Master of Science Program in Counseling Psychology

แผนการศึกษา ส่วนประกอบของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

วิชาเสริมพื้นฐาน (Remedial Courses)

วิชาเอกบังคับ (Major Required Courses)

วิชาเอกเลือก (Major Elective Courses)

แผน ก. แบบทำวิทยานิพนธ์ (Thesis Option) นักศึกษาจะต้องเสนอวิทยานิพนธ์

1 เรื่อง รวม 12 หน่วยกิต หรือ

แผน ข. เน้นการศึกษางานรายงานวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่นักศึกษาต้องเรียน
เพิ่มอีก 2 วิชา (6 หน่วยกิต) และสารนิพนธ์ 6 หน่วยกิต

หมวดวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา นักศึกษาต้องเรียน
45 หน่วยกิต

สำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานทางจิตวิทยาจะต้องศึกษาวิชาเสริมพื้นฐานอีก 6 หน่วยกิต
ได้แก่ วิชาจิตวิทยาทั่วไป (จป 5000) และวิชาจิตวิทยาการปรับตัว (จป 5001)

แผน ก	หน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	21
หมวดวิชาเอกเลือก	12
วิทยานิพนธ์	12
แผน ข	
หมวดวิชาบังคับ	21
หมวดวิชาเอกเลือก	18
หมวดสารนิพนธ์	12

รายวิชาในหมวดวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

แผน ก

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต ดังนี้

วิชาเอกบังคับ 21 หน่วยกิต	หน่วยกิต
จป 6001 สถิติและการวิจัย 1	3
จป 6002 สถิติและการวิจัย 2	3

	หน่วยกิต
จป 6003 การทดสอบและการวัดทางจิตวิทยา	3
จป 6004 ทฤษฎีการให้คำปรึกษา 1	3
จป 6005 ทฤษฎีการให้คำปรึกษา 2	3
จป 6006 ฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษาแบบจุลภาค	3
จป 6007 ฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษาแบบจุลภาค	3
จป 6008 การฝึกงานด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษา	3
วิชาเอกเลือกให้เลือกรเรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้	
จป 6500 การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม	3
จป 6501 พลวัตแห่งกลุ่มและความเป็นผู้นำ	3
จป 6502 สัมมนาการให้คำปรึกษา	3
จป 6503 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ	3
จป 6504 จิตวิทยาพัฒนาการ	3
จป 6505 การจัดและการบริหารงานการให้คำปรึกษาในสถานประกอบการศึกษา	3
จป 6506 การให้คำปรึกษาเพื่อชุมชน	3
จป 6507 จิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล	3
จป 6508 จิตวิทยาวัยผู้ใหญ่	3
จป 7500 วิทยานิพนธ์	12
แผน ข	
กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต ดังนี้	
วิชาเอกบังคับ 21 หน่วยกิต	หน่วยกิต
จป 6001 สถิติและการวิจัย 1	3
จป 6002 สถิติและการวิจัย 2	3
จป 6003 การทดสอบและการวัดทางจิตวิทยา	3
จป 6004 ทฤษฎีการให้คำปรึกษา 1	3
จป 6005 ทฤษฎีการให้คำปรึกษา 2	3
จป 6006 ฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษาแบบจุลภาค	3
จป 6007 ฝึกปฏิบัติการให้คำปรึกษาแบบจุลภาค	3
จป 6008 การฝึกงานด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษา	3
วิชาเอกเลือกให้เลือกรเรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้	
จป 6500 การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม	3
จป 6501 พลวัตแห่งกลุ่มและความเป็นผู้นำ	3

	หน่วยกิต
จป 6502 สัมมนาการให้คำปรึกษา	3
จป 6503 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ	3
จป 6504 จิตวิทยาพัฒนาการ	3
จป 6505 การจัดและการบริหารงานการให้คำปรึกษาในสถาบันการศึกษา	3
จป 6506 การให้คำปรึกษาเพื่อชุมชน	3
จป 6507 จิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล	3
จป 6508 จิตวิทยาวัยผู้ใหญ่	3
จป 7500 สารนิพนธ์	6

ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ครบถ้วนตามหลักสูตรภายในระยะเวลาไม่เกิน 12 ภาคการศึกษาหลังจากการลงทะเบียนครั้งแรก

ส่วนประกอบของหลักสูตร ส่วนประกอบของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

วิชาเสริมพื้นฐาน (Remedial Courses)

วิชาบังคับ (Required Courses)

วิชาเลือก (Elective Courses)

แผน ก. แบบทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องศึกษาวิชาบังคับ 16 หน่วยกิต วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต และเสนอวิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง 12 หน่วยกิต รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และต้องสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ผ่าน

แผน ข. แบบไม่ทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องศึกษาวิชาบังคับ 16 หน่วยกิต วิชาเลือก รวม ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต เสนองานสารนิพนธ์ 4 หน่วยกิต รวมทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และต้องสอบผ่านประมวลความรู้ข้อเขียน และ/หรือปากเปล่า

ระเบียบการศึกษา นักศึกษาปกติจะลงทะเบียนเรียนได้ภาควิชาละไม่เกิน 12 หน่วยกิต (รวม หน่วยกิตของวิชาที่ต้องเรียนโดยไม่นับหน่วยกิตให้ด้วย) ส่วนนักศึกษา ทดลองให้ลง 8 หน่วยกิต (รวมหน่วยกิตของวิชาที่ต้องเรียนโดยไม่นับหน่วยกิตให้ด้วย) นักศึกษาทุกคนจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชาต่อไปนี้ก่อน จึงจะลงเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไปได้

ศส 4900 ประวัติศาสตร์สากล	(0 หน่วยกิต/เรียน 2 หน่วยกิต)
ปญ 4900 ตรรกวิทยา	(0 หน่วยกิต/เรียน 2 หน่วยกิต)
ปญ 4901 ปรัชญาพื้นฐาน	(0 หน่วยกิต/เรียน 2 หน่วยกิต)
ปญ 4902 จริยศาสตร์วิชาชีพ	(0 หน่วยกิต/เรียน 2 หน่วยกิต)
ปญ 5000 ประวัติปรัชญาตะวันตก	(0 หน่วยกิต/เรียน 2 หน่วยกิต)
ปญ 9000 ระเบียบวิธีวิจัยปรัชญาและศาสนา	(2 หน่วยกิต)

รายวิชาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา

	หน่วยกิต
ปร 5000 ตรรกวิทยา	0
ปร 5001 ปรัชญาพื้นฐาน	0
ปร 5002 จริยศาสตร์อาชีพ	0
ปร 6000 สัมมนาปรัชญาตะวันตก	4
ปร 6001 สัมมนาสิทธิอรรถกถาภิธาน	2
ปร 6002 สัมมนาประวัติศาสตร์จริยศาสตร์	2
ปร 6003 สัมมนาหัวข้อประวัติปรัชญาที่คิดแล้ว	2
ปร 6004 สัมมนาปัญหาประวัติปรัชญาที่สรรแล้ว	2
ปร 6005 สัมมนาปัญหาประวัติปรัชญาที่กำหนดแล้ว	2
ปร 6006 สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยปรัชญาและศาสนา	2
ปร 7000 สัมมนาพุทธปรัชญา	2
ปร 7001 สัมมนาปรัชญาอินเดีย	2
ปร 7002 สัมมนาปรัชญาจีน	2
ปร 7003 สัมมนาปรัชญาญี่ปุ่น	2
ปร 7004 สัมมนาปรัชญาอิสลาม	2
ปร 7005 สัมมนาเรื่องนักปรัชญาที่คิดแล้ว	2
ปร 7006 สัมมนาเรื่องนักปรัชญาที่สรรแล้ว	2
ปร 7007 สัมมนาเรื่องนักปรัชญาที่กำหนดแล้ว	2
ปร 7008 สัมมนาด้วยปรัชญาที่คิดแล้ว	2
ปร 7009 สัมมนาด้วยบทปรัชญาที่สรรแล้ว	2
ปร 7010 สัมมนาด้วยบทปรัชญาที่กำหนดแล้ว	2
ปร 8000 สัมมนาปรัชญาศาสนา	2
ปร 8001 สัมมนาปรัชญาจริยะ	2
ปร 8002 สัมมนาปรัชญาวิทยาศาสตร์	2
ปร 8003 สัมมนาปรัชญาคณิตศาสตร์	2
ปร 8004 สัมมนาปรัชญาสังคม	2
ปร 8005 สัมมนาปรัชญาการศึกษา	2
ปร 8006 สัมมนาปรัชญาจิต	2
ปร 8007 สัมมนาปัญหาปรัชญาที่คิดแล้ว	2
ปร 8008 สัมมนาปัญหาปรัชญาที่สรรแล้ว	2

	หน่วยกิต
ปร 8009 สัมมนาปัญหาปรัชญาที่กำหนดแล้ว	2
ปร 8010 สัมมนาจริยธรรมกับความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ	2
ปร 8011 สัมมนาปรัชญาในวรรณคดีไทย	2
ปร 8012 สัมมนาปรัชญาในวรรณคดีที่คัดแล้ว	2
ปร 8013 สัมมนาปรัชญาในวรรณคดีที่สรรแล้ว	2
ปร 8014 สัมมนาปรัชญาในวรรณคดีที่กำหนดแล้ว	2
ปร 8015 สัมมนาพุทธปรัชญากับการเมืองไทย	2
ปร 8016 สัมมนานุชนิยมครบวงจรของ จ้าก มารีแดง	2
ปร 8017 สัมมนาปรัชญากับบุคลิกภาพในมนุษย์สัมพันธ์	2
ปร 9000 วิทยานิพนธ์	12
ปญ 4900 ตรรกวิทยา	0 /เรียน 2
ปญ 4901 ปรัชญาพื้นฐาน	0 /เรียน 2
ปญ 4602 จริยศาสตร์วิชาชีพ	0 /เรียน 2
ปญ 5000 ประวัติปรัชญาตะวันตก	5
ปญ 9000 ระเบียบวิธีวิจัยปรัชญาและศาสนา	2
ศศ 4900 ประวัติศาสนาโลก	0 /เรียน 2
ศศ 5000 การฝึกฝนชีวิตจิต	2
ศศ 5001 ประวัติเทววิทยา	2
ศศ 5002 ประวัติศาสตร์คริสต์ศาสนา	2
ศศ 5003 ประวัติศาสตร์คริสต์ศาสนาในประเทศไทย	2
ศศ 5004 ประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในประเทศไทย	2
ศศ 5005 ประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในต่างประเทศ	2
ศศ 5006 ประวัติศาสตร์ศาสนาอิสลาม	2
ศศ 5007 ประวัติศาสนาที่สรรแล้ว	2-6
ศศ 5008 เทคนาสิลปี	2
ศศ 5009 วิธีอบรมศาสนาธรรม	2
ศศ 5500 ศาสนาพุทธที่สรรแล้ว	2-6
ศศ 6000 พระเจ้า	2
ศศ 6001 ศาสดา	2
ศศ 6002 องค์การศาสนา	2
ศศ 6003 ศาสนสัมพันธ์	2

	หน่วยกิต
ศศ 6004 ปรัชญาศาสนาที่สรรแล้ว	2-6
ศศ 6007 อันทวารวิทยา	2
ศศ 6008 ศีลศักดิ์สิทธิ์	2
ศศ 6009 ศาสนพิธี	2
ศศ 6010 การบริหารงานศาสนา	2
ศศ 6011 พุทธศาสนาในวรรณคดีไทย	2
ศศ 6012 พุทธศาสนากับการเมืองไทย	2
ศศ 6013 พุทธศาสนากับวิถีเมืองไทย	2
ศศ 6014 สังคมวิทยาศาสนา	2
ศศ 6015 ศาสนากับบุคลิกภาพในมนุษย์สัมพันธ์	2
ศศ 6016 ปรัชญาในวรรณกรรมศาสนาที่สรรแล้ว	2-6
ศศ 6500 คัมภีร์พันธสัญญาเดิม	2
ศศ 6501 คัมภีร์พันธสัญญาใหม่	2
ศศ 6502 สังกายนาวัติกันที่ 2	2
ศศ 6503 มติของสภามุขนายก	2
ศศ 6504 พระไตรปิฎก	2
ศศ 6505 คัมภีร์อัลกุรอาน	2
ศศ 6506 ศาสนาที่สรรแล้ว	2-6
ศศ 9444 สารนิพนธ์	4
ศศ 9555 วิทยานิพนธ์	12

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางอัมพร ณ สงขลา

เกิดวันเสาร์ที่ 6 มีนาคม พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 10/1 หมู่ 2 เขตมีนบุรี ถ.ราชเทย์อุทิศ
กรุงเทพฯ 10510

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 10/1 หมู่ 2 เขตมีนบุรี ถ.ราชเทย์อุทิศ
กรุงเทพฯ 10510

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน รองผู้อำนวยการสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร.

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2513 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนเทพศิรินทร์ศึกษา ธนบุรี
- พ.ศ. 2515 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2518 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
(ป.กศ.สูง) วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ จากวิทยาลัยครู
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2527 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ค.บ.)
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2538 จบการศึกษาระดับปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาการอุดมศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรุงเทพมหานคร

เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

**บทคัดย่อ
ของ
อัมพร ฌ สงขลา**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
กุมภาพันธ์ 2539**

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น และเพื่อเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโททุกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวน 431 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 แบบสอบถามได้รับกลับคืนโดยสมบูรณ์ จำนวน 431 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที-เทสต์ (t-test) และ F-test ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปานกลาง โดยมีเหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นอยู่ในระดับน้อย
2. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีความแตกต่างทางด้าน เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชากัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่มีเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นแตกต่างกัน
4. นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน และมีเหตุจูงใจด้านลักษณะสถาบันแตกต่างกัน แต่มีเหตุจูงใจด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังกล่าวมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมที่เสริมให้นักศึกษามีประสบการณ์กว้างขวาง สามารถนำไปปรับใช้กับสายงานอาชีพของตนได้ และนอกจากนี้ควรสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และสร้างทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้วย

**THE MOTIVATION FOR GRADUATE STUDIES OF THE MASTER
DEGREE'S STUDENTS AT ASSUMPTION UNIVERSITY**

AN ABSTRACT

BY

AMPORN NA SONGKHLA

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University**

February 1996

The purpose of this study was to compare and study the motivating causes of graduate students at Assumption University for their studies concerning type of institutions, social context, occupations, and wishes of others, through variables; sex, age, institutions where students obtained their Bachelors' degree, undergraduate major, current major, working experience, and current salary. The subjects of this study were 431 graduate students of all majors currently enrolled at Assumption University. The instrument used in the study was the 5 - level rating scale questionnaires with .92 reliability constructed by the researcher. Ninety-two per-cent of the questionnaires was returned. The mean, standard deviation, t-test and F-test were statistically used in the study. The results revealed that:

1. Graduate students at Assumption University had motivating causes in studying Master's degree at the average level, ranked from the most to the least; occupations, type of institutions, social context and wishes of others respectively.
2. There was no significant difference in motivating causes according to the graduate students' sex, age, institutions where students obtained their Bachelors' degrees, working experience, and current salary.
3. There was no significant difference in motivating causes of graduate students who obtained their Bachelors' degrees in different majors, but wishes of others showed significantly different.
4. There was significantly difference in motivating causes among graduate students of different majors, but there was no significant difference in social context occupation and wishes of others.

Based on the above results, the university should improve its curriculum to meet the needs of the market. Extra activities should be emphasized to enhance students' experience so that they can apply their knowledge to their jobs. Furthermore, the university should advertise graduate programs to other universities, faculties, and further studies centers of various educational institutions.